

Se, dagen gryr och mörkret flyr 1

Jublande ♩ = 88-100

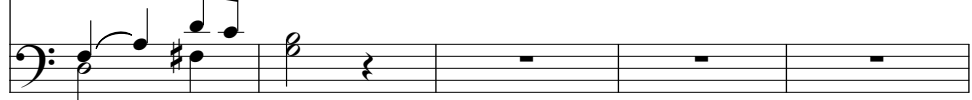
1. Se, da - gen gryr och mörk - ret flyr. Si - ons ba -
 2. Nu töck - nen, vil - lo - lä - rors hägn, sking-ras för
 3. Gud å - ter ta - lat till vår jord: San - ning - en

ner nu veck - las ut! En lju - sets dag för
 san - nings kla - ra ljus. Guds ord, lik - som ett
 up - pen - ba - rad är. Allt folk skall hö - ra

värld - den gryr; en lju - sets dag för värld - den
 him - melskt regn, Guds ord, lik - som ett him - melskt
 Her - rens ord. Allt folk skall hö - ra Her - rens

gryr; min själ, din tack - sam - het ut - gjut!
 regn, milt fal - ler ö - ver jor - dens grus.
 ord. O Si - on, gläd dig, lov hem - bär!

Text: Parley P. Pratt, 1807-1857
 Musik: George Careless, 1839-1932

Jesaja 60:1-3
 3 Nephi 16:7-20

2

Den himmelska elden

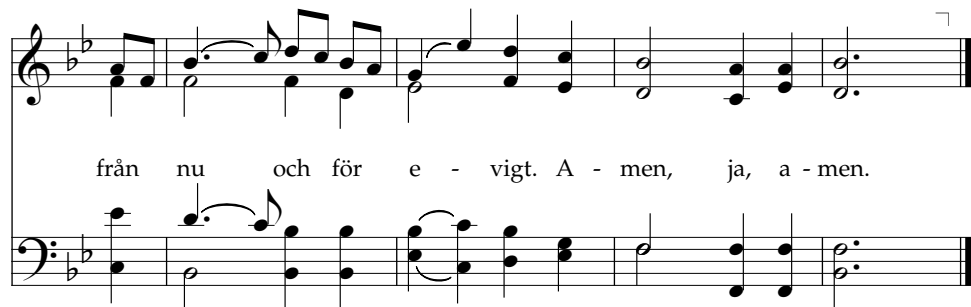
Jublande ♩ = 96-112

1. Den him - mels - ka el - den i - bland oss nu brin - ner,
 2. Se, Her - ren sin hand har sträckt ut ö - ver jor - den
 3. Väl - sig - nad skall bli - va den vän - ta - de da - gen,

Guds verk i den yt - ters - ta tid nu vi se.
 att kär - leks - fullt sam - la de trog - na till slut.
 då jor - den i - klä - des sin här - li - ga skrud.

Pro - fe - ter - nas ord sin full - bor - dan ju fin - ner,
 Guds full - makt att hand - la är å - ter - ställd vor - den
 När ju - de och hed - ning av Gud är an - ta - gen,

oss äng - lar sänt bud vad på jor - den skall ske.
 och ljus ö - ver jord i - från him - len går ut.
 den da - gen för - kun - nar ba - su - ner - nas ljud.

Text: William W. Phelps, 1792–1872.

Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835. Sjöngs vid
invigningen av templet i Kirtland år 1836.

Musik: Henry Tucker, c:a 1863

Läran och förbunden 109:79–80

Läran och förbunden 110

3

Kom, låt oss nu glädjas

Glatt ♩ = 100-120

1. Kom, låt oss nu gläd - jas i fräls - ning - ens ti - der,
 2. Ej me - ra vi sönd - ras, men äls - ka var - and - ra,
 3. Vi li - ta i tron på en mäk - tig Je - ho - va,

ej mer vi på jor - den som främ - ling - ar gå.
 och fri - a från ond - ska i en - dräkt vi bo,
 som lett oss mot ljus i den yt - ters - ta tid.

Vi fruk - ta ej ond - skan, som få - fängt blott stri - der,
 och me - dan de gud - lö - sa bä - van - de vand - ra,
 Då plå - gan är slut, må vi upp - stå och lo - va

för oss ju för - loss - ning - ens tim - ma skall slå:
 på Fräl - sa - rens an - komst och se - ger vi tro.
 vår Fräl - sa - re, kom - men med säll - het och frid:

Då allt som var lo - vat de he - li - ga gi - ves,
 Då allt som var lo - vat de he - li - ga gi - ves,
 Då allt som var lo - vat de he - li - ga gi - ves,

och ing - en dem smär - tar, på jor - den är fred.
 och ing - en dem smär - tar, på jor - den är fred.
 med äng - lar de krö - nas i him - me - lens sal,

Vår jord är ett blom - stran - de E - den och Her - ren
 Vår jord är ett blom - stran - de E - den och Her - ren
 och Kris - tus re - ge - rar i makt och ett E - den

hörs kal - la: O, Is - ra - el, kom, här in - träd!
 hörs kal - la: O, Is - ra - el, kom, här in - träd!
 är jor - den, kris - tall - klar och ce - les - ti - al!

Text: William W. Phelps, 1792–1872.
 Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
Musik: Henry Tucker, ca. 1863

Moses 7:61–67
 Tionde trosartikeln

4 Se, högt på bergets krön

Beslutsamt $\text{♩} = 56-72$

1. Se, högt på ber - gets krön står san - ning - ens stan - dar!
 2. Vår Gud ej glömt sitt ord, sin vil - ja up - pen - bar,
 3. Guds tem - pel där skall stå i här - lig - het och makt,
 4. Vi där oss lä - ra skall ba - su - nens ljud för - stå!

O värld, höj tack - sam bön, Gud å - ter ta - lat har.
 att han på Si - ons jord skall re - sa sitt stan - dar.
 och län - ders folk skall då som Her - ren för - dom sagt,
 Med san - ning, vis - dom all det jor - dens hörn skall nå.

I De - se - rets så skö - na land,
 Dess ljus skall bli till tröst och frid
 där fin - na Gud, hans san - nings - ord,
 För e - vigt där hans stig vi går,

på Si - ons berg, det står i brand.
 för värl - den den - na sis - ta tid.
 och se Guds kraft up - på vår jord.
 med vå - ra dö - da fräls - ning får.

Text: Joel H. Johnson, 1802–1882
 Musik: Ebenezer Beesley, 1840–1906

Jesaja 2:2–3
 Jesaja 5:26

Han kommer, Förlossar'n för Israels hus 5

Med övertygelse ♩ = 84-100

1. Han kom - mer, För - los - sar'n för Is - ra - els hus. Han
 2. Han kom - mer, han kom - mer att sam - la sin hjord. Ett
 3. Vi läng - e i värl - den som främ - ling - ar gått, och
 4. Guds folk, du skall seg - ra, fast pro - vet är hårt. Ej

kom-mer att häm - ta sin brud. Om da - gen vår moln - stod, om
 Si - on de si - na han ger. I döds - skug - gans dal de - ras
 ro - pat i ök - nen ditt namn. Sig fi - en - den glad - de, då
 räds, Her - ren hjälp dig be - står. Nu teck - nen sig vi - sa att

nat - ten vårt ljus; Be - fri - a - re, Ko - nung och Gud.
 gråt bli - vit spord, i ök - nen de ir - ra ej mer.
 sorg blev vår lott, men Is - ra - el fin - ner sin hamn.
 ri - ket är vårt. För - loss - ning - ens tim - ma snart slår.

Text: William W. Phelps, 1792–1872; bearbetning efter
 Joseph Swain, 1761–1796. Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Freeman Lewis, 1780–1859

2 Moseboken 13: 21–22
 1 Nephi 22:12

6

En ängel ifrån skyn

Tankfullt ♩ = 92-108

1. En äng - el i - från skyn den lång - a tyst - nad bröt,
 2. För - seg - lad bo - ken var; den vän - tat läng - e då
 3. Den skrevs av Jo - sefs säd, som led - des av Guds hand,

steg ned— o skö - na syn; hans gläd - je - bud - skap löd:
 att bli - va up - pen - bar, ur stof - tet ta - la få.
 den gren av Isra - els träd som fann sitt ar - ve - land

Rörligt ♩ = 100-116

"Se, i Cu - mo - rahs kul - le glömd en he - lig
 I ljus skall kom - ma fram dess ord om Kris - ti
 bort-om den sto - ra o - ce - an, där han dem

ur - kund lig - ger gömd! Se i Cu - mo - rahs
 ri - ke på vår jord. I ljus skall kom - ma
 gav sin fräls - nings - plan, bort - om den sto - ra

kul - le glömd en he - lig ur - kund lig - ger gömd!"
 fram dess ord om Kris - ti ri - ke på vår jord.
 o - ce - an, där han dem gav sin fräls - nings - plan.

4. Nu Satans tid är kort,
 ty kommit har den dag
 då mörkret svinner bort
 i lydnad för Guds lag.
 Ty åter höres Herrens ord
 till varje själ uppå vår jord.
 Ty åter höres Herrens ord
 till varje själ uppå vår jord.

5. O Israel, dig gläd,
 se, Sion är ditt hem.
 Att bygga dig bered
 ett nytt Jerusalem.
 Och låt ditt ljus gå ut med frid,
 Guds frälsningsplan kring världen sprid!
 Ja, låt ditt ljus gå ut med frid,
 Guds frälsningsplan kring världen sprid!

Text: Parley P. Pratt, 1807–1857
 Musik: John E. Tullidge, 1806–1873

Joseph Smiths skrifter 2:30–34
 Läran och förbunden 128:20

Sanningens och maktens Gud

7

Majestätiskt ♩ = 69–80

1. San - ning - ens och mak - tens Gud, hjälp oss ly - da di - na bud.
 2. Vis - dom - ens och dyg - dens Gud, i vår ung - dom, di - na bud
 3. Gud barm - här - tig, skänk vår själ nåd och kär - lek, frid och väl.

Väg - led vå - ra tan - kars gång, stärk vår flit i bön och sång.
 lär oss föl - ja och för - stå, och den sma - la vä - gen gå.
 Hjälp oss öd - mjukt tjä - na dig, vand - ra li - vets rät - ta stig.

Text: Wallace F. Bennett, 1898–1993. ©1948 IRI
 Musik: Tracy Y. Cannon, 1879–1961. ©1948 IRI

Alma 26:35
 Mosiah 5:15

8 Israel, nu Gud dig kallar

Entusiastiskt ♩ = 72-84

1. Is - ra-el, nu Gud dig kal - lar, kal - lar dig från främ-lings - land.
 2. Is - ra-el, nu Gud dig väc - ker, hör din Her-des röst så kär.
 3. Is - ra-el, säg var-för drö - jer du på dun-kel vil - lo - led?

Ba - bel-hör hur ro - pet skal - lar— stör - tas skall av Her-rens hand.
 Se, en här-lig mor-gon bräc - ker för det folk han ut - valt här.
 Do - ma-ren sitt fing - er hö - jer, för ett upp-brott dig be - red.

Kom till Si - on, kom till Si - on, fly en ond, för - där - vad värld.
 Kom, Guds folk, och dig för - e - na, in - om Si - ons mu - rar bo.
 Se, vår jord skall bli ett Si - on för Guds folk, kom, gläds med dem.

Kom till Si - on, kom till Si - on, un-dan vre-dens eld och svärd.
 Där de trog-na Her-ren tjä - na, där du fin - ner frid och ro.
 Kom, bygg upp ett mäk-tigt Si - on. Si - on är din borg, ditt hem.

Text: Richard Smyth, 1838–1914
 Musik: Charles C. Converse, 1832–1918

Läran och förbunden 133:7–16

Kom, lyssna till profetens röst

9

Med glädje ♩ = 80-96

1. Kom, lyss - na till pro - fe - tens röst! Hör or - det sänt från Gud!
 2. Det dyst - ra mörk - ret på vår jord är in - te läng - re kvar.
 3. Åt mänsk - lig makt, hur vitt be - rörd, de ald - rig sig be - tro,

Njut av hans san - ning, frid och tröst, höj gläd - je - sång - ens ljud!
 Det sking - rats ut - av Her - rens ord, ty han sig vi - sat har.
 och trots sitt hän är den för - dömd som Kris - tus väg - rar tro.

Vi fun - nit vä - gen för - dom känd av Guds pro - fet och folk.
 Av vil - lo - lä - ror vil - se - lett allt fol - ket var den gång.
 Nu lyss till bu - det från Guds Son: "Lyd vil - ligt all min lag.

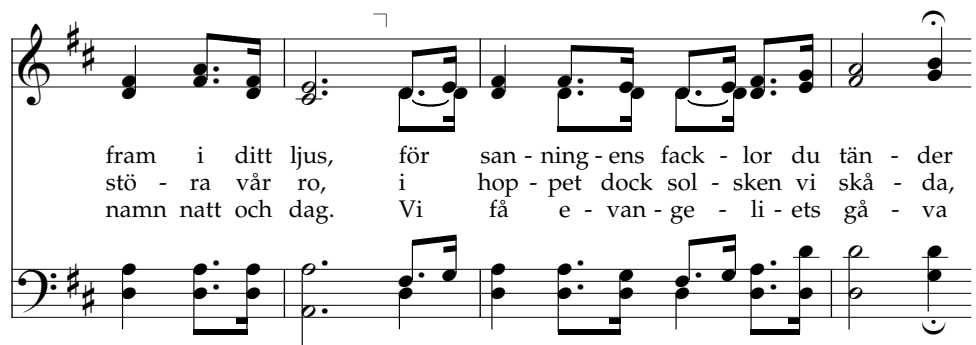
Oss å - ter en pro - fet är sänd, en Her - rens san - nings - tolk.
 Guds he - li - ga dock nu be - trätt den vä - gen smal och trång.
 Då tec - ken föl - ja skall på tron till värl - dens sis - ta dag."

10 Tack, Gud, att profeter du sänder

Glatt ♩ = 76-92

1. Tack, Gud, att pro - fe - ter du sän - der, som le - da oss
 2. När mör - ker och storm - vä - der rå - da, som ho - tan - de
 3. Guds god - het och kär - lek vi lo - va, vi pri - sa hans

fram i ditt ljus, för san - ning - ens fack - lor du tän - der
 stö - ra vår ro, i hop - pet dock sol - sken vi skå - da,
 namn natt och dag. Vi få e - van - ge - li - ets gå - va

att upp - ly - sa livs - sti - gens grus. Vi tac - ka för var - je för
 att rädd - ning är nä - ra vi tro. Vi ve - ta oss Gud skall be -
 och föl - ja dess e - vi - ga lag. Så fram - åt i hop - pet det

lä - ning du skänkt i din mild - het, o Gud. Vi tjä - na din
 skär - ma, i da - gar som flytt vi det sett. De on - da som
 fas - ta de äd - la och trog - na nu gå, men de som Guds

sak i för - e - ning och äls - ka att ly - da ditt bud.
 Si - on för - när - ma ha själ - va sitt ö - de be - rett.
 bud-skap för - kas - ta ej nån - sin hans säll - het upp - nå.

Text: William Fowler, 1830–1865

Musik: Caroline Sheridan Norton, 1808–ca 1877

Läran och förbunden 21:1–5

Mosiah 2:41

Hjälp vår profet så kär

11

Bedjande ♩ = 76-96

1. Hjälp vår pro - fet så kär. Lyft bör - dan som han bär.
 2. Ri - ket som i din hand sprids ö - ver hav och land
 3. Må vi som he - li - ga all - tid stå e - ni - ga

Tor - ka hans tår. Her - re, till ho - nom se, hjälp oss vår
 ä - rar ditt namn. Led - da av din pro-fet, som din be -
 en - ligt ditt bud. Stånd-ak - tigt strä - var vi i frid och

hyll - ning ge ge - nom att ly - da de bud-skap han får.
 fall - ning vet, med fröjd och tack - sam-het när vi din hamn.
 har - mo - ni för att till slut få bli som du, o Gud.

Text: Bernard Snow, 1822–1894

Musik: Harry A. Dean, 1892–1987. © 1985 IRI

Läran och förbunden 107:22

3 Nephi 19:23

12

Vi alltid ber för dig

Innerligt ♩ = 72-88

1. Vi all - tid ber för dig, kä - re pro - fet, att Her - ren
 2. Vi all - tid ber för dig, ber för ditt väl. Må Her - ren
 3. Vi all - tid ber för dig, du är oss kär. Gud, som på

le - der dig i allt du vet. Om un - der år - ens gång
 hjäl - pa dig, styr - ka din själ. Skänk oss din vis - hets råd
 bar - net hör, städs är dig när. Allt som är rent och gott

sor - ger du ser, klar - he - tens var - ma ljus dock från dig
 var dag som går. Ren - het och ljus skall då föl - ja vårt
 han skän - ka vill. Allt som han gi - ver hör Guds ri - ke

ler. Klar - he - tens var - ma ljus dock från dig ler.
 spår. Ren - het och ljus skall då föl - ja vårt spår.
 till. Allt som han gi - ver hör Guds ri - ke till.

Text och musik: H. A. Tuckett, 1852-1918, bearbetad av
 Evan Stephens, 1854-1930

Läran och förbunden 107:22

Höj en tacksam lovsångs ljud

13

Kraftfullt ♩ = 84-96

1. Höj en tack-sam lov-sångs ljud för pro-fe - ten sänd av Gud.
 2. Her-rems äng - el kom från Gud, klädd i här - lig lju - sets skrud!
 3. Li - vets väg är ren och ljus, då vi går mot Fa - derns hus.

Å - ter får vi Her-rems ord, nu som for - dom på vår jord.
 Prä - ta - dö - mets kraft och makt blev till jor - den å - ter bragt.
 Her-rems folk, stäm upp och sjung, jub - la till er Gud och Kung!

När en värld i mör - ker låg, han Guds väg och vil - ja såg,
 Jo - seph Her-rems red - skap var att för - kun - na san - ning klar,
 Tu - sen är då mörk - rets här bun - den och be - seg - rad är,

och han hör - de Her - ren kär: "Skör - de - ti - den kom - men är!"
 blott de ord som män - ni - skan liv och fräls - ning gi - va kan.
 Si - on skän - ker ro och frid, ljus och kraft till e - vig tid.

Text: William W. Phelps, 1792–1872
 Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Joseph J. Daynes, 1851–1920

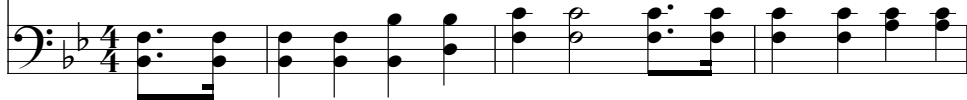
Läran och förbunden 135:3
 Moses 7:62, 67

14 O, hur skön var morgonstunden

Värdigt ♩ = 84-92

1. O, hur skön var mor-gon - stund - en, so - len stod i gyll - ne
 2. När på knä i öd - mjuk våd - jan bö - nens förs - ta ord han
 3. Plöts - ligt ljus hans själ be - nå - dar, hän - förd blic - kar han mot
 4. "Jo - seph" — o, de dy - ra or - den — "hör min Son", som skri - vet

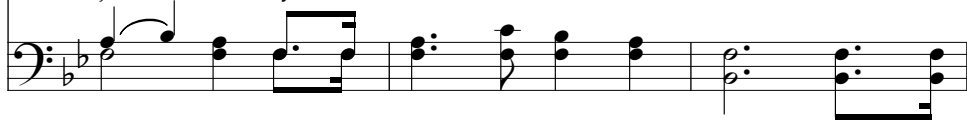
skrud. Få - gel - sång höll jor - den bun - den ut - i
 sagt, mörk - rets här slog ring, men ked - jan bröts av
 skyn. Skönt en eld - stod dem be - bå - dar, som nu
 står. Jo - seph lyss - nar, bön - hörd vor - den, Her - rens

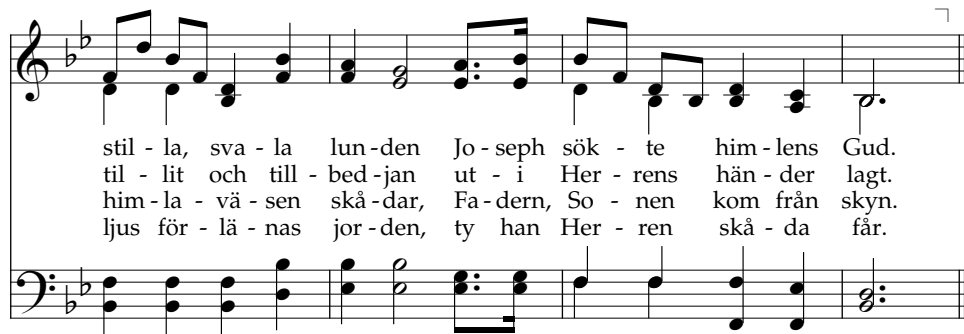

mju - ka to - ners ljud, när i stil - la, sva - la
 lju - sets star - ka makt; han sin til - lit och till -
 blän - dar Jo - sephs syn: Han två him - la - vä - sen
 svar hans ö - ra när. Him - melskt ljus för - lä - nas

lun - den Jo - seph sök - te him - lens Gud, när i
 bed - jan ut - i Her - rens hän - der lagt, han sin
 skå - dar, Fa - dern, So - nen kom från skyn, han två
 jor - den, ty han Her - ren skå - da får. Him - melskt

stil - la, sva - la lun - den Jo - seph sök - te him - lens Gud.
 til - lit och till - bed - jan ut - i Her - rens hän - der lagt.
 him - la - vä - sen skå - dar, Fa - dern, So - nen kom från skyn.
 ljus för - lä - nas jor - den, ty han Her - ren skå - da får.

Text: George Manwaring, 1854–1889
 Musik: Sylvanus Billings Pond, 1792–1871;
 adapterad av A. C. Smyth, 1840–1909

Joseph Smith 2:14–20, 25
 Jakobs brev 1:5

O, sköna dag, som kommit har 15

Glatt ♩ = 69–84

1. O, skö - na dag, som kom - mit har och å - ter -
 2. Det gla - da bud är å - ter hört. O, lyss - na
 3. Den dag pro - fe - ter si - at om, då mar - ken
 4. Den dag är här, då Her - rens folk skall hö - ra

ställt all san - nings ord! Se, löf - tets äng - el
 till dess stäm - ma klar! Till folk, som mörk - ret
 vit till skör - den är, den dag som läng - e
 Je su eg - na ord, och äng - lar som vår

kom och bar det gla - da bud - skap till vår jord!
 vil - se - fört, kom ljus och san - ning up - pen - bar.
 vän - tats kom, ja Her - rens sto - ra dag är här!
 Fa - ders tolk med män - skan ta - la på vår jord.

Text: Philo Dibble, 1806–1895. Medtagen
 i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Ebenezer Beesley, 1840–1906

Läran och förbunden 128:20–21
 Apostlagärningarna 3:19–21

16

Pris åt den man

Livligt ♩ = 76-96

1. Pris åt den man som av Her-ren blev ut-vald, smord till pro-
 2. Pris åt hans min-ne, hans lott blev mar-tyr-ens. Å-rat och
 3. Stor är hans ä-ra, o-änd-lig hans full-makt. E-vigt, för
 4. Of-fer och lyd-nad väl-sig-nel-se skänk-er. Skuld-tyng-da

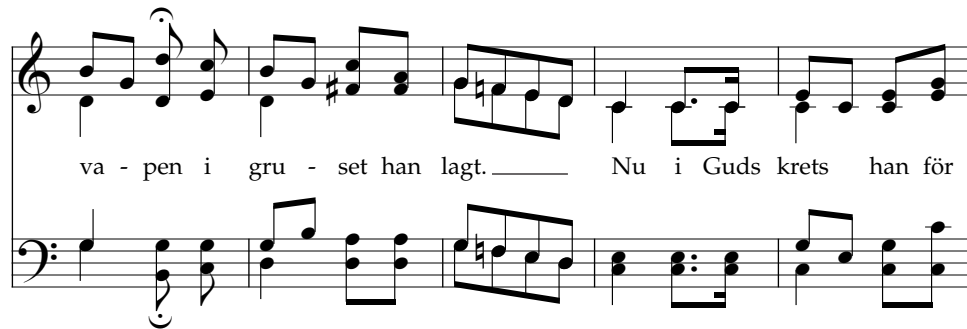
fet ge-nom Fräl-sa-rens ord. He-li-ga, furs-tar och
 vör-dat hans namn skall be-stå. Läng-e hans of-fer till
 e-vigt han nyck-lar-na bär. Å-del och tro-fast Guds
 värld, bort från syn-den dig vänd. Vak-na ur dva-lan, ditt

folk sko-la vör-da yt-ter-sta ti-dens pro-fet på vår jord.
 him-len skall ro-pa, me-dan hans ryk-te kring värl-den skall gå.
 ri-ke han grund-lagt. Krönt bland de for-na pro-fe-ter han är.
 brott ej för-ring-a; Jo-seph skall än av all värl-den bli känd.

Hyl-la pro-fe-ten, till him-len upp-sti-gen. Fi-en-dens

Text: William W. Phelps, 1792-1872
Musik: Skotsk folkmelodi

Läran och förbunden 135
2 Nephi 3:14-15

Led mig till det liv som varar

17

Värdigt ♩ = 76-92

Text: John A. Widtsoe, 1872-1952. © 1948 IRI
Musik: Alexander Schreiner, 1901-1987. © 1948 IRI

Psaltaren 143:10
Läran och förbunden 42:61

18 En sorgbetyngd och fattig man

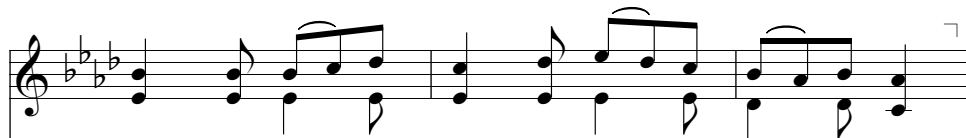
Fridfullt ♩ = 96-112

1. En sorg - be - tyngd och fat - tig man mig of - ta
 2. En gång han trött och hung - rig kom, när jag min
 3. Jag ho - nom vid en käl - la fann, där han så
 4. Där - på den främ - man - de för - svann och Je - sus

möt - te på min stig, och när han öd - mjukt
 enk - la mål - tid njöt; fast - än han sa - de
 trött och kraft - lös låg. Han törs - tig var och
 vän - lig för mig stod. Jag mär - ket i hans

bad om hjälp hans ar - mod all - tid rör - de mig.
 ej ett ord, jag dock åt ho - nom brö - det bröt.
 allt - för matt, och bed - jan - de han på mig såg.
 hän - der fann, och öd - mjuk sjönk jag för hans fot.

Hans namn jag ald - rig spor - de om, ej hel - ler
 En del han åt med tack - sam blick och äng - la -
 I öd - mjuk - het jag såg det ske: Han drack i -
 Hans lju - va stäm - ma till mig ljud: "Du tro - gen

var - i - från han kom, men kär - leks - lå - gan
 bröd till - baks jag fick. Min kind blev ut - av
 från min bä - ga - re, men där - på fylld han
 var i liv och död, vad du har gjort är

i hans blick mig fängs - lad höll vart - än jag gick.
 gläd - je våt, ty det var man - na som jag åt.
 gav mig den och jag har al - drig törs - tat se'n.
 gjort för mig och där - för jag väl - sig - nar dig."

Text: James Montgomery, 1771–1854
 Musik: George Coles, 1792–1858, bearbetad.
 Omtyckt av profeten Joseph Smith.
 Se *History of the Church*, 6:614–615.

Matteus 25:31–40
 Mosiah 2:17

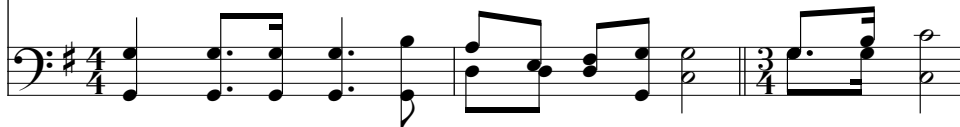
19

Kom, kom Guds folk

Med övertygelse ♩ = 66-84

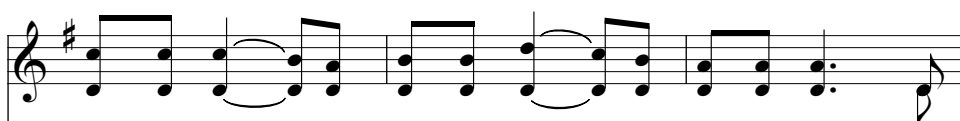
1. Kom, kom Guds folk, ej kamp och mö - da räds, blott med fröjd
 2. Sörj ej och tänk din väg är svår att gå, så ej är,
 3. Vi plat - sen nått, som Gud för oss be - rett, fjär - ran hän,
 4. Och om vi dö, förr'n re - sans mål vi nå, ske allt - så,

fram - åt drag! Fast lång och svår dig re - san syns, dock gläds,
 da - gen gryr. Hur kan en gång du se - gers kro - na få,
 långt i väst, und - gått den värld som smä - dat och be - lett,
 vi fått ro. Fri - a från sorg och mö - da sko - la då

nåd du får, ny var dag. Långt bätt - re är att
 om du fegt stri - den skyr? Om - gör - da dig, tag
 där Guds folk tri - ves bäst. Vi sko - la hö - ja
 vi hos Gud gå att bo. Men le - va vi och

ja - ga bort be - kym - mer, kval av var - je sort, gör
 mod i - gen, vår Gud de si - na bi - står än, och
 gläd - jens ljud och e - vigt lo - va Her - ren Gud. Ej
 få i - gen Guds folk i Si - on mö - ta se'n, då

så och fröj - das må var själ: Allt är väl! Allt är väl!
 snart vi jub - la få med skäl: Allt är väl! Allt är väl!
 mer oss tram - par o - väns häl: Allt är väl! Allt är väl!
 sjung-a vi av all vår själ: Allt är väl! Allt är väl!

Text: William Clayton, 1814–1879
 Musik: Engelsk folkmelodi

Läran och förbunden 61:36–39
 Läran och förbunden 59:1–4

O Gud, vår hjälp i svunnen tid 20

Värdigt ♩ = 69–80

1. O Gud, vår hjälp i svun-nen tid, vår fram-tids hopp du är,
 2. I skug-gan av din tron, o Gud, vi än - nu säk - ra gå.
 3. Förr'n jor - dens grund blev lagd du var vår Gud i him - lens råd.
 4. Ett tu - sen år ut - i din syn är lik en af - ton flydd,

vårt värn, vår tröst i li - vets strid, vi e - vigt ha dig kär.
 Din arm är stark och glatt ditt bud, dess skydd vi li - ta på.
 Vår jord åt oss du ska - pat har med vis - dom, makt och nåd.
 ja, kort som mol - nets flykt i skyn som so - len gav sitt skydd.

5. O Gud, vår hjälp i svunnen tid, vår framtids hopp du är.
 O, led oss genom livets strid, ett evigt hem beskär.

Text: Isaac Watts, 1674–1748. Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: William Croft, 1677–1727

Psaltaren 90:1–2; 91:1–2
 Psaltaren 48:14

21 Kom, hjälp till att riket bygga

Livligt ♩ = 92-112

1. Kom, hjälp till att ri - ket byg - ga och upp-rät - ta Si - ons land.
 2. Ver - ka blott till Her - rens ä - ra, du som byg - ger Si - ons stad.
 3. Där de sam - las, al - la trog-na; där är san - ning - ens stan - dar.

Då på jord vi le - ver tryg - ga un - der Her - rens öm - ma hand.
 Att för - kun - na Kris - ti lä - ra gå med An - dens kraft å - stad.
 Där Guds barn är väl för-trog-na med all god - hets käl - la klar.

Vi får då till - sam-mans va - ra med de kä - ra här på jord,
 Gud i gläd - je blic - kar ne - der när en själ sig om - vänt har
 Nu och e - vigt är han nä - ra, om vi ly - da vill hans ord.

med en tro - fast, äl - skad ska - ra gläd - ja oss i Her - rens ord.
 och i tro - het sig be - re - der att i Si - on stan - na kvar.
 Gud, vår Fa - der, va - re ä - ra, som oss skänkt allt gott på jord!

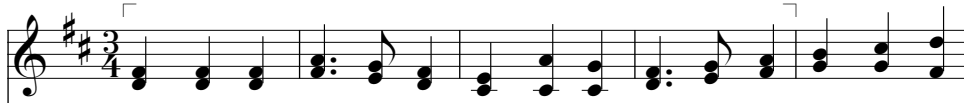
Text: Ida R. Alldredge, 1892–1943. © 1948 IRI
 Musik: Alfred M. Durham, 1872–1957. © 1948 IRI

Läran och förbunden 64:33–34

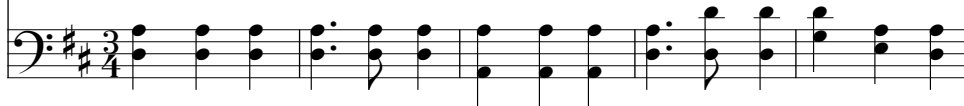
Välsigna, Gud, ditt folk

22

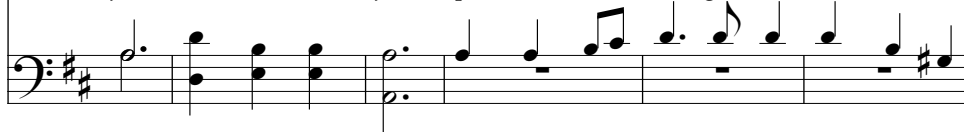
Ömt ♩ = 84-96

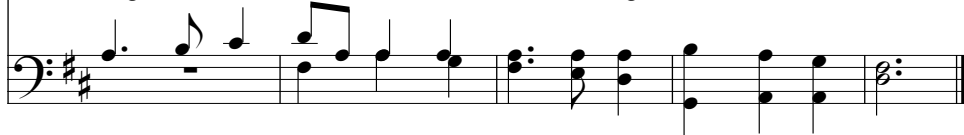
1. Väl - sig - na, Gud, ditt folk, och sänd oss An - dens tolk, hör oss, o
 2. Fi - en - den går mot fall, ald - rig han trot - sa skall ditt ord och
 3. Oss skyd - da med din hand, när ö - ver hav och land din vre - de
 4. När ri - ken rus - ta sig, re - do att fö - ra krig med tor - döns-

Gud! Hör oss, o Gud! Då sor - ger oss ned-böjt, då o - vän
 bud, ditt ord och bud. Räck oss din star - ka arm, bjud oss din
 går, din vre - de går. När upp-rörd våg och vind o - ro - ar
 ljud, med tor - döns - ljud, på di - na barn giv akt! Ut - sänd din

sig upp-höjt, då hjäl - pen läng - e dröjt, hör oss, o Gud!
 kär - lek varm, slut till din lug - na barm ditt folk, o Gud!
 själ och sinn, som förr var böl - ja bind, du, Fa - der vår!
 äng - la - vakt, och fräls oss, som du sagt, o, sto - re Gud!

Text: Emmeline B. Wells, 1828-1921
 Musik: Evan Stephens, 1854-1930

Läran och förbunden 59:16-20; 104:14

23 Herrens folk sig skall förena

Energiskt ♩ = 88-104

1. Her - rens folk sig skall för - e - na: En hjord kring Her - den
 2. Må vi käm - pa med all i - ver att nå vårt mål på
 3. Her - re, hjälp oss trog - na va - ra, i nåd se till oss

god. Han oss hel - ga vill och re - na med sin
 jord. Ald - rig Sa - tans verk för - bli - ver, Her - ren
 ner, och väl - sig - na rikt din ska - ra, styrk vår

An - de och sitt blod. Fruk - tar vi att sva - ga
 seg - rar med sitt ord. Vi Guds san - ning vill för -
 tro allt mer och mer! Hjälp oss nu ditt ri - ke

dig - na, vår säk - ra hjälp han är. Han är
 sva - ra, hans An - de ger oss mod. Låt oss
 byg - ga med flit up - på vår jord; och i

re - do att oss väl - sig - na, hans hjord är ho - nom kär.
gå att hans verk för - kla - ra! Han är vår Fa - der god.
Si - on få le - va tryg - ga av tro och av ditt ord.

Text: Felicia D. Hemans, 1793–1835; bearbetad av Edward L. Sloan, 1830–1874
Musik: Evan Stephens, 1854–1930

Psaltaren 95:1–7

Sjung en sång om Sion

24

Beslutsamt ♩ = 84–100

1. Sjung en sång om Si - on, sjung med lov - sångs ljud.
2. Ge - nom Guds pro - fe - ter får vi san - ning - en.
3. När Guds folk i Si - on föl - jer Her - rens ord,

Si - on är de re - nas hem; här - tats gläd - je till - hör dem.
Her - rens ord är up - pen - bart, det för - kun - nas rent och klart.
upp - hör kiv och hat och strid, kär - lek rå - da skall och frid.

Snart skall Si - ons folk stå upp att mö - ta Her - ren Gud.
Si - on må be - re - da sig att mö - ta Fräl - sa - ren.
Him - lens Si - on, kom på nytt; re - ge - ra på vår jord.

Text och musik: Merrill Bradshaw, 1929–2000
© 1980 IRI

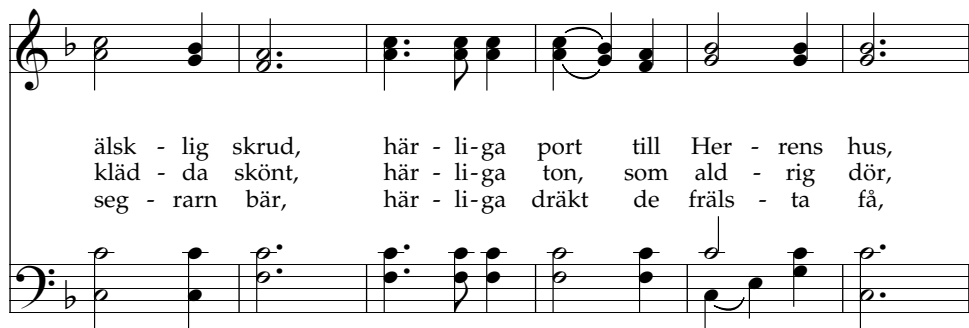
Läran och förbunden 65:5–6
Läran och förbunden 97:21

25 Härliga Sion, himmelsk brud

Lätt ♩ = 104-120

1. Här - li - ga Si - on, him - melsk brud, här - li - ga stad i
 2. Här - li - ga land, för e - vigt grönt, här - li - ga äng - lar,
 3. Här - li - ga kro - nor gi - vas där, här - li - ga pal - mer

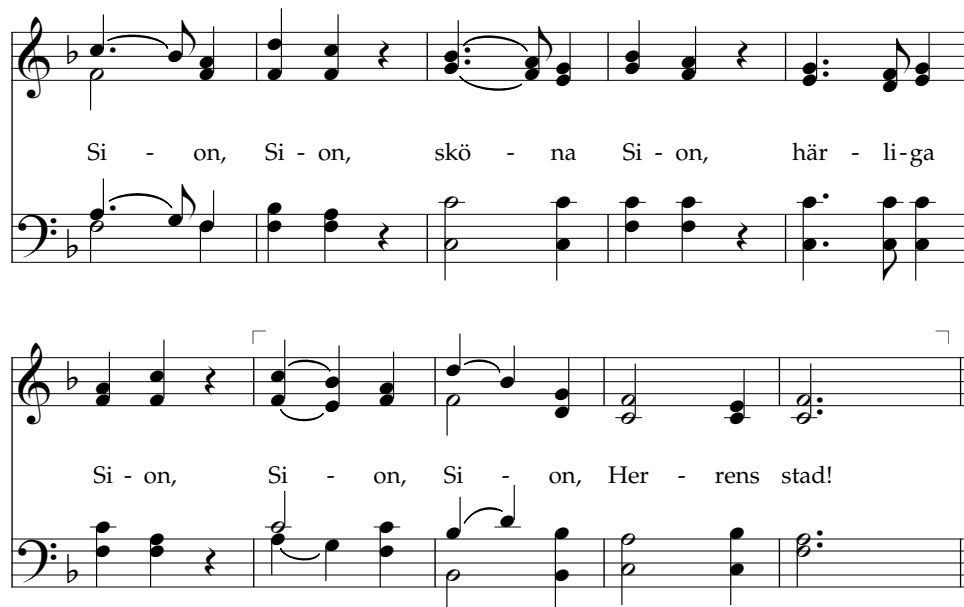
älsk - lig skrud, här - li - ga port till Her - rens hus,
 kläd - da skönt, här - li - ga ton, som ald - rig dör,
 seg - rarn bär, här - li - ga dräkt de fräls - ta få,

här - li - ga tem - pel, Gud dess ljus. Her - ren som vand - rat
 här - li - ga sång av him - melsk kör! Där har jag fyllt mitt
 här - li - ga de som där in - gå! Dit står min håg, min

kor - sets stig öpp - nat dess him - la - port för mig.
 livs mis - sion, böj - an - de knä vid Fräl - sarns tron.
 läng - tans sång, där skall min ro bli ljuv och lång.

Si - on, Si - on, skö - na Si - on, här - li-ga

Si - on, Si - on, Si - on, Her - rens stad!

Text: George Gill, 1820–1880

Musik: Joseph G. Fones, 1828–1906

Uppenbarelseboken 7:9–17
Uppenbarelseboken 21:2, 21–23

Frid ger Guds evangelium

26

Hängivet ♩ = 76-96

1. Frid ger Guds e - van - ge - li - um den san - nings - sö - kan - de.
2. Bu - den och lä - ran vitt - nar om en Fa - ders mil - da hand,
3. För - do - mar flyr för san - nings makt, och ljus skall mot oss le.

Dess ljus för - kla - rar tid och rum: Vi li - vets me - ning se.
de ta - lar om den kär - lek som oss för till him - lens land.
De män - sko - bud som mör - ker bragt skall värl - den mer ej se.

Text: Mary Ann Morton, 1826–1897

Musik: Alfred M. Durham, 1872–1957. ©1948 IRI

Psaltaren 119:165
Psaltaren 119:97–104

27 Du, jordens Konung, kom

Kraftfullt ♩ = 96-112

1. Du, jor - dens Ko - nung, kom! Vi vän - tar nu på
 2. All värl - dens synd och ve nu ren - sa med din
 3. Hell dig, du Si - ons Gud! Du kom - mer till vår

dig! O värld, från synd vänd om och gå på li - vets
 eld! Ditt folk snart öns - kar se sin läng - tan till - freds -
 jord. Vi hö - jer lov - sångs ljud och bö - nens hel - ga

stig! Din an - komst är vår själs be -
 ställd. Med ju - bel - sång kring värl - den
 ord. Vi bö - jer knä in - vid din

Din an-komst är, din an-komst är vår själs be -

gär. Ditt Is - ra - el snart sam - lat är.
 all din an-komst till oss häl - sas skall.
 fot. Vår tung - as hyll - ning tag e - mot!
 gär.

Text: Parley P. Pratt, 1807-1857
 Musik: Anonym, ca 1889

Läran och förbunden 45:39, 44
 Jesaja 35:10

Kom, Guds barn, från land och stad 28

Jublande ♩ = 96-112

1. Kom, Guds barn, från land och stad, stäm nu upp en lov-sång glad!
2. Vil - ken fröjd skall oss ej ske, då vi Fräl - sa - ren får se!
3. Kläd - nad vit var he - lig bär, san - nings ljus dess ren - het är.

Ä - ra ske vår Ko - nung stor, sjung du jord och him - lars kor!
Här - lig - het och makt han bär; mörk - rets furs - te bun - den är.
Gläd - jens hym - ner, tack och pris när vår Gud och Fa - der vis.

Snart han kom - mer till vår jord att re - ge - ra med sitt ord.
Då, vid ju - bel - sång - ers ljud hä - las han, vår Ko - nung Gud.
Lamm med le - jon be - tar där, tu - sen år av frid är här.

Män - ni - skan då fri från strid le - va skall i ro och frid.
Frid och nåd skall rå - da då, fruk - tan skall ej mer oss nå.
Gå, Guds barn, med fröjd å - stad, stäm nu upp en lov-sång glad!

Text: James H. Wallis, 1861-1940
Musik: Spansk melodi, arr. av Benjamin Carr, 1768-1831

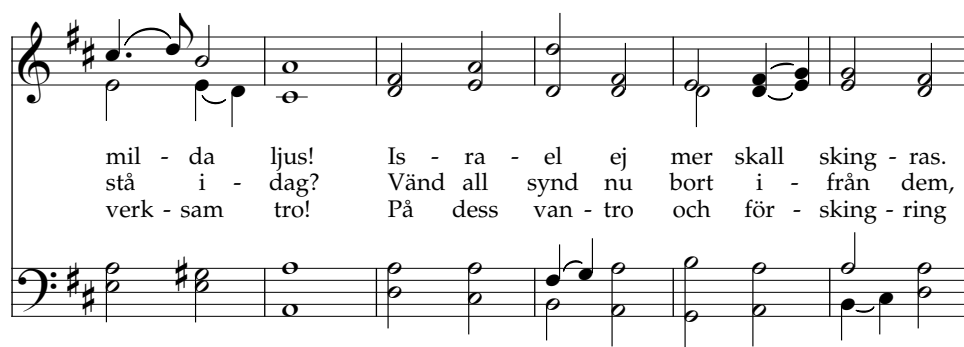
Läran och förbunden 133:25, 33, 56
Uppenbarelseboken 7:9-17

29 Kom, du sälla dag utlovad

Beslutsamt ♩ = 63-72

1. Kom, du säl - la dag ut - lo - vad, kom och sprid ditt
 2. O, hur läng - e skall din vre - de mot ditt folk be -
 3. Måt - te snart din An - de le - da Ja - kobs barn till

mil - da ljus! Is - ra - el ej mer skall sking - ras.
 stå i - dag? Vänd all synd nu bort i - från dem,
 verk - sam tro! På dess van - tro och för - sking - ring

Gläd - je - rop från Fa - derns hus, Ho - si - an - na,
 de dock äl - skar rätt - vis lag. Her - re Ko - nung,
 gör ett slut och skänk dem ro! O Mes - si - as,

Ho - si - an - na, sti - ga skall i mäk - tigt brus!
 Her - re Ko - nung, skänk dem fri - he - tens be - hag,
 vår Mes - si - as, låt ditt folk i Si - on bo!

Text: From Pratt's Collection, ca. 1830, alt.
 Musik: A. C. Smyth, 1840-1909

3 Nephi 5:25-26
 Jeremia 31:10

Vak upp, hör rösten ljuder

30

Beslutsamt ♩ = 72-96

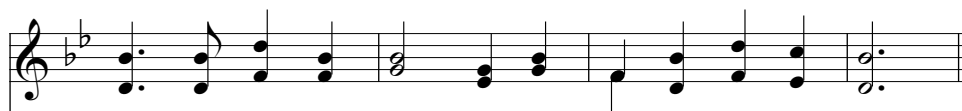
1. Vak upp, hör rös - ten lju - der från Si - ons mu - rar än! Se,
 2. Vak upp, förr'n do - men skal - lar! Fly mör - ker, kom till ljus. Den
 3. Vår ko - nung är Mes - si - as, vår Gud, E - ma - nu - el. Till

nå - dens Gud oss bju - der en bätt - rings-dag i - gen; men
 go - de Her - den kal - lar, kom till hans få - ra - hus. De
 fräls - ning han E - li - as har sänt till Is - ra - el. Se,

snart skall bu - det fa - ra från Li - vets Furs - te ner, och
 for - na vil - lo - gång - ar ej läng - re vand - ren på! Om
 dör - rens öpp - ning le - der till Lam - mets bröl - lops - sal. En

i hans namn för - kla - ra, att tid ej gi - ves mer.
 fi - en - den er fång - ar, I kun - nen ej be - stå.
 brud han sig be - re - der av fräls - ta släk - ters tal.

Text: Anonym
 Musik: Anonym

Läran och förbunden 2:1
 Läran och förbunden 39:18-22

31 En vänlig grönskas rika dräkt

Lugnt ♩ = 96-108

1. En vän - lig gröns - kas ri - ka dräkt har
 2. Sin lyc - ka och sin som - mar - ro de
 3. Men du, o Gud, som gör vår jord så
 4. Då må för - blek - na som - marns glans och

smyc - kat dal och äng - ar. Nu sme - ker vin - dens
 y - ra fåg - lar pri - sa: ur sko - gens snår, ur
 skön i som - marns stun - der, giv att jag ak - tar
 viss - na allt få - fäng - ligt; min vän är min och

ljum - ma fläkt de fag - ra ör - te - säng - ar, och
 stil - la bo fram - kling - ar de - ras vi - sa. En
 främst ditt ord och di - na nå - des - un - der. Allt
 jag är hans, vårt band är o - för - gång - ligt. I

so - lens ljus och lun - dens sus och vå - gens sorl bland
 hymn går opp av fröjd och hopp från de - ras gla - da
 kött är hö, och blomst - ren dö, och ti - den allt för -
 pa - ra - dis han, huld och vis, mig sist skall om - plan -

vi - den för - kun - na som - mar - ti - den.
 kvä - den, från blom - mor - na och trä - den.
 dri - ver; blott Her - rens ord för - bli - ver.
 te - ra, där in - tet viss - nar me - ra.

Text: Carl David af Wirsén, 1842–1912

1 Petrus 1:24

Musik: Waldemar Åhlén, 1894–1982

© Warner/Chappell Music Scandinavia AB. Tryckt med tillstånd.

Kopiering utan copyrightägens tillstånd förbjuden.

För det vackra på vår jord

32

Med glädje ♩ = 88-116

1. För det vack - ra på vår jord, för den lju - sa som-mar-sky,
 2. För den kla - ra mor-gon-stund, för var blom-mas väl - be - hag,
 3. För all gläd - je som vi får, bror och sys - ter, far och mor,

för de vack - ra kär - leks - ord, för vår sol, var mor-gon ny,
 för den sva - la sko-gens lund, him-lens stjär - nor, natt och dag,
 vän-ners kär - lek, som oss når, An - den som i hjär - tat bor,

Fa - der, vi vill än en gång pri - sa dig i tack - sam sång.

Text: Folliott S. Pierpoint, 1835–1917

Psaltaren 95:1–6

Musik: Conrad Kocher, 1786–1872

Psaltaren 33:1–6

33 Allt liv på jord till Herren sjung

Jublande ♩ = 66-76

1. Allt liv på jord till Her - ren sjung, lov -
 2. Du hös - tens storm-vind, stark och vild, du
 3. Du sko - gens bäck som rin - ner fram, björk
 4. Du, mo - der jord, oss dag för dag skän -

sjung vår Ska - pa - re och Kung! Hal - le - lu - ja! Hal - le -
 mar - kens blom - ma, vek och mild, Hal - le - lu - ja! Hal - le -
 med din som - mar-vi - ta stam, Hal - le - lu - ja! Hal - le -
 ker din skön - het, ditt be - hag. Hal - le - lu - ja! Hal - le -

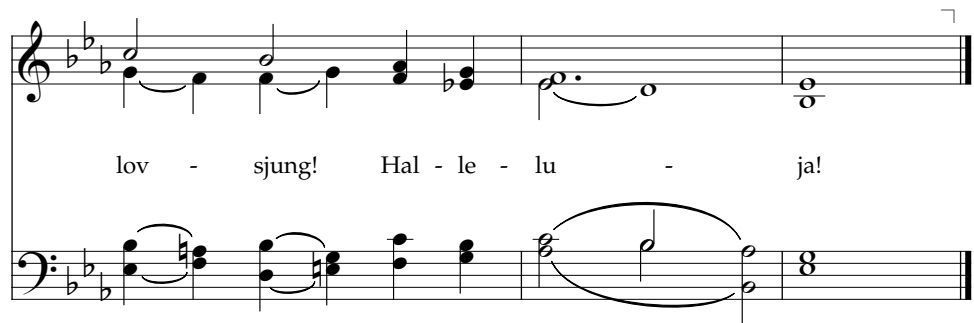
lu - ja! Du sol, som brin - ner ljus och
 lu - ja! Sjung - en i mor - gon - lju - sets
 lu - ja! Eld, du vars flam - ma gi - ver
 lu - ja! Jord, du i blom - ster - smyc - kad

ren, du må - ne med ditt sil - ver - sken,
land, jub - len i af - ton - him - lens brand! Hal - le -
ljus, sti - ge din sång till Fa - derns hus!
skrud vitt - nar om här - lig - he - tens Gud!

lu - ja! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Ho - nom

lov - sjung! Hal - le - lu - ja!

Text: Franciscus av Assisi, 1182–1226.

Musik: Tysk melodi, arr. Ralph Vaughan Williams, 1872–1958.

Musiken från *English Hymnal* tryckt med tillstånd av Oxford

University Press. Kopiering utan copyrightägarers tillstånd förbjuden.

Psaltaren 148

Läran och förbunden 128:23

34 Denna dag av fröjd och glädje

Med glädje ♩. = 46-56

1. Den - na dag av fröjd och gläd - je, vi vill ä - ra
 2. Öpp - na Si - ons por - tar vi - da! Låt dess ren - het
 3. Må vi ver - ka i Guds ri - ke, av pro - fe - ter

Her - rens namn. Vi på den - na hel - ga plats vill
 nå vår Nord, låt väl - sig - nel - ser - na flö - da
 för - ut - sagt, där han lög - tets barn nu sam - lar,

pri - sa högt hans tryg - ga famn!
 i ditt ri - ke här på jord. Hal - le - lu - ja!
 i Guds hand sitt liv de lagt.

Hal - le - lu - ja! Ljust och rent nu gam - mal, ung sjung - er

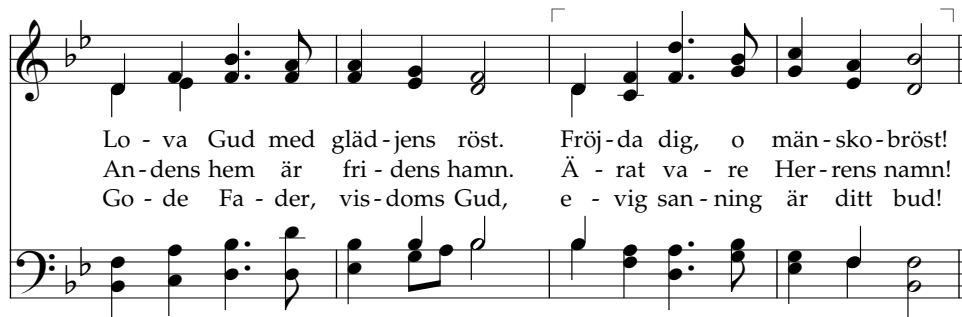
Text och musik: Leroy J. Robertson, 1896–1971. © 1980 IRI

Psaltaren 47:6–7
Alma 26:8, 16

Lova Gud med glädjens röst

35

Med glädje ♩ = 88-104

Text och musik: Tracy Y. Cannon, 1879–1961. © 1948 IRI

Psaltaren 117
Läran och förbunden 20:17–21

36 Pris vare Gud, som låter oss

Jublande ♩ = 96-112

1. Pris va - re Gud, som lå - ter oss gla - da vak - na upp
 2. Att gär - na åt sin näs - ta råd, hjälp och gläd - je ge,
 3. Vår kraft, o Gud, för - ö - ka, att vi med tro - fast - het

och ö - ver jor - den å - ter en dag av nåd gå upp,
 ej blott på e - get bäs - ta, men ock på and - ras se,
 må först ditt ri - ke sö - ka och din rätt - fär - dig - het.

en dag, som skall för - svin - na lik den i går för - gick;
 ej blott Guds vil - ja ve - ta, men vand - ra i hans bud,
 Då vill du nå - digt skän - ka allt öv - rigt åt en - var.

o, må vi då be - sin - na dess dy - ra ö - gon - blick.
 det är att kris - ten he - ta, det är att tjä - na Gud.
 O, må vi det be - tän - ka i dag och al - la da'r.

Text: J. O. Wallin, 1779-1839

Musik: Melchior Teschner, 1584-1635

Matteus 6:33

Läran och förbunden 76:5-6

O fröjda dig, du jord

37

Livligt ♩ = 92-108

1. O fröj - da dig, du jord! Vår Her - re Ko - nung är!
 2. Vår Fräl - sa - re är han som kal - las Män - sko - son.
 3. Hans ri - ke e - vigt är, all makt i e - vig - het,

Brist ut i ju - bel - ord, han se - gers kro - na bär!
 För oss han led och vann sin plats vid Fa - derns tron.
 han li - vets nyc - kel bär, han jor - dens ö - de vet.

Så lyft i tack och lov din röst, låt gläd - jen fyl - la tack - samt bröst.

Stig ju - bel-sång mot him - lens höjd, ljud högt, o jords och him - lars fröjd!

Text: Charles Wesley, 1708–1788
 Musik: Horatio Parker, 1863–1919

Filipperbrevet 4:4
 Psaltaren 32:11

38

En grundval blev lagd

Värdigt ♩ = 100-112

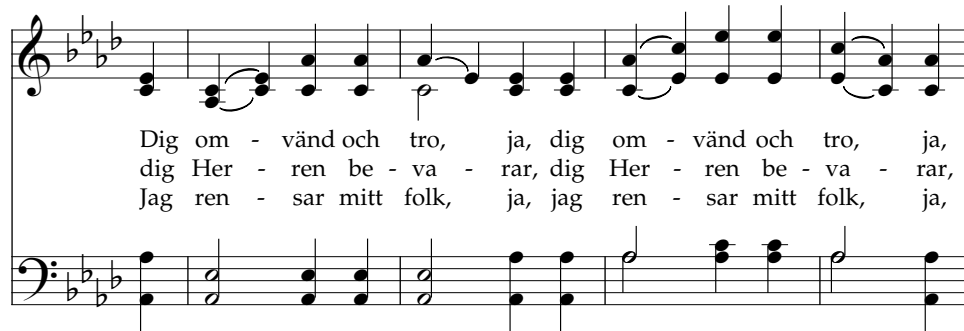
1. En grund - val blev lagd, in - nan jor - den var till.
 2. Om hål - sa du har el - ler sjuk - dom dig når,
 3. Ej räds, jag är med dig, nu fri - mo - dig var.

Bygg där - på med tröst, kä - ra själ, du som vill!
 om pröv - ning och gläd - je dig li - vet be - står,
 Se, jag är din Gud, städs mitt bi - stånd du har.

Vad Her - ren för - kun - nat har me - ning och grund.
 i när el - ler fjär - ran, på land el - ler hav,
 Du re - nad skall ut - gå ur lutt - ring - ens ugn.

Dig om - vänd och tro, ja, dig om - vänd och tro, ja,
 dig Her - ren be - va - rar, dig Her - ren be - va - rar,
 Jag ren - sar mitt folk, ja, jag ren - sar mitt folk, ja,

dig om - vänd och tro, slut i do - pet för - bund.
 dig Her - ren be - va - rar, det löf - tet han gav.
 jag ren - sar mitt folk, var blott tack - sam och lugn.

Text: Tillskr. Robert Keen, c:a 1787,
 medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Tillskr. J. Ellis, c:a 1889

Jesaja 41:10, 43:2-5
 Helaman 5:12

O himlens Gud, dig än en gång 39

Majestätiskt ♩ = 80-96

1. O him - lens Gud, dig än en gång vi när - mar
 2. O Gud, din star - ka arm oss för, se jord och
 oss i bön och sång, från ber - gets krön till da - lens
 him - mel dig till - hör! Allt liv i öd - mjuk tack - sam -
 famn en lov - sång lju - der till ditt namn!
 het dig lo - va skall i e - vig - het!

Text: Carrie Stockdale Thomas, 1848-1931. © 1948 IRI
 Musik: Leroy J. Robertson, 1896-1971. © 1948 IRI

Psaltaren 145:10
 Läran och förbunden 128:23

40 Lova och prisa din Herre och Konung

Med glädje ♩ = 92-112

1. Lo - va och pri - sa din Her - re och Ko - nung med ä -
 2. Låt - om oss tjä - na vår Fa - der med hjär - tan, som brin -
 3. Him - mels - ke Fa - der, ditt folk du vill sä - kert be - va -
 4. Upp - häv din röst, och din Her - re och Ska - pa - re pri -

ra! Låt - om oss ho - nom i kär - lek vår dyr - kan hem -
 na. Låt - om oss käm - pa och strä - va att fräls - ning - en
 ra. God och barm - här - tig du skyd - dar ditt folk från all
 sa. Allt som har an - de och liv, nu din tack - sam - het

bä - ra. Lov - sjung hans namn, han som oss
 vin - na. Re - na vi då ut - i hans
 fa - ra. Du ej för - smår bö - nen som
 vi - sa. Him - mel och jord fruk - ta hans

bju - der sin famn! Han vill sin nåd oss be - skä - ra.
 ri - ke in - gå, där vi hans frid sko - la fin - na.
 upp till dig går. Du vill den vis - ligt be - sva - ra.
 he - li - ga ord, al - la hans verk högt be - pri - sa.

Text: Joachim Neander, 1650-1680

Musik: Ur Stralsund Gesangbuch, 1665

arr. av William S. Bennett, 1816-1875,
och Otto Goldschmidt, 1829-1907

Psaltaren 150

Psaltaren 23:6

O, våra fäders Gud

41

Energiskt ♩ = 92-112*(Fanfaren spelas
före varje vers)*

1. O, vå - ra fä - ders Gud, med mäk - tig
2. Din vi - sa hand oss lett i tid som
3. Från kri - gets larm och pes - tens härj - ning

hand du le - der stjär - nors här kring so - lars brand!
 var, till Si - ons land vår väg du teck - nat har.
 svår vi bed - ja dig om skydd, o Fa - der vår!

O, du som värl - dar styr i rym - dens spår,
 Var du vår Her - re, var vår käpp och stav.
 Hjälp oss att fat - ta helt ditt san - nings - ord,

vårt tack och pris till dig i höj - den går!
 Led du oss hem, o du som liv oss gav!
 att frid och gläd - je vi må ha på jord.

Text: Daniel C. Roberts, 1841–1907
 Musik: George W. Warren, 1828–1902

Psaltaren 33:12
 Ether 2:12

42 Fädernas Gud, vi nu tillbedja dig

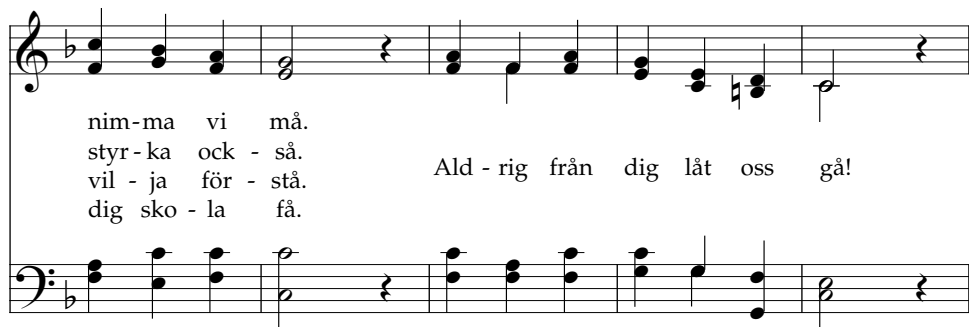
Beslutsamt ♩ = 88-108

1. Fä - der - nas Gud, vi nu till - bed - ja dig, tron gjort oss
 2. Tack för all god - het, du ser till vårt väl. Lov-sång vi
 3. Tack för ditt bud - skap om san - ning och frid, städ - se oss
 4. Vär - na oss, Gud, e - mot syn - dens för - så, tron på vår

fri - a på san - ning - ens stig. Giv att i bön dig för -
 hö - ja av hjär - ta och själ. Du är vårt liv, all vår
 bi - stå i o - ro och strid. Led - da av män, som din
 se - ger oss ma - nar fram - åt. Se - gra - rens lön vi hos

nim-ma vi må.
 styr-ka ock - så. Ald - rig från dig låt oss gå!
 vil - ja för - stå.
 dig sko - la få.

Ald - rig! Ald - rig! Ald - rig från dig låt oss gå!

Text: Charles W. Penrose, 1832-1925
Musik: Ebenezer Boesley, 1840-1906

Psaltaren 119:10
Läran och förbunden 14:7

Ära ske Gud i höjd

43

Med glädje ♩ = 88-104

Text: James Allen, 1734-1804, bearbetad
Musik: Felice de Giardini, 1716-1796

Uppenbarelseboken 5:9-13

44 Du som är våra fäders Gud

Värdigt ♩ = 63-80

1. Du som är vå - ra fä - ders Gud, ska - pel-sen om dig
 2. Du mi - na föt - ters lyk - ta är; tryggt du vid han - den
 3. San - ning-ens ord oss fri - a gör. Tänd i vart bröst en

vitt - ne bär. Alls - mäk - tig är din vil - jas bud; dock
 le - der mig. Du skän - ker hopp och hjälp be - skär; du
 tack - sam bön. Oss hjälp att gå den väg som för oss

är du var - je hjär - ta när. Led oss på jor - de -
 är mitt ljus på o - känd stig. Led mig på jor - de -
 hem till li - vets bo - ning skön. Led oss på jor - de -

li - vets stig, att vi må all - tid min - nas dig.
 li - vets stig, att jag må all - tid min - nas dig.
 li - vets stig, att vi må all - tid min - nas dig.

Text: Rudyard Kipling, 1865–1936

Musik: Leroy J. Robertson, 1896–1971. © 1948 IRI

2 Kungaboken 17:38–39

1 Nephi 17:37–40

Led oss fram, o himlens Herre

45

Majestätiskt ♩ = 76-96

1. Led oss fram, o him-lens Her-re, led oss fram till löf - tets land.
2. O, låt Si - ons käl - lor flö - da i en rikt väl - sig - nad flod.
3. När vår jord be - gyn - ner bä - va, stil - la, Gud, vår fruk - tan då.

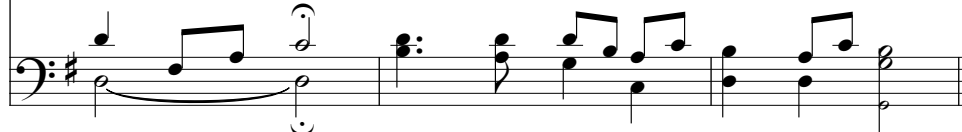
Her-re god, vi sva - ga ä - ro. Du är stark, oss räck din hand.
 Led oss bort från sorg och mö - da med ditt moln och el - dens stod.
 Och när straf - fen sy - nes nä - ra, låt oss då en fri - stad få.

Hel' - ge An - de, Hel' - ge An - de, styrk oss tills han kom-men
 Him - lens Her - re, him - lens Her - re, kom - me snart din an - komst-
 Lju - de lov - sång, lju - de lov - sång: Se Guds Lamm i e - vig -

är, kom-men är, styrk oss tills han kom - men är.
 dag, an - komst-dag, kom - me snart din an - komst - dag.
 het, e - vig - het, se Guds Lamm i e - vig - het!

Text: William Williams, 1717-1791.

Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.

Musik: John Hughes, 1873-1932

2 Moseboken 13:21-22
Läran och förbunden 45:57

46 Jord med tusen blommor små

Milt ♩ = 84-104

1. Jord med tu - sen blom - mor små, som - mar - him - mel,
 2. Sko - gens käl - la, da - lens lund, bäl - kens sorl i
 3. Hop - pet, som ur hjär - tat går, all den skön - het

klar och blå, nat - tens stjär - nor, ha - vets brus,
 mor - gon - stund stäm - mer in i få - gelns sång
 som oss når, allt som här oss säl - la gör,

vin - dens stil - la, tys - ta sus, jord och him - mel,
 till en lov - sång da - gen lång. All na - tu - ren
 all - ting i en sam - fälld kör, him - mel, hav och

berg och flod, allt bär vitt - ne: Gud är god!
 med glatt mod vitt - nar stän - digt: Gud är god!
 land och flod, vis - kar, jub - lar: Gud är god!

Text: Thomas R. Taylor, 1807–1835, bearbetad.
 Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Thomas C. Griggs, 1845–1903

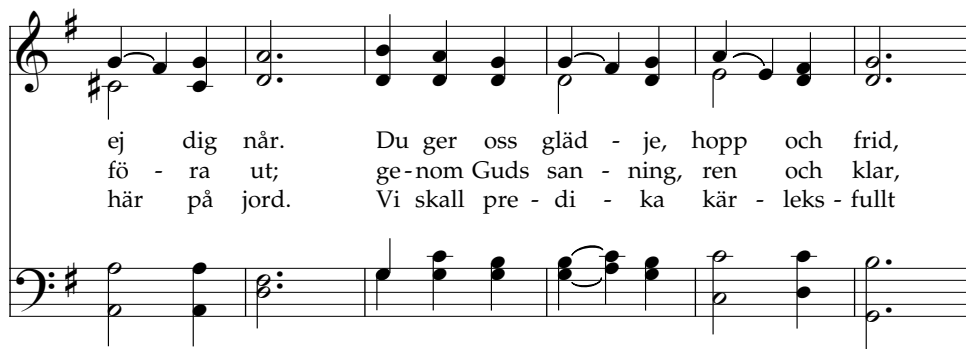
1 Johannesbrevet 4:7–8
 Moses 6:63

Fädernas tro

47

Innerligt ♩ = 88-108

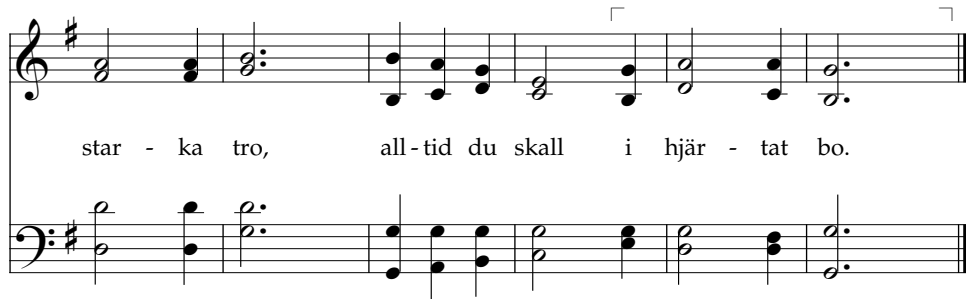

1. Fä-der-nas tro, du le - ver än, svär-det och el - den
 2. Fä-der-nas tro, vi strä - va vill till var - je land dig
 3. Fä-der-nas tro, vi äl - ska vill al - la vi mö - ter

ej dig når. Du ger oss gläd - je, hopp och frid,
 fö - ra ut; ge-nom Guds san - ning, ren och klar,
 här på jord. Vi skall pre - di - ka kär - leks - fullt

i dig vårt liv sin me - ning får.
 män-ni - skan skall bli fri till slut. Fä - der - nas go - da,
 bå - de i hand - ling och i ord.

star - ka tro, all-tid du skall i hjär - tat bo.

Text: Frederick W. Faber, 1814–1863*Musik:* Henri F. Hemy, 1818–1888;
 kör: James G. Walton, 1821–1905.

1 Timoteusbrevet 6:12

Judas brev 1:3

48

O store Gud

Vörtnadsfullt ♩ = 58-72

1. O sto - re Gud, när jag den värld be - skå - dar
 2. När jag hör ås - kans röst och stor-mar bru - sa
 3. Och när jag vet hur Kris-tus lät sig fö - das
 4. När en gång al - la ti - dens höl - jen fal - la,

som du har ska - pat med ditt all-makts - ord,
 och blix - tens kling - or spring - a fram ur skyn,
 och hur han hjälp - te, fräls - te ö - ver - allt,
 och jag får skå - da det jag nu får tro,

hur där din vis - dom vä - ver li - vets trå - dar,
 när reg-nets kal - la, fris - ka sku - rar su - sa
 och se - dan lät sig till för - so - ning dö - das
 och e - vig - he - tens kla - ra kloc-kor kal - la

och al - la vä - sen mät - tas vid ditt bord—
 och löf - tets bå - ge glän - ser för min syn—
 och upp - stå i för - här - li - gad ge - stalt—
 min fräls - ta an - de till dess sab - bats - ro—

Då bris-ter sjä - len ut i lov-sångs ljud: O sto - re

Gud, o sto - re Gud! Då bris-ter sjä - len ut i

lov-sångs ljud: O sto - re Gud, o sto - re Gud!

Text: Carl Boberg, 1859–1940

© manus. Kopiering utan copyrightägarers tillstånd förbjuden.

Musik: Svensk folkmelodi, 1889

Psaltaren 8:3–9, 9:1–2

Mosiah 4:5–13

49

Härlig är jorden

Uttrycksfullt ♩ = 72-96

1. Här - lig är jor - den, här - lig är Guds
 2. Ti - de - varv kom - ma, ti - de - varv för -
 3. Äng - lar den sjöng - o först för mar - kens

him - mel, skön är sjä - lar - nas pil - grims -
 svin - na, släk - ten föl - ja släk - tens
 her - dar. Skönt från själ till själ det

gång. Ge - nom de fag - ra ri - ken på
 gång. Ald - rig för - stum - mas to - nen från
 ljud: män - ni - ska gläd dig, Fräl - sarn är

jor - den gå vi till pa - ra - dis med sång.
 him - len i sjä - lens gla - da pil - grims - sång.
 kom - men, frid ö - ver jor - den Her - ren bjöd.

Text: Bernhard S. Ingemann, 1789–1862;
 Cecilia Bååth-Holmberg, 1857–1920.
 Musik: Schlesisk folkvisa, Breslau 1842

Läran och förbunden 88:15–20
 Lukas 2:13–14

Din klara sol går åter opp

50

Ödmjukt ♩ = 76-90

1. Din kla - ra sol går å - ter opp, jag
 2. Din sol går opp för ond och god, för
 3. O, hjälp mig ly - da di - na bud och
 4. Då skall jag trygg i råd och dåd, till

tac - kar dig, min Gud. Med kraft och mod och
 al - la som för mig. O, må jag så i
 ha din vil - ja kär, för - nöjd och glad i
 dig, o Fa - der, fly, och än för - nim - ma,

ny - fött hopp jag hö - jer gläd - jens ljud.
 tå - la - mod och kär - lek lik - na dig.
 dig, min Gud, var dag jag le - ver här.
 att din nåd är var - je mor - gon ny.

Text: J. O. Wallin, 1779-1839
 Musik: Tysk, 1710

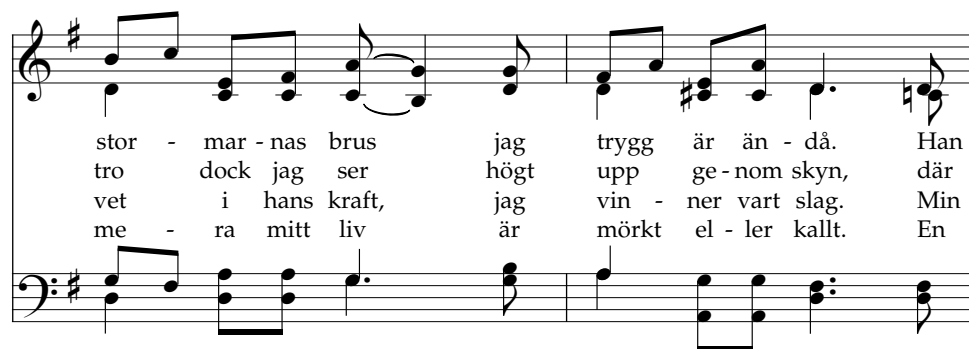
Psaltaren 104:22-23
 Läran och förbunden 64:34

51 Min Gud är mitt ljus

Beslutsamt ♩ = 72-92

1. Min Gud är mitt ljus, vad fruk - tar jag då? I
 2. Min Gud är mitt ljus, fast moln - hölj min syn, med
 3. Min Gud är mitt ljus, mitt värn var - je dag. Jag
 4. Min Gud är mitt ljus, min fräls - ning, mitt allt. Ej

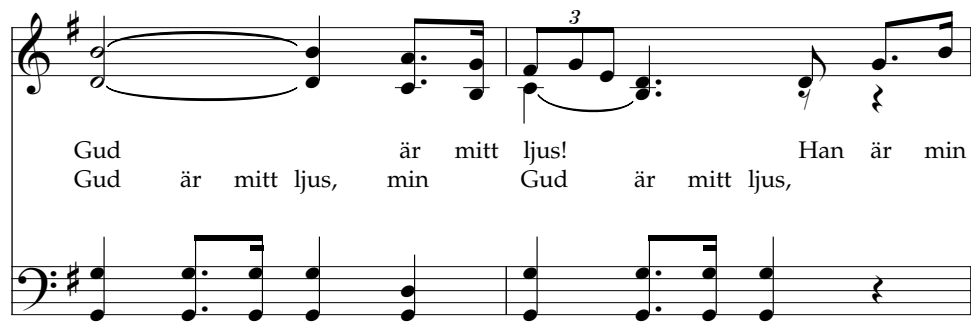
stor - mar - nas brus jag trygg är än - då. Han
 tro dock jag ser högt upp ge - nom skyn, där
 vet i hans kraft, jag vin - ner vart slag. Min
 me - ra mitt liv är mörkt el - ler kallt. En

skän - ker mig fräls - ning från synd och från nöd. Allt -
 Je - sus för e - vigt re - ge - rar i prakt. Var -
 svag - het han stär - ker, han o - rädd mig gör. Med
 Fräl - sa - re nå - dig, som öpp - nar sin famn. Jag

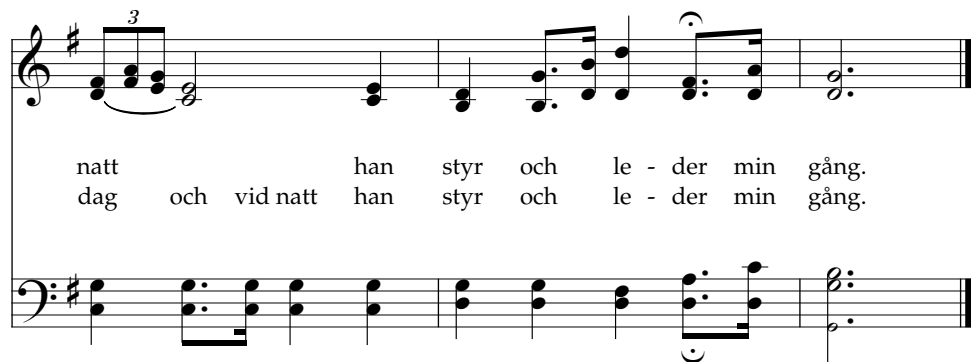
jämt är hans An - de mitt råd och mitt stöd.
 för me - ra tving - as av fres - ta - rens makt? Min
 trons hjälp mot lju - set min far - kost han för. Min
 e - vigt vill lo - va hans he - li - ga namn!

Gud är mitt ljus, är mitt ljus! Han är min
Gud är mitt ljus, min Gud är mitt ljus,

fröjd och min sång. Vid dag och vid
han är min fröjd och min sång, vid dag och vid natt, vid

natt han styr och le - der min gång.
dag och vid natt han styr och le - der min gång.

Text: James Nicholson, 1828–1876
Musik: John R. Sweney, 1837–1899

Psaltaren 27:1
Jesaja 12:2

52 Jag kan icke räkna dem alla

Fridsamt ♩ = 76-92

1. Jag kan ic - ke räk - na dem al - la, de prov på Guds god - het jag
 2. Likt stjär - nor - nas tal - lö - sa ska - ra de ha - va ej namn el - ler
 3. Jag kan ic - ke räk - na dem al - la, men ack, må jag tac - ka dess

rönt; likt mor - go - nens drop - par de fal - la och
 tal, men strå - la likt des - sa så kla - ra jäm -
 mer. Guds kär - leks be - vis må jag kal - la de

glim - ma likt des - sa så skönt. Jag kan ic - ke räk - na dem
 väl i den mör - kas - te dal. Likt stjär - nor - nas tal - lö - sa
 un - der av nåd han be - ter. Jag kan ic - ke räk - na dem

al - la, de prov på Guds god - het jag rönt.
 ska - ra de ha - va ej namn el - ler tal.
 al - la, men ack, må jag tac - ka dess mer.

Text: Lina Sandell-Berg, 1832–1903

Musik: Albert Lindström, 1853–1935.

© manus. Kopiering utan copyrightägens tillstånd förbjuden.

Psaltaren 145:1–3, 8–10

2 Nephi 9:52

Vi samlas att lära

53

Med glädje ♩ = 92-112

1. Vi sam - las att lä - ra och gi - va Gud ä - ra
 2. Han fram - åt oss le - der, han vä - gen be - re - der.
 3. O, ske dig all ä - ra! Du kom - mer oss nä - ra.

för allt han oss skänkt i sin vis - dom och nåd;
 Han var - nar för fa - ror och fall i vår värld.
 Du ser till de min - sta, vår Her - de du är.

för kraf - ter och styr - ka, för san - ning-ens kyr - ka.
 Till kamp han oss ö - var och of - ta oss prö - var.
 Din An - de oss e - nar, i kär - lek för - e - nar.

Vi tac - kar för din An - des e - vi - ga råd.
 Hans kär - lek, sann och ren, upp - ly - ser vår färd.
 Högt lo - vad va - re du, vår Fräl - sa - re kär.

Text: Anonym, nederländsk, c:a 1626
Musik: Anonym, nederländsk, c:a 1625, arr av.
 Edward Kremser, 1838-1914

Psaltaren 100:4-5
 Jesaja 12:1-6

54 Höj, Guds folk, en tacksam sång

Energiskt ♩ = 96-108

1. Höj, Guds folk, en tack-sam sång för den skörd som än en gång
2. Värld - den Faderns å - ker är, säd av al - la slag den bär,

bär - gats har förr'n vin - terns snö tär - ker jord och land och ö.
säd som såts i hopp och tro; säd och o - gräs sam - man gro.

Gud till oss i kär - lek ser, han oss go - da gå - vor ger.
Gi - va skall all skörd för - visst gläd - je el - ler sorg till sist.

Kom, Guds folk, och än en gång sjung en tack - sam skör - de - sång.
Skör - dens Her - re, hjälp oss då att en plats bland ve - tet få.

Text: Henry Alford, 1810-1871
Musik: George J. Elvey, 1816-1893

Läran och förbunden 86:1-7
Markus 4:26-28

Vi tackar nu vår Gud

55

Värdigt ♩ = 69-84

1. Vi tac - kar nu vår Gud med hjär - ta, hand och stäm - ma.
2. Må Gud oss va - ra när i li - vets al - la stun - der,

Hans vil - ja god, hans bud må vå - ra liv be - stäm - ma.
oss hjäl - pa att vi här för - står hans verk och un - der.

Allt från vår mo - ders arm han oss väl - sig - nat har
Hans mil - da ord och bud må all - tid för oss stå.

med gå - vor, kär - lek varm, den - sam - me Gud som var.
O, vå - ra fä - ders Gud, hav tack för allt vi får.

Text: Martin Rinkhart, 1586-1649
Musik: Johann Crüger, 1598-1662

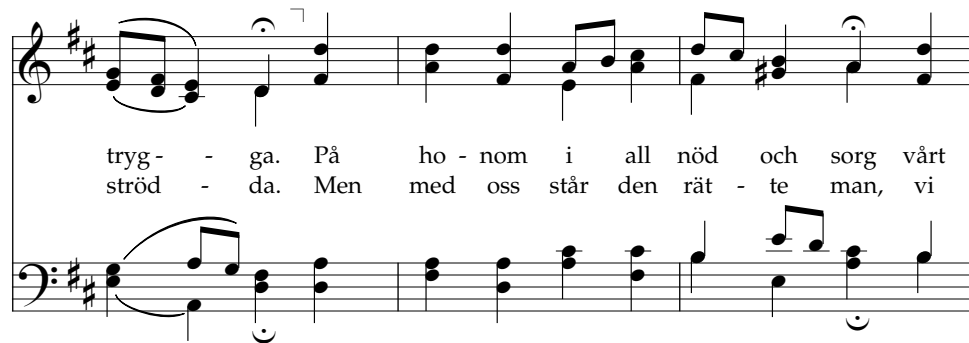
1 Krönikeboken 16:8-14
Alma 26:8

56 Vår Gud är oss en väldig borg

Värdigt ♩ = 60-80

1. Vår Gud är oss en väl - dig borg, han är vårt va - pen
2. Vår e - gen kraft ej hjäl - pa kan, vi vo - re snart för -

tryg - - ga. På ho - nom i all nöd och sorg vårt
ströd - da. Men med oss står den rät - te man, vi

hopp vi vil - ja byg - ga. Mörk-rets fur - ste sti - ger ned,
stå av ho - nom stöd - da. Frå - gar du vad namn han bär?

ho - tan - de och vred. Han rus - tar sig för - visst med
Je - sus Krist det är. Han är den Her - ren Gud, som,

våld och ar - gan list. Lik - väl vi oss ej fruk - te.
klädd i se - ger - skrud, sin tron för e - vigt grun - dat.

Text: Martin Luther, 1483–1546, bearbetad
Musik: Tillskr. Martin Luther

2 Samuelsboken 22:2–3
Psaltaren 18:1–2

Kom, låt oss prisa Gud

57

Med glädje ♩ = 80-96

1. Kom, låt oss pri - sa Gud med fröjd som ej för - går!
2. O Gud, som kän - ner allt, vart sol - sys - tem, var värld.
3. Vår Gud alls - mäk - tig är, vår Fa - der, mild och god.
4. All ä - ra va - re Gud! Jag ly - da ho - nom vill.

Kom, låt oss hö - ja gläd - jens ljud som till Guds tron upp - går!
Att ly - da dig du har be - fallt var själ up - på sin färd.
Att ge - nom - gå vår pröv - ning här han ger oss kraft och mod.
Den själ som föl - ja vill hans bud hör him - lens ri - ke till.

Text: Isaac Watts, 1674–1748
Musik: Aaron Williams, 1731–1776

Jesaja 12:5
Romarbrevet 8:28

58 Långt bortom rymder vida

Hängivet ♩ = 60-72

1. Långt bort-om rym - der vi - da, läng - re än so - lar går,
 2. Trång är all värl - den vi - da, hjälp-lös var jor - disk vän.
 3. Ring - as - te barn, som be - der, le - ver o - änd - ligt tryggt,

hög - re än stjär - nor tind - rar den bed - jan - des suc - kar når.
 Sjä - len får ro och fäs - te al - le - na i him - me - len.
 mäk - tar långt mer än hjäl - ten, som star - kas - te fäs - ten byggt.

An - den från stof - tets värl - dar lyf - ter sitt ving - e - par,
 Mör - kas - te natt skall ljus - na, bitt - ras - te kval få ro,
 Måt - te vi ald - rig glöm - ma, var vi i värl - den går,

klap - par på him - la - por - ten och sö - ker sitt hem, sin Far.
 lär du dig blott att vand - ra på bö - ner - nas him - la - bro.
 att till Guds e - get här - ta den bed - jan - des suc - kar når.

Text: Augusta C. Lönborg, 1862–1900
 Musik: Julius Dahlöf, 1871–1913

Judas' brev 1:20–21
 Läran och förbunden 103:36

Jag lyfter ögat mot himmelen

59

Bedjande ♩ = 60-72

1. Jag lyf - ter ö - gat mot him - me - len och
 2. Tack för allt gott du mig stän - digt ger att
 3. Så håll ut - ö - ver mig än din hand, o

knäp-per hop mi - na hän - der. Till dig, o Gud, som är
 kän - na, äls - ka och ä - ga. Tack, go - de Fa - der, för
 Fa - der god u - tan li - ke, och låt mig väx - a för

bar-nens vän, min håg och tan - ke jag vän - der.
 myc-ket mer än jag kan näm - na och sä - ga.
 li - vets land, som är ditt him - mel - ska ri - ke.

Text: Johan L. Runeberg, 1804–1877
 Musik: Rudolf Lagi, 1823–1868

Matteus 6:33

60

Bred dina vida vingar

Lugnt ♩ = 76-92

1. Bred di - na vi - da ving - ar, o Je - sus, ö - ver mig,
 2. För - låt mig al - la syn - der, mig re - na i ditt blod.
 3. O Fa - der, låt mig tjä - na dig öd - mjukt här på jord.

och låt mig stil - la vi - la, i ve och väl hos dig.
 Giv mig ett he - ligt sin - ne, en vil - ja ny och god.
 Sänd du din Hel - ge An - de att lä - ra mig ditt ord!

Bli du min ro, min stark - het, min vis - dom och mitt råd,
 Tag i din vård och häg - nad oss al - la, sto - ra, små,
 Giv mig din kun - skap här - lig, gjut kraft ut - i min själ.

och låt mig al - la da - gar, få le - va av din nåd.
 och låt i frid oss å - ter till nat - tens vi - la gå.
 Led dem som san - ning sö - ka, att det må gå dem väl.

Text: V. 1-2 Lina Sandell-Berg, 1832-1903. V. 3 anonym, c:a 1968.
 Musik: Svensk folkmelodi

3 Nephi 10:5-6
 1 Johannesbrevet 1:7,9

Led, milda ljus

61

Bedjande ♩ = 54-72

1. Led, mil - da ljus, i dun - kel, dim-fylld värld, led du mig
 2. Ej all - tid, Her - re, var min bön, att du mig led - de
 3. Din kraft dock bar och fram-gent bä - ra skall, om du blott

fram! Mörk nat-ten är, långt från mitt hem min färd. Led du mig
 fram. Jag vil - le se och väl - ja själv, men nu: Led du mig
 styr, hän ö - ver hed och stup och for - sars fall, tills nat - ten

fram! Styr du min fot. Min fjär-ran fram - tids stig
 fram! Jag stun - dens y - ra njöt på far - ligt spår,
 flyr och di - na äng - lar le ur mor - gon - skyn

jag vill ej se; ett steg är nog för mig.
 stolt av min kraft. Ack, glöm de gång - na år.
 så som de lo - go förr i bar - nets syn.

Text: John Henry Newman, 1801-1890
 Musik: John B. Dykes, 1823-1876

Psaltaren 43:3
 Psaltaren 119:133-35

62

Närmare, Gud, till dig

Milt ♩ = 63-76

1. När - ma - re, Gud, till dig, när - ma - re dig.
 2. Döl - jer för pil - grim trött so - len sitt sken,
 3. Där skall all nåd du gav stå för min syn
 4. Sist, när jag stäl - la får upp - åt min färd

Om det än blir ett kors, som lyf - ter mig,
 blir än min hu - vud - gärd här - das - te sten,
 så - som en ste - ge rest upp e - mot skyn.
 och ren till ryg - ga är jord - li - vets värld,

sjung - er jag in - ner - lig: När - ma - re, Gud, till dig,
 skall jag dock dröm - ma mig när - ma - re, Gud, till dig,
 Ång - lar där vin - ka mig när - ma - re, Gud, till dig,
 vis - kar det än i mig: När - ma - re, Gud, till dig,

när - ma - re, Gud, till dig, när - ma - re dig.

Text: Sarah F. Adams, 1805–1848
 Musik: Lowell Mason, 1792–1872

Läran och förbunden 88:63
 1 Moseboken 28:10–22

Var när mig varje stund

63

Innerligt ♩ = 60-72

1. Var när mig var-je stund, du nå - dens Gud!
 2. Var när mig var-je stund, o, Her - re kär!
 3. Var när mig var-je stund, med An - dens ljus!
 4. Var när mig var-je stund, du Ma - je - stät,

O, lär mig ditt för - bund och kär - leks bud!
 Se, fres - tel - sen mig flyr, då du är när!
 Be - red du mig nu rum i Fa - derns hus!
 och i ditt kung - a - hus mig ej för - gät!

Var när mig, o var när mig, var - je stund var när mig!

Väl - sig - na mig, o Her - re, led mig till dig!

Text: Annie S. Hawkes, 1835–1918
Musik: Robert Lowry, 1826–1899

2 Nephi 4:16–35
 Psaltaren 143:1

64

Jesus, min Frälsare

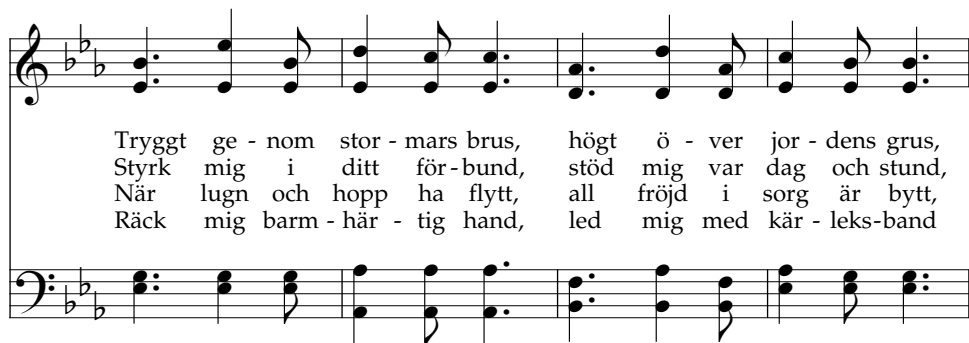
Innerligt ♩ = 100-120

1. Je - sus, min Fräl - sa - re, led mig till dig.
 2. Fram ge - nom li - vets strid, led mig till dig.
 3. När synd och sorg mig nå, led mig till dig.
 4. När dö - dens steg mig nå, led mig till dig.

Hjälp mig bli äd - la - re, led mig till dig.
 Skänk mig din An - des frid, led mig till dig.
 När tå - rar kin - den två, led mig till dig.
 Stil - la min fruk - tan då, led mig till dig.

Tryggt ge - nom stor - mars brus, högt ö - ver jor - dens grus,
 Styrk mig i ditt för - bund, stöd mig var dag och stund,
 När lugn och hopp ha flytt, all fröjd i sorg är bytt,
 Räck mig barm - här - tig hand, led mig med kär - leks-band

var du min tröst, mitt ljus, led mig till dig!
 var du min klip - pe-grund, led mig till dig!
 skänk mig ditt ljus på nytt, led mig till dig!
 hem - åt till lju - sets land, led mig till dig!

Text och musik: Orson Pratt Huish, 1851-1932

Alma 38:9
Psaltaren 48:14

Led mig du, o Herre kär

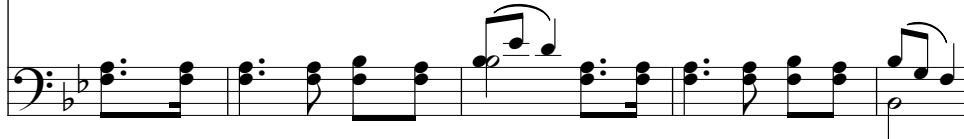
65

Bedjande ♩ = 58-72

1. Led mig du, o Her - re kär, ge - nom li - vets dol - da skär.
 2. Som en mo - der skän - ker tröst, du kan stil - la ha - vets röst.
 3. När till sist jag ham - nen når, där ej mer en brott-sjö slår,

Sjön går hög på stor-migt hav, klip-pan ho - tar med sin grav.
 Vred-gad storm-våg ly - der dig, ha - vets vin - dar läg - ga sig.
 jag ej rä - des stor-mens röst, där jag vi - lar vid ditt bröst.

Allt är väl, blott du är när. Led mig du, o Her - re kär!
 O, din makt mig til - lit bär, led mig du, o Her - re kär!
 Då din stäm - ma hör jag där: "Fruk - ta ej, jag är dig när!"

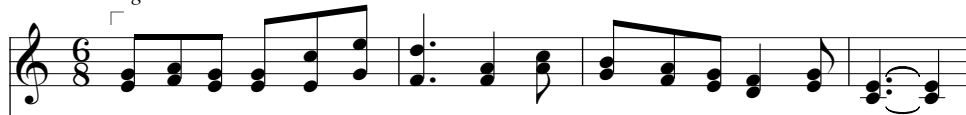

Text: Edward Hopper, 1818–1888
Musik: John Edgar Gould, 1822–1875

Markus 4:39–41
 Psaltaren 48:14

66 Mästare, hör hur det stormar

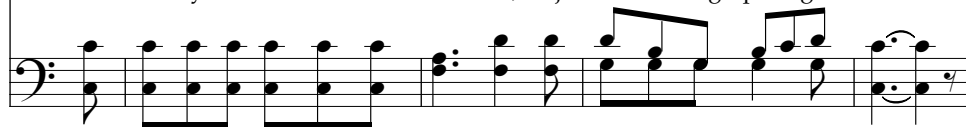
Innerligt ♩. = 52-66

1. Mäs-ta-re, hör hur det stor-mar och vå-gor-na hö-ga går.
2. Her-re, be-drö-vad i an-den och mod-fälld i dag jag är.
3. Her-re, för-bi är all fa-ra, nu ha-vet i still-het ler.

Se, sky-ar-na hot-fullt sig for-mar, ej skydd el-ler hjälp vi får.
 Jag be-der: o räck mig blott han-den! O vak-na, mig hjälp be-skär!
 Så mildt ly-ser sol-strå-lar kla-ra, ej o-ro mig plå-gar mer.

Mär-ker du ej att vi sjun-ker? Hur kan du so-va då?
 Stor-mar av syn-der och ängs-lan plå-gar min ar-ma själ.
 Fräl-sa-re, ald-rig mig läm-na, dröj i min far-kost kvar.

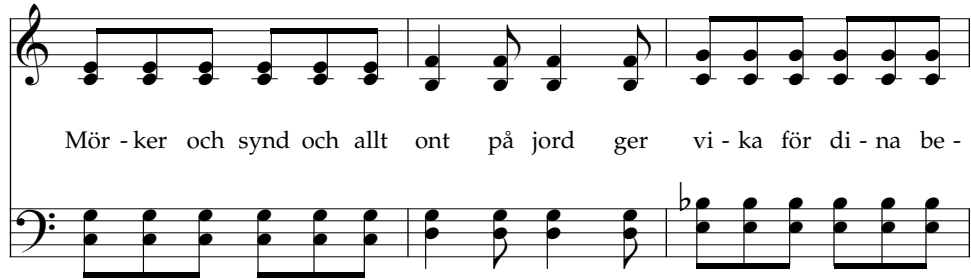

Om du in-te står upp till vår rädd-ning, skall dö-den oss sä-kert nå.
 O jag sjun-ker, jag sjun-ker, o Her-re, mig räd-da och allt gör väl.
 Då jag vet jag skall all-tid i trygg-het i star-kas-te vind gå klar.

Ditt ord kan be-tving-a den vre - da våg: Frid, var lugn.
Frid, var lugn. Frid, var lugn.

Mör - ker och synd och allt ont på jord ger vi - ka för di - na be -

fal-lan-de ord. Ett skepp går ej un-der med dig om-bord, du jor-dens och

him-me-lens Ko-nung smord! De ly-der al-la din vil-jas bud: Frid, var lugn;

frid, var lugn. De lyss-nar ef-ter din stäm-mas ljud: Frid, frid, var lugn.

Text: Mary Ann Baker, c:a 1874
Musik: H. R. Palmer, 1834–1907

Matteus 8:23–27
Markus 4:36–41

67

Min herde är Herren

Fridsam ♩ = 63-76

1. Min her - de är Her - ren, hans kär - lek jag ser. På
 2. Om än jag må vand - ra i döds - skug - gans dal, ej
 3. Mitt bord har han till - rett vid skogs - käl - lans rand, min

grö - nas - te äng - ar han vi - la mig ger. Han för mig till
 fruk - tan jag kän - ner, ej ång - est och kval. Hans hand mig be -
 bä - ga - re fyl - les av Ska - pa - rens hand. Med dof - tan - de

vat - ten, där sval - ka jag får. Han le - der min vand - ring och
 skyd - dar, mig trös - tar hans stav. "Jag föl - jer dig städ - se" — det
 ol - ja min hjäs - sa blir smord. Jag pri - sar dig, Her - re, min

fram - för mig går. Han le - der min vand - ring och fram - för mig går.
 löf - tet han gav. "Jag föl - jer dig städ - se" — det löf - tet han gav.
 her - de så god. Jag pri - sar dig, Her - re, min her - de så god.

Text: James Montgomery, 1771–1854
 Musik: Thomas Koschat, 1845–1914

Psaltaren 23
 Jesaja 26:3–4

En herde god mig Herren är

68

Milt ♩ = 84-96

1. En her - de god mig Her - ren är, den äng är
2. När matt jag går i o - känt land och törs - tar

grön som han be - skär. Han skän - ker kär - lek, nåd och frid,
ut - i ök - nens sand, han le - der mig till bör - dig dal,

han le - der mig till e - vig tid. Han är mig när var
till vi - la vid en käl - la sval, där fri - den bor, där

dag och stund, han va - kar tro - get un - der nat - tens blund.
bäc - kens gång den lug - na da - len glä - der med sin sång.

69 Herre, dig vi vilja dyrka

Vördnadsfullt ♩ = 69-88

1. Her - re, dig vi vil - ja dyr - ka ut - i den-na an-dakts-stund.
 2. Hjälp oss di - na bud att föl - ja, giv oss dag - li - gen vårt bröd.
 3. Må vi un - der dag som kom - mer, städs be-käm-pa syn-dens här.

Skänk din An-des frid och styr - ka, hjälp oss håll - la vårt för-bund.
 Låt oss An-dens ljus ej döl - ja, så din vis - dom städs oss bjöd.
 Må vi ef - ter död-lig slum-mer upp-stå skönt och se dig där.

Oss ej läm - na, oss ej läm - na, Hjälp oss, Gud, att må - let nå!
 Gud, var med oss, Gud, var med oss, tills vi se - gern vun - nit har.
 Till dig sjung - a, till dig sjung - a lov och pris i e - vig-het!

Oss ej läm - na, oss ej läm - na. Hjälp oss, Gud, att må - let nå!
 Gud, var med oss, Gud var med oss, tills vi se - gern vun - nit har.
 Till dig sjung - a, till dig sjung - a lov och pris i e - vig-het!

Text: Richard Alldridge, 1815-1896

Musik: Joseph J. Daynes, 1851-1920

Hebreerbrevet 12:1-2
Läran och förbunden 59:23

Klippa, du som brast för mig

70

Värdigt ♩ = 60-80

1. Klip - pa, du som brast för mig, låt mig göm - ma mig i dig.
 2. Om jag strä - var ald - rig så, räk - ker ej min kraft än - då
 3. Vid vart flyk - tigt an - de - drag, och när jag skall dö en dag,

Vatt - net, blo - det som går fram från ditt hjär - ta, o Guds Lamm,
 till att ly - da helt din lag, le - va helt till ditt be - hag.
 när till o - känt land jag går, när in - för din dom jag står:

låt det bli en dub - bel bot för min synd och la - gens hot.
 Din för - so - ning står dock kvar, blott i dig jag fräls - ning har.
 Klip - pa, du som brast för mig, låt mig göm - ma mig i dig.

Text: Augustus M. Toplady, 1740–1778. B. Ehrenborg-Posse 1854.

2 Samuelsboken 22:2–3, 32–33

B. G. Hallqvist 1980. © ALIS. Tryckt med tillstånd.

Moses 6:57–60

Kopiering utan copyrightägarans tillstånd förbjuden.

Musik: Thomas Hastings, 1784–1872

71

♩ = 60-72

1. Pri - sa Her - ren, han är ditt stöd, han din bör - da lät - tar.
2. Pri - sa Her - ren, hans bud och lag rätt vi vil - ja föl - ja.

Han skän-ker i nåd li-vets vat - ten och bröd, han din an-de
Se, han är den-sam - me i går som i dag. In - tet han vill

mät - tar. Barm-här - tig, mild och god han gi - ver kraft och
döl - ja. All san - nings kla - ra ljus går ut från Her - rens

mod. Han vand-rar vid din si - da, din bör - da lät - tar.
hus, oss för på rät - ta vä-gar; vi ho-nom föl - ja.

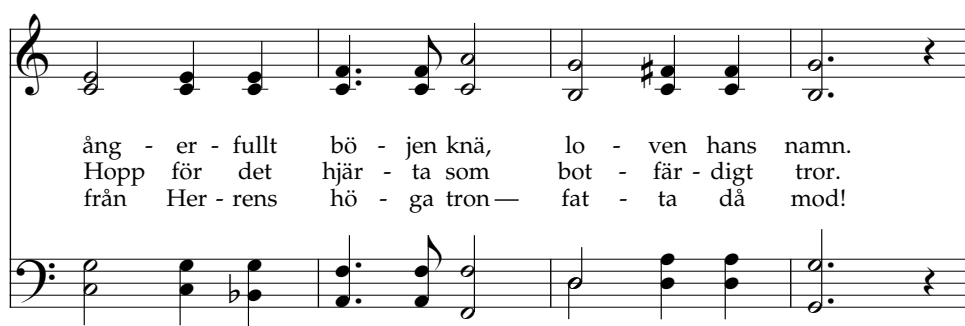
Psaltaren 55:23
Psaltaren 25:3

Kommen till Frälsaren, alla som sörjen 72

Tankfullt ♩ = 80-92

1. Kom - men till Fräl - sa - ren, al - la som sör - jen,
 2. Gläd - je och ljus för dem som vils - na strö - va.
 3. Rik - ligt skall li - vets bröd och vat - ten flö - da

ång - er - fullt bö - jen knä, lo - ven hans namn.
 Hopp för det hjär - ta som bot - fär - digt tror.
 från Her - rens hö - ga tron — fat - ta då mod!

Kom - men i öd - mjuk-het, bätt - ring nu gö - ren.
 An - den för - trös - tan ger, ej dig be - drö - va.
 Kom till en kär - leks-fest, glöm sorg och mö - da.

Her - ren dig räk - ker sin öpp - na - de famn.
 Her - ren dig bön-hört, din gläd - je är stor!
 Gläd dig, se Her - ren är nå - dig och god!

Text: Thomas Moore, 1779-1852; bearbetad
 Thomas Hastings, 1784-1872
 Musik: Samuel Webbe, 1740-1816

Läran och förbunden 136:29
 Hebreerbrevet 4:16

73 Din väg av prövning må bestå

Förtröstansfullt ♩ = 80-96

1. Din väg av pröv - ning må be - stå. Ut - håll - lig
 2. Pris till vår Gud som gi - ver tröst. Sti - ge vår
 3. Ä - ra ske Fa - derns hel - ga namn, han som oss

var och vid gott mod! Styr - ka och tröst vi
 lov - sång upp till dig. Om stor - men gnyr hör
 sänt de go - da män, som fö - ra oss till

stän - digt få, san - ning - en spri - des, Gud är
 Kris - ti röst: "I mig I sko - len ha - va
 sä - ker hamn, vi - sa oss hem till Fräl - sa -

god. San - ning - en spri - des, Gud är god.
 frid. I mig I sko - len ha - va frid."
 ren. Vi - sa oss hem till Fräl - sa - ren.

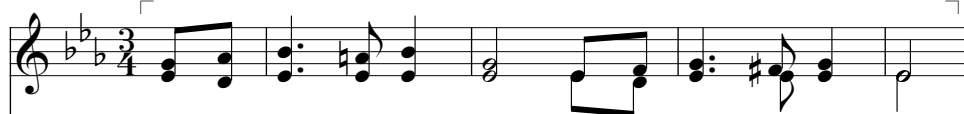
Text: Eliza R. Snow, 1804-1887
 Musik: George Careless, 1839-1932

Läran och förbunden 58:2-4
 Johannes 16:33

Synes vägen dig lång

74

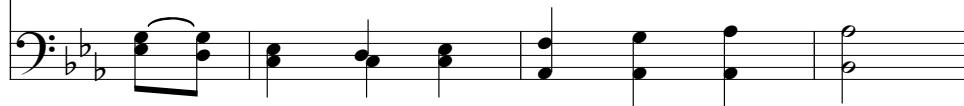
Milt ♩ = 72-88

1. Sy - nes vä - gen dig lång, är den ste - nig och trång,
 2. Är ditt hjär - ta be - klämt, har till ve - mod det stämt
 3. Tyng-er smär - ta ditt bröst, kvä-ver grå - ten din röst?

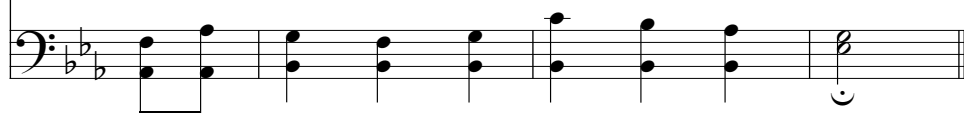
ger dig tis - tel och tör - ne be - svär?
 din tan - ke och ned - tyng - da själ?
 Snart du gläds ut - i hjär - ta och sinn.

Har du trött - nat att gå, är du mod - fälld ock - så?
 Var dock mo - dig och glad, Gud dig hjäl - per å - stad,
 Se, det strå - lan - de land vid en blomst - ran - de strand,

Var dock o - rädd— till må - let det bär.
 snart du må - let skall nå— allt är väl.
 tag hans hand och med ho - nom gå in!

Text: Joseph Fielding Smith, 1876–1972
 Musik: George D. Pyper, 1860–1943

Alma 36:3
 Hebreerbrevet 12:1–3

75

Var skall jag finna frid

Tankfullt ♩ = 80-100

1. Var skall jag fin - na frid, vem skall mig trös - ta?
 2. När li - vets väg blev mörk, skym - des av tå - rar,
 3. Han hör mitt hjär - tas bön, kän - ner min läng - tan

Vem skall mig le - da tryggt i jord - li - vets strid?
 när dim-man tät - na - de och so - len för - svann,
 i mitt Get - se - ma - ne, Her - re och vän.

När hjär - tat li - der av agg el - ler vre - de,
 vem räck - te ut sin hand, vem gav mig trygg - het?
 Han som är san - ning - en, vä - gen och li - vet

när sjä - len vån - das svårt, var finns det frid?
 Vem, vem för - stod min nöd? Han, ba - ra han.
 skän - ker sin frid och ger gläd - je i - gen.

Text: Emma Lou Thayne, f. 1924. © 1973 IRI
 Musik: Joleen G. Meredith, f. 1935. © 1973 IRI

Johannes 14:27; 16:33
 Hebreerbrevet 4:14-16

Är du ödmjuk i din svaghet

76

Lugnt ♩ = 63-76

1. Är du öd-mjuk i din svag-het, så skall Her-ren Gud dig le-da.
2. Är du öd-mjuk när du ver-kar, så skall Her-ren Gud dig lä-ra

Han tar dig ömt i han-den och be-sva-rar var-je bön.
att spri-da tröst och kär-lek till hans barn på den-na jord.

Är du öd-mjuk i din väd-jan, så skall Her-ren dig väl-sig-na.
Är du öd-mjuk i din läng-tan ef-ter Her-rens sto-ra gå-vor,

I trygg-het skall du vand-ra; sjä-lens frid skall bli din lön.
så lo-var han att skän-ka dig en plats vid ri-kets bord.

Text och musik: Grietje Terburg Rowley, f. 1927
© 1985 IRI

Läran och förbunden 112:10
Ether 12:27

77

Mer helighet giv mig

Bedjande ♩ = 46-52

1. Mer he - lig - het giv mig, mer mild-het, o Gud,
 2. Mer tack-sam-het giv mig, mer sakt-mo-digt sinn',
 3. Mer ren - het, o giv mig, mer sa - lig - hets-hopp,

mer sorg ö - ver syn - den, mer håg till ditt bud,
 mer läng-tan att sö - ka din ä - ra, ej min,
 mer fri - het från värl - den, mer läng-tan dit opp,

mer vil - ja att tjä - na och ej sö - ka lön,
 mer käns - la med Je - sus, mer fröjd av hans tröst,
 mer nyt - tig ock gör mig, på fruk - ter mer rik,

mer tro - het och kär - lek, mer kraft i min bön!
 mer kraft till att li - da, mer frid vid hans bröst!
 mer mo-gen för him - len, mer, Je - sus, dig lik!

Text och musik: Philip Paul Bliss, 1838-1876

3 Nephi 12:48
3 Nephi 27:27

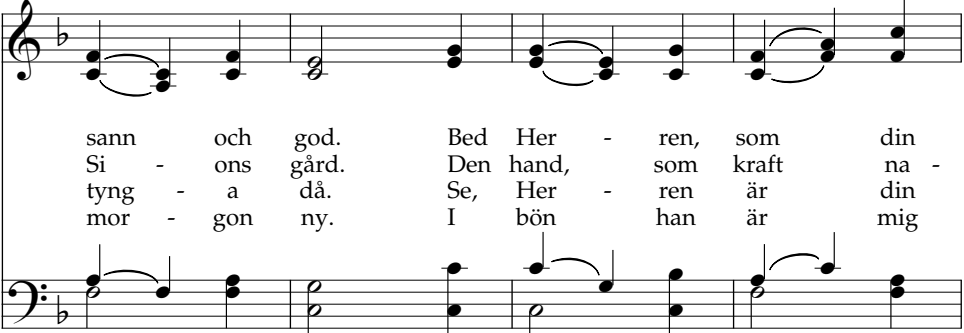
Guds lagar milda är

78

Milt ♩ = 76-88

1. Guds la - gar mil - da är, hans lä - ra
 2. Med vak - sam blick han ser Guds folk i
 3. O, låt ej gråt och sorg ditt sin - ne
 4. Hans god - het änd - lös är, hans nåd var

sann och god. Bed Her - ren, som din
 Si - ons gård. Den hand, som kraft na -
 tyng - a då. Se, Her - ren är din
 mor - gon ny. I bön han är mig

bör - da bär, att gi - va kraft och mod.
 tu - ren ger, ger ock de si - na vård.
 fas - ta borg, i bön till ho - nom gå.
 städ - se när, jag vill till ho - nom fly.

Text: Philip Doddridge, 1702-1751

Musik: Hans Georg Nägeli, 1773-1836, arr. Lowell Mason, 1792-1872

1 Johannesbrevet 5:3

Psaltaren 55:23

79

Kom, följ mig

Ödmjukt ♩ = 69-76

1. "Kom, föl - jen mig", så or - den löd; Fräl - sa - ren
 2. "Kom, föl - jen mig!" Med enk - la ord gavs fräls - nings -
 3. Är det väl nog, att vi för - stå, att här vi
 4. E - vi - ga ri - ken, liv och makt vi sko - la

dem oss al - la bjöd, att vi i ren - het
 pla - nen till vår jord. Han som är san - ning,
 ho - nom föl - ja få, me - dan vi käm - pa,
 är - va, har han sagt, om vi blott gå på

vand - ra må ut - i hans spår och nåd und - få.
 liv och ljus le - der oss hem till Fa - derns hus.
 strä - va, tro? Nej, vi hos Fa - dern sko - la bo.
 san - nings stig, om vi blott ly - da: "Föl - jen mig."

Text: John Nicholson, 1839-1909
 Musik: Samuel McBurney, f. 1847

Matteus 4:19
 2 Nephi 31:10-21

Kommen till Herren

80

Milt ♩. = 50-58

1. Kom - men till Her - ren, al - la som li - den, sva - ga, be -
 2. Kom, kom till Her - ren, han skall dig hö - ra, vand - rar du
 3. Kom, kom till Her - ren, vil - ligt han lyss - nar, sök nu hans
 4. Kom - men till Her - ren, folk och na - tio - ner, bryt upp från

tryck - ta, hö - ren hans röst. Sä - kert i hamn han
 än av bo - jor - na tyngd. Hans dju - pa, var - ma
 kär - lek, dag - li - gen bed. Vet du, att äng - lar
 Ba - bel, ö - da ej tid. Hö - ga och lå - ga

le - der, och skän - ker sval - kan - de vi - la och tröst, och tröst.
 kär - lek skall gö - ra mör - kas - te nat - ten till dag, till dag.
 städs är dig nä - ra! Gläd dig, mot ljus går din led, din led.
 stän - digt han kal - lar: Kom - men, o kom - men till mig, till mig.

Text och musik: Orson Pratt Huish, 1851-1932

Matteus 11:28-30
2 Nephi 26:33

81

Jag på Kristus tror

Innerligt ♩ = 88-104

1. Jag på Kris - tus tror, han är min kung, be - fri - ar
 2. Jag på Kris - tus tror, hans namn ske pris. All ä - ra
 3. Jag på Kris - tus tror, han är min Gud. Han gav sitt
 4. Jag på Kris - tus tror, han ger mig frid. Hans vil - ja

mig från synd så tung. I pris till ho - nom
 gav han Fa - dern vis. Han vand - ra - de bland
 sto - ra kär - leks - bud. Jag dyr - kar så min
 ske i pröv - nings - tid. Den stund jag vand - rar

höjs min röst och gläd - je fyl - ler då mitt bröst.
 oss på jord, pre - di - ka - de sitt dy - ra ord.
 Her - re kär och fröj - das i de ord han lär.
 smär - tans stig jag vet att han är nä - ra mig.

Jag på Kris - tus tror, han är Guds Son. För mig han
 Jag på Kris - tus tror, han är mitt ljus. Han le - der
 Jag på Kris - tus tror, han gör mig fri. Han lär mig
 Jag på Kris - tus tror; hans an - komst - dag skall kom - ma

ut - stod spe och hån. De dö - da gav han
mig till Fa - derns hus. Från tro - ners höj - der
att rätt - fär - dig bli. Då skall jag nå hans
snart till Guds be - hag. Som jor - dens kung då

liv i - gen. Han är min kung; han är min vän.
ser han mig och sä - ger ömt: Kom föl - jen mig.
tryg - ga hand och bo i him - lens skö - na land.
kom-mer han att rå - da ö - ver män - ni - skan.

Text: Bruce R. McConkie, 1915–1985. © 1972 IRI
Musik: John Longhurst, f. 1940. © 1985 IRI

2 Nephi 25:23, 26, 29
Mormon 7:5–7

Jag vet min Herre lever än

82

Med glädje ♩ = 80-92

1. Jag vet min Her-re le-ver än, För-los - sa - re, Guds Son och Vän.
2. Ditt namn ut - i mitt hjär-ta skriv, du värl-dens hopp och ljus och liv.
3. Så skänk mig nu din An-des frid att bi - stå mig i li - vets strid.

Han seg-rat ö - ver synd och död, min Fräl - sa - re, min tröst i nöd.
Din röst jag hör i stor-mens brus. Du vi - sar vä - gen till Guds hus.
Jag sö - ker din rätt - fär - dig - het att jag må se din e - vig - het.

Text: Gordon B. Hinckley, f. 1910. © 1985 IRI
Musik: G. Homer Durham, 1911–1985. © 1985 IRI

Läran och förbunden 76:22–24, 41–42
Job 19:25

83 Han lever, min Förlossare

Fridfullt ♩ = 72-84

Unisont

1. Han le - ver, min För - los - sa - re. Vad gläd - je för
2. Han le - ver, och jag hug - nad får. Han le - ver, vid
3. Han le - ver, go - de, vi - se Vän. Han le - ver, äls -
4. Han le - ver, ä - ra ske hans namn. Han le - ver, öp -

mig syn - da - re! Han le - ver som en gång var
min si - da går. Han le - ver, vill mitt san - na
kar, vår - dar än. Han le - ver, lind - rar pröv - ning
pen är hans famn. Vad gläd - je för mig syn - da -

död, han le - ver och mig le - va bjöd.
väl, han le - ver, öm - mar för min själ.
svär, han le - ver, och jag le - va får.
re, han le - ver, min För - los - sa - re!

Stämsång

Han le - ver, god och nå - de - lig, han le - ver,
Han le - ver, trös - tar när jag räds, han le - ver,
Han le - ver, skän - ker dag - ligt bröd, han le - ver,
Han le - ver, ä - ra ske hans namn. Han le - ver,

ber hos Gud för mig. Han le - ver, and - lig spis för -
 tor - kar tå - ren städs. Han le - ver, lug - nar hjär - tats
 fjär - mar sorg och död. Han le - ver, e - vigt hem be -
 öp - pen är hans famn. Vad gläd - je för mig syn - da -

ser, han le - ver, dag - lig nöd - torft ger.
 slag, han le - ver, hjäl - per var - je dag.
 rätt, han le - ver, var - je steg han lett.
 re, han le - ver, min För - los - sa - re.

Text: Samuel Medley, 1738–1799, medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Lewis D. Edwards, 1858–1921

Job 19:25
 Psaltaren 104:33–34

Mitt vittnesbörd

84

Tankfullt ♩ = 80-96

1. Jag tac - kar för det vitt - nes - börd jag fått av An - dens röst.
 2. Jag vet du finns i him - me - len, där ock - så Kris - tus bor.
 3. Mitt ö - ga skymms, mitt hjär - ta gläds och An - den lyf - ter mig.
 4. Mitt vitt - nes - börd kan trös - ta mig, att jag i sor - gen ler.

Guds san - ning, att jag är hans barn, nu brin - ner i mitt bröst.
 Jag vet du sänt pro - fe - ter hit att ge oss san - ning stor.
 O Her - re, hjälp mig väl - ja rätt och gå den sma - la stig.
 Mitt ö - ga öpp - nas så att jag en glimt av him - len ser.

Text: Loren C. Dunn, f. 1930–2001 © 1985 IRI
 Musik: Michael Finlinson Moody, f. 1941. © 1985 IRI

1 Korintierbrevet 2:9–13
 Alma 5:45–46

85 När från nattligt viloläger

Tankfullt ♩ = 72-88

1. När från natt-ligt vi - lo - lä - ger du i dag stod opp,
 2. Då du i ditt hjär - ta gi - vit rum för vre - dens makt,
 3. När dig möt - te sorg och prov - ning, bad du då till Gud?

gav du lov för nat - ten flyd - da, bad du Gud från ont dig
 har du bett om nåd och styr - ka att för - stå och hämnd ej
 Sök - te du i öd-mjuk i - ver med den tröst som bö - nen

skyd - da un - der da - gens lopp?
 yr - ka, som dig Her - ren sagt? O, vad kraft i bö - ne-
 gi - ver, föl - ja Her - rens bud?

or - den! Bö - nen lät - tar tröt - ta fjät.

Text: Mary A. Pepper Kidder, 1820–1905
Musik: William O. Perkins, 1831–1902

Psaltaren 5:4, 13
Markus 11:24–25

Bönen är själens längtan sann

86

Fridsamt ♩ = 76-96

Text: James Montgomery 1771–1854
Musik: George Careless, 1839–1932

3 Nephi 13:5–13; 18:15–20
Jakobs brev 5:16

87 Det finns en stund av frid och ro

Tankfullt ♩ = 72-92

1. Det finns en stund av frid och ro, dit jor - disk strid ej
 2. Den sma - la väg som him - len når, med äng - lars sång så
 3. När vred - gat stor - mens vå - gor slå, mot klip - por och mot
 4. När fylld av sorg min väg sig ter, och törn - be - strödd den

når, då jag på knä i hopp och tro i
 skön, är vä - gen som jag stän - digt går i
 skär, det här - ligt är att ve - ta då, att
 är, om jag i det för - dol - da ber, är

bön till Her - ren går.
 här - tats stil - la bön. Må min själ bli vänd i
 bö - nen Gud har kär. Må min själ bli
 Her - rens hjälp mig när.

bön, och ej sö - ka jor - disk lön. Bö - nen
 vänd i bön, och ej sö - ka jor - disk lön.

är ju män-skans tröst, sän-der him-len till vårt bröst.
Bö-nen är ju män-skans tröst,

Text och musik: Hans Henry Petersen, 1835–1909

Matteus 6:6
Alma 33:3–11

Jesus, när tanken flyr till dig

88

Vörtnadsfullt ♩ = 72-88

1. Je - sus, när tan - ken flyr till dig, med gläd - je
2. Ej här - ta känt, ej tung - a sagt mer ljuvt och
3. Hopp för den själ som tyngs av sorg: Du skän - ker

fills mitt bröst. När o - rons bör - da
he - ligt namn. Den fräls - nings-plan du
tröst och mod. Du är vår fräls - nings

tryc - ker mig, du är min hjälp, min tröst.
fritt fram - lagt bär till din tryg - ga famn.
sök - ra borg, o Her - re, ren och god.

Text: Tillskriven Bernhard av Clairvaux, c:a 1091–1153
Musik: John B. Dykes, 1823–1876Psaltaren 104:34
Enos 1:27

89

O bönestund

Fridsamt ♩. = 42-48

1. O bö - ne-stund så ljuv och blid, som kal - lar mig från
2. O bö - ne-stund! På ving - ar bär du bö - nen upp till

storm och strid till Her - rens tron. Han hör min röst, och
him - lens sfär, där öd - mjuk själ, som Her - ren når, barm-

hjär - tat skän - ker frid och tröst. I mång - en stund av
här - tig - het och kär - lek får. Ny kraft vi får i

sorg och nöd hans när - het skänkt mig mod och stöd. De
vårt för-bund i bö - nens stil - la, lju - va stund. O,

sna - ror Sa - tan för mig lagt jag und - gått ge - nom bö - nens makt. De
in - tet är på jor - dens rund, som bö - nens stil - la, lju - va stund. O,

sna - ror Sa - tan för mig lagt jag und - gått ge - nom bö - nens makt
in - tet är på jor - dens rund, som bö - nens stil - la, lju - va stund.

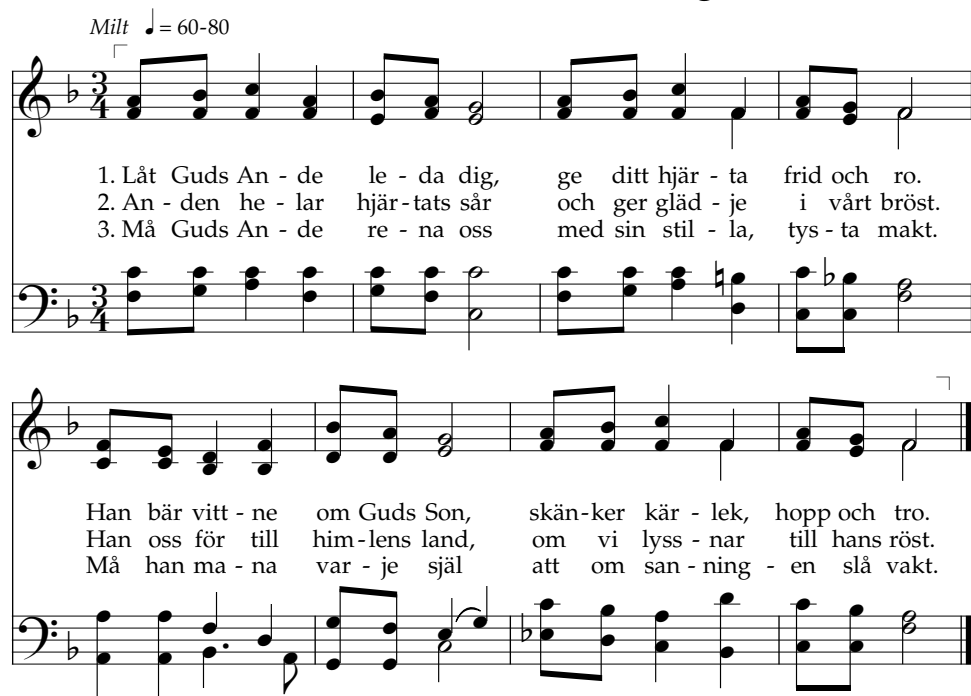
Text: Tillskr. William W. Walford, 1772-1850, bearbetad
Musik: William B. Bradbury, 1816-1868, bearbetad

Psaltaren 55:16-17, 22
Filipperbrevet 4:6-7

Låt Guds Ande leda dig

90

Milt ♩ = 60-80

1. Låt Guds An - de le - da dig, ge ditt hjär - ta frid och ro.
2. An - den he - lar hjär - tats sår och ger gläd - je i vårt bröst.
3. Må Guds An - de re - na oss med sin stil - la, tys - ta makt.

Han bär vitt - ne om Guds Son, skän - ker kär - lek, hopp och tro.
Han oss för till him - lens land, om vi lyss - nar till hans röst.
Må han ma - na var - je själ att om san - ning - en slå vakt.

Text: Penelope Moody Allen, f. 1939. © 1985 IRI

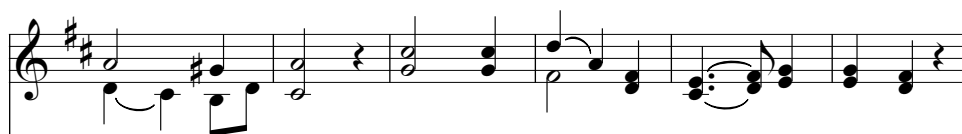
Moroni 10:5-7

Musik: Martin Shaw, 1875-1958. Förlagsrätt 1915 J. Curwen & Sons Lärar och förbunden 11:12-14
Ltd. Tryckt med tillstånd av G. Schirmer, Inc. U. S. agents Kopiering
utan skriftligt tillstånd av copyrightinnehavaren förbjuden.

91 Låt den Helige Andens stämma

Lugnt ♩ = 76-96

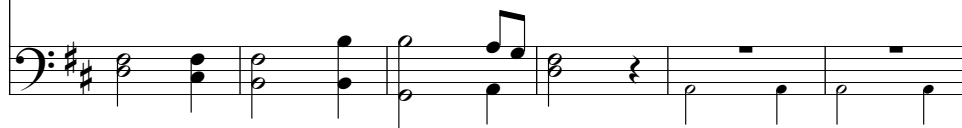
1. Låt den He - li - ge An - dens stäm - ma le - da dig för
 2. Låt den He - li - ge An - den le - da var - je tan - ke,
 3. Så - ra ej den He - li - ge An - den, ty då flyr den

var - je dag. Låt dess mil - da, äd - la väd - jan
 hand - ling, ord; då skall du i tron dig gläd - ja
 bort från dig. Bed i stäl - let till din Fa - der,

all - tid bli ditt hjär - tas lag. Den skall vi - sa
 och väl - sig - nad bli på jord. Sök dig den till
 att din sak han å - tar sig. Bed i tro och

plik - tens ba - na, hind - ra dig att vil - se gå, den skall
 dag - ligt säll - skap, lyd dess stil - la, sak - ta röst, lyss - na
 han skall sva - ra, dig från o - van skän - ka nåd. Han skall

skyd - da från all fa - ra, från allt ont som dig kan nå.
all - tid till dess ma - ning, frid då fyl - la skall ditt bröst.
gi - va tro och kär - lek och sin An - des tröst och frid.

Text: C. A. Krantz, c:a 1850–1924
Musik: Edwin F. Parry, 1850–1935

Johannes 14:26
Moroni 10:5

Fader vår, dig nalkas vi

92

Bedjande ♩ = 66-80

1. Fa - der vår, dig nal - kas vi, du som gör den bund - ne fri.
2. På det sätt som du har sagt sö - ker vi din kär - leks - makt.
3. Lär oss ak - ta di - na ord, le - va rent och gott på jord.
4. O att al - la män - skor må sö - ka dig och så dig nå.

Lyss-na till vårt hjär - tas bön. Skänk oss nåd och him - melsk lön.
Om vi ald - rig från dig går, tryggt din fa - ders-hand oss når.
Trös - ta dem som sö - ker tröst. Gjut din frid i var - je bröst.
Led oss fram på nå - dens stig. Låt oss gläd - ja oss i dig.

Text: William Hammond, 1719–1783
Musik: Harry A. Dean, 1892–1987. © 1948 IRI

Ether 3:2
5 Moseboken 4:29

93 Morgonrodnad klart nu glimmar

Vörtnadsfullt ♩ = 84-96

1. Mor - gon - rod - nad klart nu glim - mar fram ur
 2. Folk i mör - ker se, för - kla - rat är för
 3. Världs - lig makt och ri - ke - do - mar sko - la
 4. Him - melsk san - ning sprang ur jor - den, up - pen -

sek - lers natt som flytt. San - nings - ord i
 dig all san - nings ord. Prä - ta - dö - met
 brän - nas upp som strå. Med Guds kraft hans
 ba - rad, ren och skär. Fräls - nings - pla - nen

nå - dens tim - mar å - ter - gi - vet är på
 up - pen - ba - rat, å - ter - ställt o, gläd dig,
 Si - on blom - mar, där Guds folk skall le - va
 hel - gad vor - den till allt folk sitt bud - skap

nytt, å - ter - gi - vet är på nytt.
 jord! Å - ter - ställt o, gläd dig, jord!
 då. Där Guds folk skall le - va då.
 bär. Till allt folk sitt bud - skap bär.

Text: Charles Denney, jr, 1849-1937
 Musik: George Careless, 1839-1932

1 Nephi 13:35-41
 2 Nephi 30:8

Fader, i bön

94

Bedjande ♩ = 92-100

1. Fa - der, i bön vi knäp-per vå - ra hän - der. Hör i din
 2. Tack att du lyss - nar till vår själs be - Gä - ran. Bu - den du
 3. Fa - der i him - len, skänk din An-des styr - ka. Ut ö - ver

kär - lek bö - nen vi dig sän - der. Öd - mjukt vi tac - kar
 gav oss och den re - na lä - ran. Styrk oss och led oss
 jor - den när din san - na kyr - ka. Så skall all värl - den

för den frid du skänkt oss, fri - den du skänkt oss.
 till ditt land där - o - van, till dig där - o - van.
 se din san - nings se - ger. San - ning - ens se - ger.

Text: Angus S. Hibbard*Musik:* Friedrich F. Flemming, 1778–1813,
arr. by Edwin F. Parker, 1836–1925Psaltaren 29:11
Johannes 14:27

95

När vi denna gången ämna

Bedjande ♩ = 78-90

1. När vi den - na gång - en äm - na
 2. Väg till var - je hjär - ta ba - na
 3. Ack, vår vän, om nu du kän - de

ta - la här i det - ta rum,
 med för - so - ning, nåd och frid;
 den som står vid hjär - tats dörr,

bed - ja vi Gud nåd oss läm - na,
 mång - a sjä - lar ic - ke a - na,
 då dig u - tan tvi - vel hän - de

ta - la e - van - ge - li - um.
 att de so - va den - na tid.
 vad som ald - rig hänt dig förr.

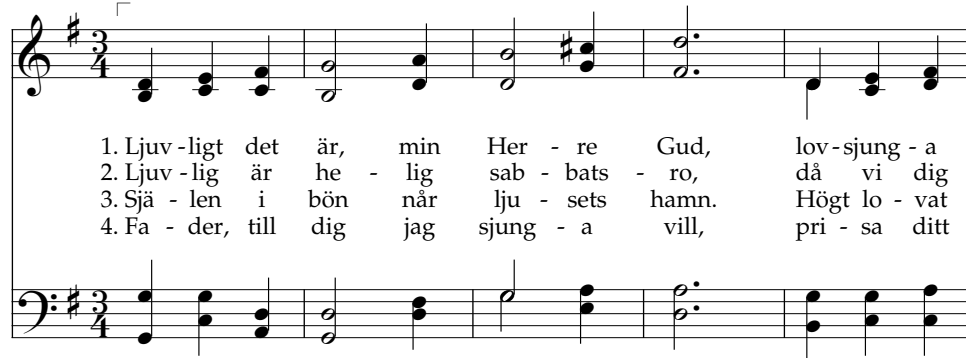
Text: Anonym
 Musik: Anonym

Läran och förbunden 90:24
 Matteus 18:20

Ljuvligt det är, min Herre Gud

96

Innerligt ♩ = 84-96

1. Ljuv - ligt det är, min Her - re Gud, lov - sjung - a
 2. Ljuv - lig är he - lig sab - bats - ro, då vi dig
 3. Sjä - len i bön när lju - sets hamn. Högt lo - vat
 4. Fa - der, till dig jag sjung - a vill, pri - sa ditt

dig med gläd - jens ljud. Nå - den jag ser i
 nå i bön och tro. Hjär - tat skall stämt till
 va - re Her - rens namn. Tack för din vis - het,
 verk, din nåd där - till. När jag dig e - vigt

da - gens ljus, fri - den i af - ton - vin - dens sus.
 lov - sång bli, jub - la i him - melsk har - mo - ni.
 kraft och nåd, tack för gu - dom - ligt kär - leks - råd.
 skå - da får, jub - lan - de lov - sång till dig när.

Text: Isaac Watts, 1674-1748

Musik: John J. McClellan, 1874-1925

Psaltaren 92:1-5

Enos 1:27

97

Stilla höj din stämmas ljud

Vörtnadsfullt ♩ = 76-92

1. Stil - la höj din stäm - mas ljud i en
 2. Skö - na dag, din frid oss giv. Må vi
 3. O hur ljuvt det blir en gång, sam - las
 4. Stil - la höj din lov - sångs ljud, bön och

hel - gad hymn till Gud. Giv tack - sam -
 sö - ka e - vigt liv, den lön som
 ut - i bön och sång i Si - ons
 fas - ta är Guds bud. Med gläd - je

het i öd - mjuk bön för sab - ba - tens
 Her - rens trog - na få, då de Fa - dern
 land - för - lo - vat land! E - vig - he - ters
 lyd hans ord och lag. All - tid lev till

vi - la skön. Nu vi min - nas vårt för -
 sö - ka nå. Låt oss min - nas Je - su
 lju - sa tid, kom med en - dräkt, nåd och
 Guds be - hag, skön då blir din sab - bats -

bund, den - na lju - va sab - bats - stund.
 död, han som oss att le - va bjöd.
 frid! Kom med en - dräkt, nåd och frid.
 dag. Skön då blir din sab - bats - dag.

Text: William W. Phelps, 1792–1872.
 Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Thomas C. Griggs, 1845–1903

Läran och förbunden 59:8–12
 Jesaja 1:16–18

Gud, välsigna denna dag

98

Bedjande ♩ = 72-88

1. Gud, väl - sig - na den - na dag med din An - de allt vi lärt.
 2. I vår ung-doms re - na tid lär oss ak - ta di - na bud.
 3. Fa - der, nå - de - full och god, i vår strä - van kraft oss giv,
 4. Fa - der, vå - ra fel för - låt, all - tid vid vår si - da gå.

Hjälp oss ly - da städs din lag. Lär oss, Gud, ditt ord så kärt!
 Skänk oss sin - nets dju - pa frid, bed - ja vi, o kär - leks Gud!
 i vårt verk för - ny - at mod, frid och gläd - je i vårt liv.
 Hjälp oss mot - stå ont för - så, hjälp oss så din bo - ning nå.

Text: George Manwaring, 1854–1889
 Musik: Benjamin Milgrove, 1731–1810,
 arr. by Ebenezer Beesley, 1840–1906

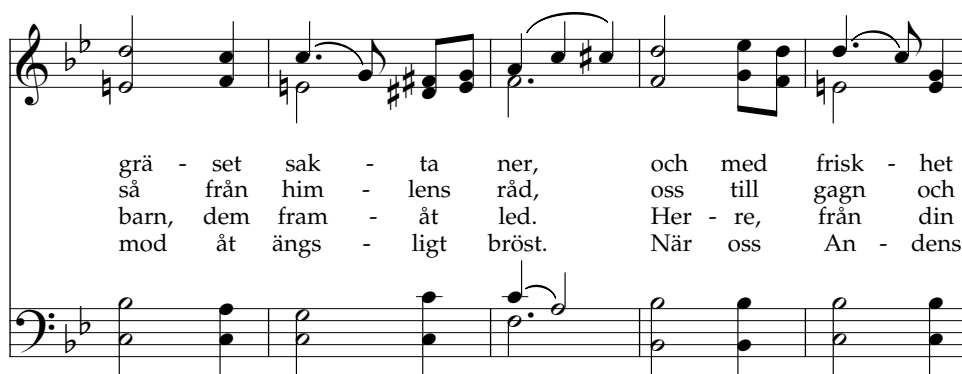
Psaltaren 119:33–35

99 Liksom dagg från himlen

Allvarligt ♩ = 60-72

1. Lik - som dagg från him - len sän - ker sig i
 2. Her - re, låt din san - nings - lä - ra sän - kas
 3. Her - re, följ med vak - samt ö - ga di - na
 4. Her - re, hop - pets ljus du tän - der och ger

grä - set sak - ta ner, och med frisk - het
 så från him - lens råd, oss till gagn och
 barn, dem fram - åt led. Her - re, från din
 mod åt ängs - ligt bröst. När oss An - dens

det be - stän - ker, så oss liv din An - de ger.
 dig till ä - ra: o - ut - grund - lig är din nåd.
 him - mel hö - ga, li - vets dagg låt fal - la ned.
 kraft du sän - der, allt är gläd - je, frid och tröst.

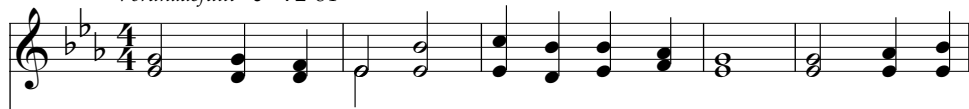
Text: Thomas Kelly, 1769-1854
 Musik: Joseph J. Daynes, 1851-1920

5 Moseboken 32:2
 Jesaja 55:10-11

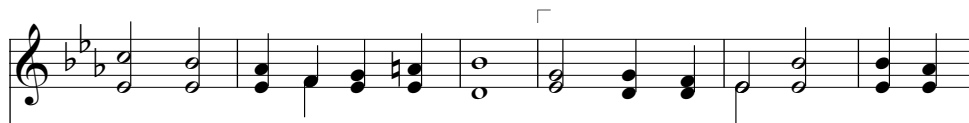
Bliv kvar hos mig

100

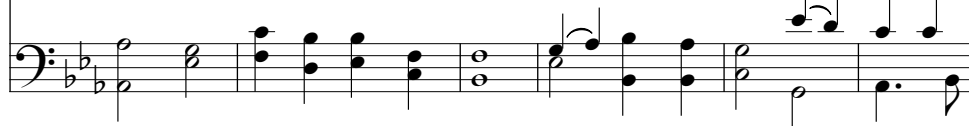
Vörtnadsfullt ♩ = 72-84

1. Bliv kvar hos mig; se, da-gens slut är när. Bliv kvar, o
 2. Som dröm-mar fly så i - la vå - ra år. All jor-dens
 3. Du en - sam kan be - tving - a mörk-rets hot och gi - va

Her - re, snart är nat - ten här. Då all - ting an - nat svi-ker
 gläd - je likt en fläkt för - går. Allt has - tar hän mot sin för -
 styr - ka att stå fres-tar'n mot. Var stund din när - het jag i

och be - drar, o, Her-re, Hjälp - a - re, hos mig bliv kvar.
 vand-ling snar. Du är den - sam-me, bliv du hos mig kvar.
 nö - den har; i köld, i sol bliv, Her-re, hos mig kvar.

Text: Henry F. Lyte, 1793-1847
 Musik: William H. Monk, 1823-1889

Lukas 24:29
 Johannes 15:4-12

101 Bliv kvar hos mig, det afton är

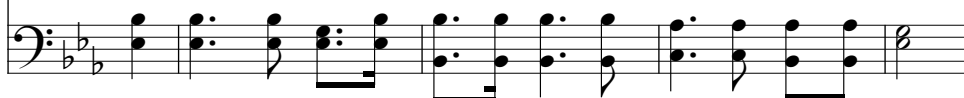
Vädjande ♩ = 60-69

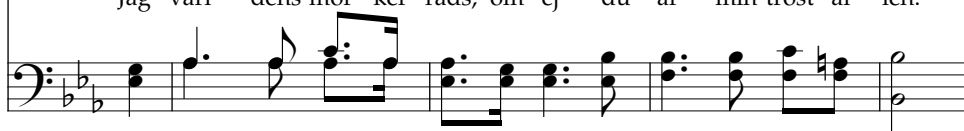
1. Bliv kvar hos mig, det af - ton är, och tim - man bli - ver sen.
 2. Bliv kvar hos mig, det af - ton är, du da - gens stöd mig är.
 3. Bliv kvar hos mig, det af - ton är, nu da - gen är för - bi.

Väl - kom - men var, min gäst så kär, mot natt det li - der re'n.
 Mitt bröst du gjort mer brin - nan-de, då du mig va - rit när.
 O Fräl - sa - re, min gäst så kär, ut - i mitt hem för - bliv.

Nu skym - ning fal - ler, dröj, jag ber, i den - na tim - ma sen.
 Du är mitt ljus, min fot skall ej nå tör - ne el - ler sten.
 Jag värl - dens mör - ker räds, om ej du är min tröst al - len.

O Fräl - sa - re, bliv kvar hos mig, mot natt det li - der re'n.

O Fräl - sa - re, bliv kvar hos mig, mot natt det li - der re'n.

Text: M. Lowrie Hofford

Lukas 24:29 (13-32)

Musik: Harrison Millard, 1830-1895

Dagen är nu gången

102

Lugnt ♩ = 60-72

1. Da - gen är nu gång - en, nat - ten fal - ler på.
 2. Fa - der, låt din kär - lek städs in - om oss bo.
 3. Och när so - lens strå - lar mor - gon - dag - gen nå,

Kväl - lens skym - nings - skug - gor ö - ver him - len gå.
 Sak - ta slut vårt ö - ga, skänk oss frid och ro.
 må vi re - na vak - na in - för Fa - dern då.

Text: Sabine Baring-Gould, 1834-1924

Ordspråksboken 3:24

Musik: Joseph Barnby, 1838-1896

Alma 37:37

103 Herre, låt vår andakt sluta

Tankfullt ♩ = 76-96

1. Her - re, låt vår an - dakt slu - ta med din An - des
2. Nu vi lov och tack dig gi - va, för ditt bud - skap

frid och nåd. Låt en - var din kär - lek nju - ta,
och för - bund. Må ditt ord vår an - de li - va,

hjälp oss ak - ta di - na råd. Skänk oss kraft då
och i var - je bröst få rum. Må vi all - tid

vi för-tröt-tas, skänk oss mod i li-vets strid. Skänk oss kraft då
trog-na bli - va det - ta e-van - ge - li - um. Må vi all - tid

vi för - tröt - tas, skänk oss mod i li - vets strid.
trog - na bli - va det - ta e - van - ge - li - um.

Text: John Fawcett, 1740–1817
Musik: Jean-Jacques Rousseau, 1712–1778

Psaltaren 31:23–24
Läran och förbunden 6:13

Skymningen är här

104

Bedjande ♩ = 69–84

1. Skym - ning - en är här, o Her - re, runt oss mörk - ret
2. Fa - der, skyd - da vå - ra kä - ra, nat - tens mör - ker

sän - ker sig. Hjälp oss, Her - re, fin - na frid, o
kring oss står. Mot - ta du vårt hjär - tas bö - ner,

hjälp oss fin - na ro i dig.
att din An - des tröst vi får.

Text: Lowell M. Durham jr, 1943–1997 ©1977 IRI
Musik: Lowell M. Durham, 1917–1992 ©1977 IRI

Alma 37:36–37
3 Nephi 18:21

105

Vi till avsked sjunga

Vördnadsfullt ♩ = 84-100

1. Vi till av - sked sjung - a hymn av tack och pris.
 2. Lo - ven Gud som vän - der allt vårt ve till väl,
 3. Du som oss för - los - sat, skänkt oss nå - dens dag,

Gläd - je - fullt vår tung - a lo - var Fa - dern vis.
 kraft och nåd oss sän - der, tröst åt ängs - lig själ.
 dö - dens bo - ja kros - sat, nu vårt lov mot - tag.

För hans gå - vor go - da, skydd och hjälp var stund,
 Låt vår sång hem - bä - ra tack - sam - het så ren.
 Oss din kraft för - lä - na, du vår svag - het vet.

låt vår lov - sång lju - da den - na an - dakts - stund.
 Gud, vår Gud, all ä - ra vär - dig är al - len.
 Her - re, hjälp oss tjä - na dig i tro - fast - het.

Text: George Manwaring, 1854-1889
 Musik: Ebenezer Beesley, 1840-1906

Psaltaren 147:1
 Alma 26:8

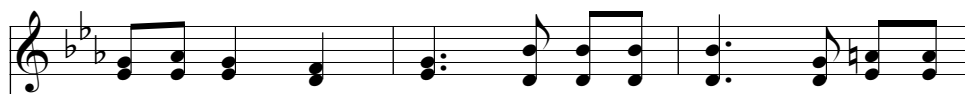
O Gud, din Ande rört vår själ

106

Innerligt ♩ = 56-66

1. O Gud, din An - de rört vår själ, dess stil - la,
 2. Se, An - den brin - ner i vårt bröst, vi vet dess

tys - ta röst oss lär att ljus är må - let. Allt är
 eld oss styr - ka bär. Vi hör den go - de Her - dens

väl, din när - het vi för - nim - ma här. Din An - de
 röst, som ma - nar oss till ver - ket här. O, må vi

skän - ker kraft och mod; den om dig vitt - nar, Fa - der god.
 föl - ja An - dens ljus, som för oss hem till Fa - derns hus!

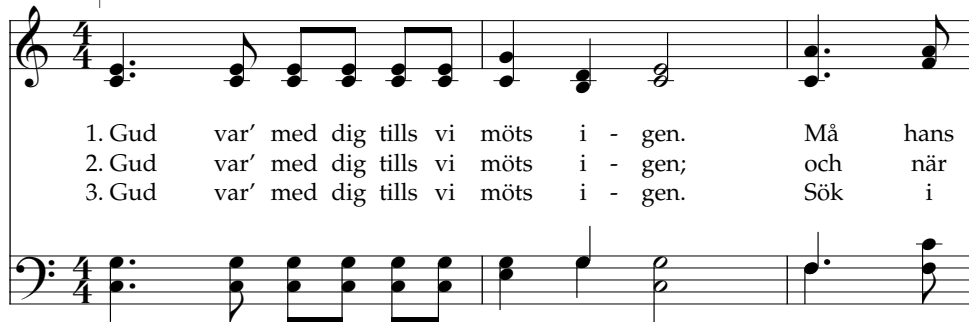

Text: Frank I. Kooyman, 1880-1963. © 1948 IRI
 Musik: Alexander Schreiner, 1901-1987. © 1948 IRI

Mosiah 5:2
 Lukas 24:32 (13-35)

107 Gud var' med dig tills vi möts igen

Vörtnadsfullt ♩ = 66-80

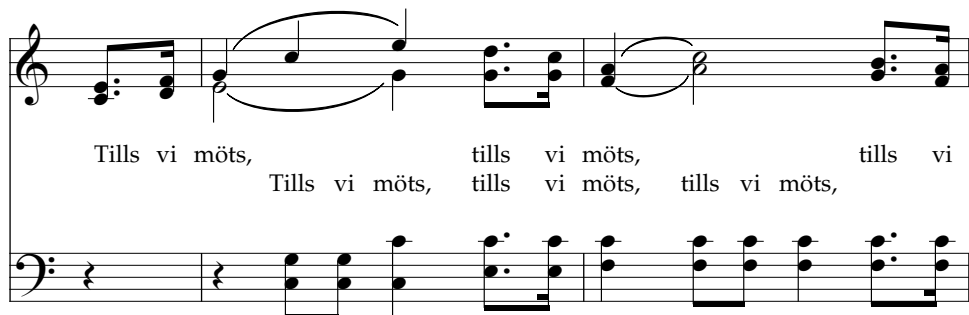
1. Gud var' med dig tills vi möts i - gen. Må hans
 2. Gud var' med dig tills vi möts i - gen; och när
 3. Gud var' med dig tills vi möts i - gen. Sök i

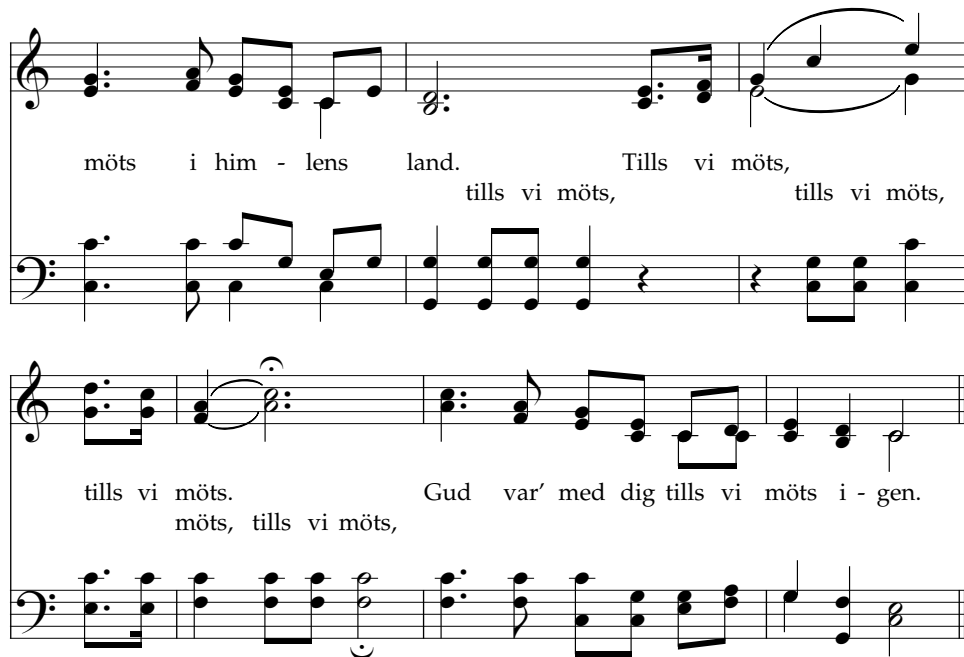
ord en tröst dig va - ra. Slut dig till hans tryg - ga
 fres - tel - ser dig snär - ja, låt hans säk - ra arm dig
 bön din an - des tuk - tan. Dö - den in - ger in - gen

ska - ra. Gud var' med dig tills vi möts i - gen.
 vår - ja. Gud var' med dig tills vi möts i - gen.
 fruk - tan. Gud var' med dig tills vi möts i - gen.

Tills vi möts, tills vi möts, tills vi
 Tills vi möts, tills vi möts, tills vi möts,

möts i him - lens land. Tills vi möts,
tills vi möts, tills vi möts,
tills vi möts. Gud var' med dig tills vi möts i - gen.
möts, tills vi möts,

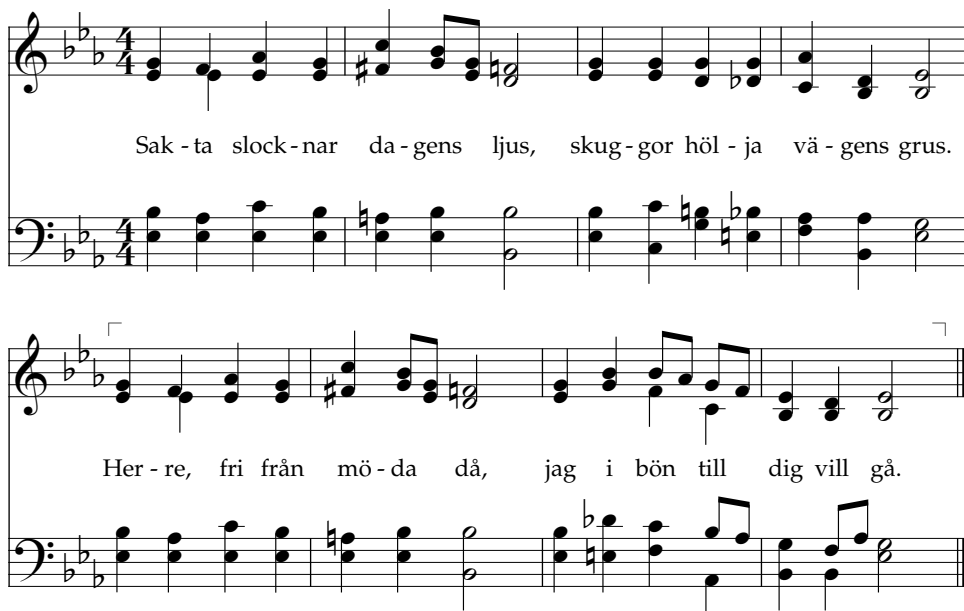
Text: Jeremiah E. Rankin, 1828-1904
Musik: William G. Tomer, 1833-1896

2 Tesselonikerbrevet 3:16
4 Moseboken 6:24-26

Sakta slocknar dagens ljus

108

Lugnt ♩ = 63-72

Sak - ta slock - nar da - gens ljus, skug - gor höl - ja vä - gens grus.
Her - re, fri från mö - da då, jag i bön till dig vill gå.

Text: George W. Doane, 1799-1859
Musik: Carl Maria von Weber, 1786-1826,
arr. Henry Greatorex, 1813-1858

Psaltaren 55:16-17
Alma 37:37

109 Herre, sänd till oss din Ande

Ödmjukt ♩ = 72-84

1. Her - re, sänd till oss din An - de, stärk oss ut - i trons för -
2. Vå - ra hjär - tan fyll med kär - lek, och för - drag - sam - het oss

bund. Nu vårt bröd och vat - ten hel - ga den - na
giv. Lär oss van - dra bö - nens sti - gar, lär oss

lju - va sab - bats - stund. Her - re, låt mig ald - rig glöm - ma,
le - va re - na liv. När vår vär - dig - het du prö - vat,

att för mig du led och dog, att du kor - sets
när ditt of - fer vi för - stå, Her - re, låt oss

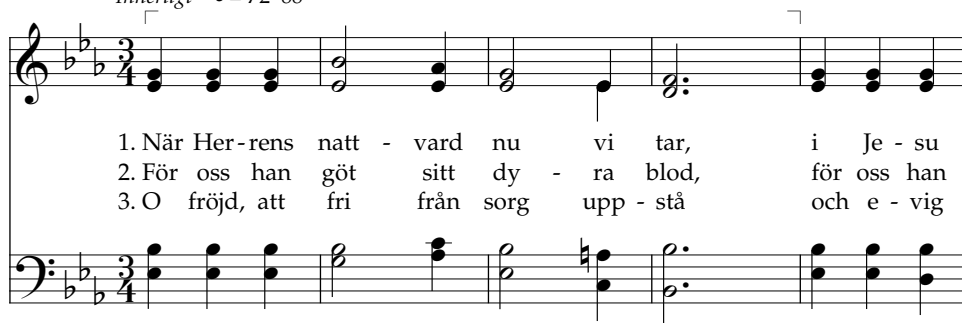
smär - ta ut - stod. Världens syn - da - skuld du tog.
hos dig va - ra, låt din här - lig - het oss nå.

Text: Mabel Jones Gabbott, f. 1910. ©1948 IRI
Musik: Rowland H. Pritchard, 1811-1887

2 Nephi 2:7
Läran och förbunden 59:9

När Herrens nattvard nu vi tar 110

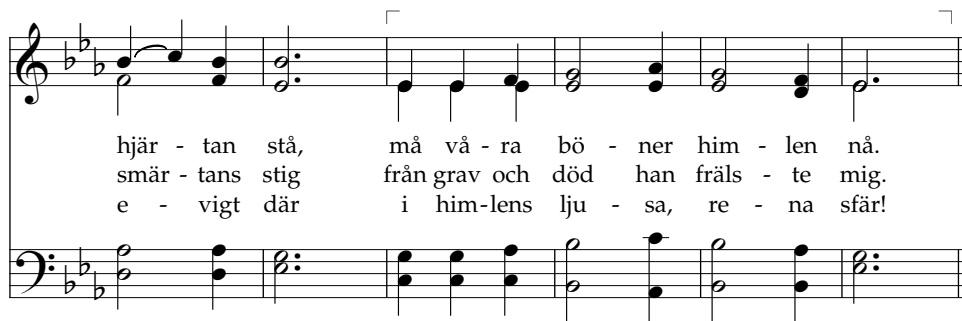
Innerligt ♩ = 72-88

1. När Herrens natt - vard nu vi tar, i Je - su
2. För oss han göt sitt dy - ra blod, för oss han
3. O fröjd, att fri från sorg upp - stå och e - vig

namn vi sam - lats har. Må vi med re - na
kor - sets kval ut - stod. Ge - nom att vand - ra
gläd - je är - va få, med Her - ren bo för

hjär - tan stå, må vå - ra bö - ner him - len nå.
smär - tans stig från grav och död han fräls - te mig.
e - vigt där i him - lens lju - sa, re - na sfär!

Text: John Nicholson, 1839-1909
Musik: Alexander Schreiner, 1901-1987. ©1948 IRI

Läran och förbunden 20:40
Alma 5:19, 21

111 O Gud, som bor där ovan

Hängivet ♩ = 69-84

1. O Gud, som bor där o - van i här - lig - het och makt,
 2. O sto - ra, hel - ga of - fer, som män - ska ej för - stod:
 3. O se, Guds Son, den Smor - de, från Fa - derns tron steg ned!

i Je - su namn vi bed - ja dig hel - ga den - na akt.
 Att re - na oss från syn - der han sar - gad göt sitt blod!
 I ren och he - lig kär - lek han kor - sets smär - ta led.

Nu det - ta bröd och vat - ten väl - sig - na, Fa - der god,
 O, må vi städ - se min - nas hans kval i dö - dens stund,
 Han ald - rig kom att blän - da med glans och ä - rans ljud.

och hjälp oss all - tid min - nas, hur Je - sus led och dog.
 och all - tid ha - va An - den att styr - ka vårt för - bund!
 Han kom att hjär - tan vän - da till Fa - dern och hans bud.

Text: William W. Phelps, 1792–1872.
 Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Felix Mendelssohn 1809–1847

Läran och förbunden 20:77, 79
 Jesaja 53:2–5

Jesus av Nasaret, Frälsare kär

112

Hängivet ♩ = 80-92

1. Je - sus av Na - sa - ret, Fräl - sa - re kär,
 2. Nu av det brut - na bröd vi ta - ga må.
 3. Vi nu med vatt - nets kalk lyf - ter vår själ.

steg ned från him - lens tron, led för oss här.
 Tack - samt till Fräl - sa - ren tan - kar - na gå.
 Tack för ditt liv, ditt verk, allt för vårt väl!

Dö - den du ö - ver-vann, upp - lät din grav.
 Sar - gad på Gol - ga - ta för oss du var.
 Hjälp oss i dö - den se li - vets sym - bol.

Full - bor - dat är ditt verk: Liv du oss gav.
 Din kär - leks li - dan - de än le - ver kvar.
 Hjälp oss att e - vigt liv var - de vårt mål!

Text och musik: Hugh W. Dougall, 1872-1963

Johannes 6:38-40
Johannes 15:13

113 Gud, vår Fader, vi dig be

Vörtnadsfullt ♩ = 69-84

1. Gud, vår Fa - der, vi dig be. Må du
2. Skänk oss, Fa - der vår, din nåd, giv oss
3. Vatt - nets kalk vi dric - ka här, fel för -

nå - digt till oss se! Vatt - nets kalk och
kär - lek, tröst och råd. När vi brö - det
låt, o Fa - der kär. Skänk din An - des

bru - tet bröd nju - ta vi som du oss bjöd.
ta - ga nu, var oss nä - ra, Fa - der, du!
dju - pa frid nu och så till e - vig tid.

Text: Annie Pinnock Malin, 1863-1935
Musik: Louis M. Gottschalk, 1829-1869;
adapterad av Edwin P. Parker, 1836-1925.

Läran och förbunden 59:9-12
2 Nephi 10:24-25

Vi sjunga om Guds kärlek stor 114

Vörtnadsfullt ♩ = 76-96

1. Vi sjung - a om Guds kär - lek stor, om
 2. Vi mö - tas var - je sab - bats - dag, och
 3. Vad gläd - je, när i kär - lek här vi

ho - nom som i höj - den bor, som en - ligt pla - nen
 en - ligt Her - rens bud och lag vi ä - ta av det
 mö - tas, vän och bro - der kär. Till min - ne av hans

kom till jord att dö och li - da här - lig - gjord.
 brut - na bröd och min - nas Kris - ti liv och död.
 nåd nu må vår lov - sång till hans tron upp - gå.

Text: George A. Manwaring, 1854-1889
 Musik: Frank W. Asper, 1892-1973. ©1948 IRI

Läran och förbunden 138:1-4
 Läran och förbunden 20:75

115 Andaktsfullt ditt huvud böj

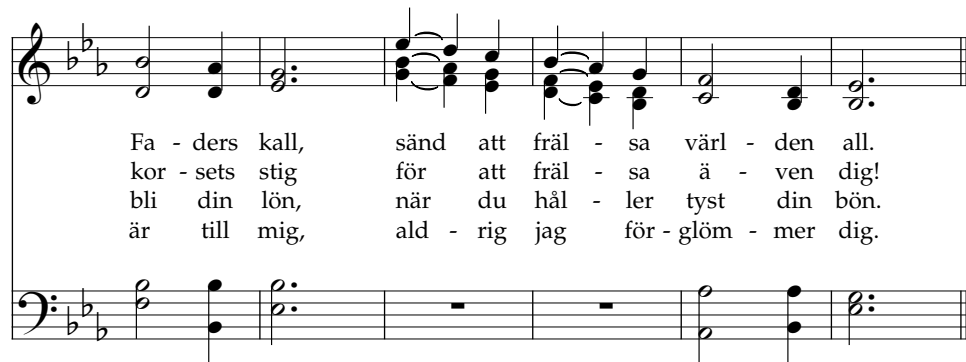
Vörtnadsfullt ♩ = 76-88

1. An - dakts - fullt ditt hu - vud böj, i ditt hjär - ta
 2. Brö - det, som väl - sig - nas här, min le - ka - mens
 3. O, för - låt all o - för - rätt, mel - lan Gud och
 4. Hel - gad var i den - na stund, gör med mig ett

bö - nen höj. Tänk på mig, för - lös - ta själ,
 em - blem är. Vatt - nets kalk, så ren och god,
 dig jag trätt. Så - som du för - lå - ten är,
 nytt för - bund. Drick av li - vets vat - ten än,

jag har öm - mat för ditt väl. När på Gol - ga - ta jag
 vitt - nar om mitt hel - ga blod. Min - nes du vad jag har
 så för - låt din näs - ta här. Ic - ke döm din bro - ders
 dig jag äls - kat som en vän. O, var ly - dig, va - ka,

dog, kor - sets död jag vil - ligt tog, ly - dig till min
 gjort för att öpp - na him - lens port? Jag har vand - rat
 grand, do - men är i Fa - derns hand! Nåd och frid skall
 bed! Gläd dig och till strid dig red! Om du tro - fast

Fa - ders kall, sänd att fräl - sa värl - den all.
 kor - sets stig för att fräl - sa ä - ven dig!
 bli din lön, när du hål - ler tyst din bön.
 är till mig, ald - rig jag för - glöm - mer dig.

Text: Joseph L. Townsend, 1849–1942
 Musik: Ebenezer Beesley, 1840–1906

Läran och förbunden 45:3–5
 Läran och förbunden 19:16–19

Vår Herre världens synder bar 116

Högtidligt ♩ = 66-80

1. Vår Her - re värl - dens syn - der bar. På Gol - ga - ta han dog.
 2. Sakt - mo - dig kor - sets död han ljöt att öpp - na li - vets stig,
 3. I kor - sets död vår Fräl - sa - re ny fö - del - se oss gav

Guds Son, vår bro - der, synd - fri var när han vår bör - da tog.
 och dö - dens udd han en - sam bröt. Han gav sitt liv för mig.
 ut - i en skön upp - stån - del - se allt bort - om tid och grav.

Text: Vilate Raile, 1890–1954. ©1948 IRI
 Musik: Leroy J. Robertson, 1896–1971. ©1948 IRI

Lukas 23:33, 46
 Helaman 14:14–19

117 Vår Herre och Förlossare

Vörtnadsfullt ♩ = 84-96

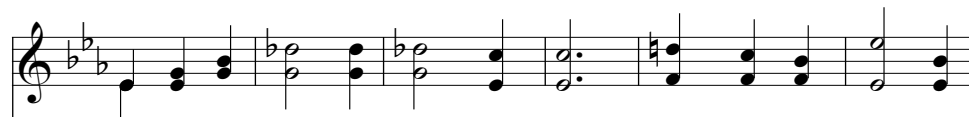
1. Vår Her-re och För-los-sa-re, vi å-ter sam-las
2. Du för oss ut-stod spott och hån, du för att fräl-sa

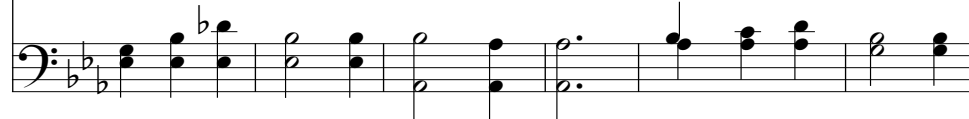
i ditt namn. Kär-lek gu-dom-lig vill du ge, vars käl-la
gav ditt liv. Hjälp oss att se att allt är lån, tack-sam-ma

är din tryg-ga famn. För att du gjor-de själ-en fri,
hjär-tan, Gud, oss giv! Syn-der för-låt oss, Her-re kär.

för all din nåd e-vin-ner-lig, för kär-lek stor, dig
Se till oss ned i den-na stund! Stärk oss i tron och

tac - ka vi. Her - re, vi vil - ja min - nas dig!
var oss när, hjälp oss för - ny - a vårt för - bund!

Text: Theodore E. Curtis, 1872-1957
Musik: Alfred M. Durham, 1872-1957

Läran och förbunden 138:1-4
Läran och förbunden 20:75-79

O Herre god, din Ande sänd 118

Bedjande ♩ = 72-84

1. O Her - re god, din An - de sänd, i mild - het till oss se.
2. Må vi dig städs i min - net ha. Du kom med öp - pen famn
3. Din fräls - nings - plan låt oss för - stå och tack - sam - het oss lär.
4. O, hjälp oss le - va som du bjöd i ren - het, tro och frid.

Din kär - lek ej i - från oss vänd, i öd - mjuk - het vi be.
och led för oss på Gol - ga - ta. O, ä - ra ske ditt namn!
För dem som strä - va att dig nå du syn - dens bör - da bär!
Din hjälp och kär - lek är vårt stöd ut - i all e - vig tid.

Text: Andrew Dalrymple, f. 1817
Musik: George Careless, 1839-1932

1 Petrusbrevet 2:21, 24
Mosiah 4:12-13

119 Till Jesu namn i lovsång böjd

Innerligt ♩ = 76-88

1. Till Je - su namn i lov - sång böjd, nu
 2. Han träd - de ge - nom dö - dens port, ty
 3. Oss bröd och vat - ten min - ner om hans
 4. Sjung ä - ra, ä - ra till Guds Son som

ho - nom ä - ra giv, som blöd - de på Gol -
 fräls - ning var hans mål. Han al - la bjöd som
 syn - da - of - fer stort. I, Her - rens folk, nu
 frälst oss med sitt blod och vi - sat oss var

ga - tas höjd och gav för oss sitt liv!
 synd för - sport att dric - ka nå - dens skål!
 vitt - na om, vad han för er har gjort!
 vä - gen finns, som för till Her - ren god.

Text: Richard Alldrige, 1815-1896
 Musik: Joseph Coslett, 1850-1910

2 Nephi 9:5, 10-12
 Moses 4:20-21

I Jesu namn vi samlas här

120

Tankfullt ♩ = 72-88

1. I Je - su namn vi sam - las här att
 2. Han från sin Fa - ders tron steg ned bland
 3. Hjälp oss för - stå, o Fa - der god, för -
 4. O, hjälp oss att vi vär - digt må i

min - nas Fräl - sa - ren så kär. Vi tror på hans för -
 oss, för oss, han dö - den led: En värld att fräl - sa,
 so - nings - off - rets dy - ra blod, den gå - va som vi
 nåd vårt sak - ra - ment und - få, som min - ner, Her - re

so - nings - bud, som för oss till vår Her - re Gud.
 kö - pa fri, och Her - re ö - ver gra - ven bli.
 min - nes än, vår Fräl - sa - re, vårt liv, vår vän.
 vis och god, om din le - ka - men och ditt blod.

Text: Eliza R. Snow, 1804-1887
 Musik: George Careless, 1839-1932

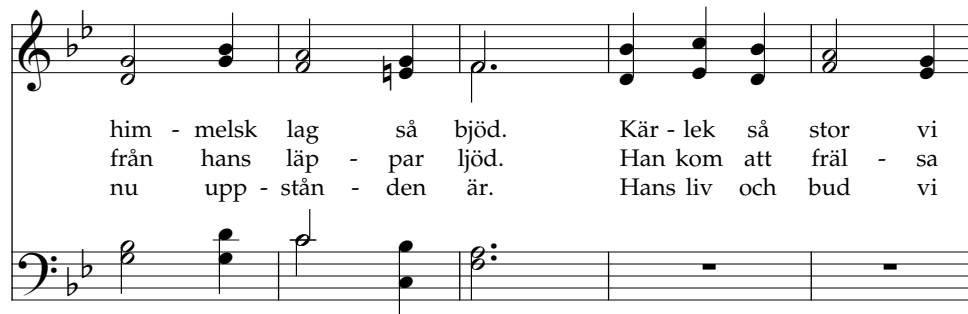
Helaman 5:9
 Mormon 9:29

121 Frälsaren mötte korsets död

Vörtnadsfullt ♩ = 69-84

1. Fräl - sa - ren möt - te kor - sets död, synd - fri, men
 2. Fast - än han ut - stod kor - sets död, kla - gan ej
 3. Brö - det och vatt - net vitt - ne bär: Fräl - sa - ren

him - melsk lag så bjöd. Kär - lek så stor vi
 från hans läp - par ljud. Han kom att fräl - sa
 nu upp - stån - den är. Hans liv och bud vi

ej för - står, kär - lek så stor vi ej för -
 oss på jord, han kom att fräl - sa oss på
 föl - ja vill, hans liv och bud vi föl - ja

står. Ge - nom hans död vi fräls - ning får.
 jord. Och Fa - dern så blev här - lig - gjord.
 vill; allt an - nat då oss hö - rer till.

Text: Eliza R. Snow, 1804-1887
 Musik: George Careless, 1839-1932

Läran och förbunden 18:11
 Lukas 22:42, 23:46

Av kärlek sände Gud sin Son

122

Värdigt $\text{♩} = 50-56$

1. Av kär-lek sän-de Gud sin Son till värl-den ned där-
 2. Som män-ni-ska han kom, Guds Son, sig böj-de un-der
 3. O kär-leks Gud e-vin-ner-lig, för all din nåd vi

o-van-från att un-der-vi-sa med sitt
 spe och hån. O-skyl-dig värl-dens skuld han
 tac-kar dig. Hjälp oss så le-va att vi

bud om en-da vä-gen till vår Gud.
 tog, för dess för-loss-ning led och dog.
 må en plats i Je-su när-het få.

Text: Edward P. Kimball, 1882-1937

Musik: Alexander Schreiner, 1901-1987. © 1948 IRI

Johannes 3:16-17

Läran och förbunden 34:3

123

Till minne av vår Frälsare

Bedjande ♩ = 63-76

1. Till min - ne av vår Fräl - sa - re för -
 2. Vår Her - re dog på Gol - ga - ta. Han
 3. I vörd - nad för hans dy - ra blod blir
 4. Giv oss i dag ditt sak - ra - ment som

sam - las vi i den - na stund. Han blöd - de i Get -
 vil - ligt kor - sets kval ut - stod. Vi tän - ker på hans
 vatt - net till en sann sym - bol. I kär - lek och med
 hel - gar sjä - len och ger frid. Den tack - sam - het som

se - ma - ne för var - je själ på jor - dens rund.
 mil - da ord: "Din vil - ja ske, o, Fa - der god."
 gräns - löst mod upp - nåd - de han sitt fräls - nings - mål.
 här vi känt skall föl - ja oss i e - vig tid.

Text: Frank I. Kooyman, 1880-1963. © 1948 IRI
 Musik: Alexander Schreiner, 1901-1987. © 1948 IRI

Läran och förbunden 20:75
 Läran och förbunden 19:18-19

O visdom stor, o kärleks nåd

124

Lugnt ♩ = 66-76

1. O vis - dom stor, o kär - leks nåd: Vår
 2. Han hå - nad, pi - nad, kors - fäst var — en
 3. "Din vil - ja ske", städs löd hans ord. All
 4. Vi ä - ta brut - na brö - det här och

Gud oss fräls - ning bjöd, och Her - ren kom från
 synd - fri of - fer - gärd. Han vil - ligt kor - sets
 ä - ra så han vann. I allt han ly - dig
 min - nas smär - tans stig, och kal - kens vat - ten

him - lens råd att li - da kor - sets död.
 bör - da bar att fräl - sa fal - len värld.
 var på jord. Dess Ko - nung nu är han.
 vitt - ne bär: O Gud, jag tror på dig!

Text: Eliza R. Snow, 1804–1887
Musik: Thomas McIntyre, 1833–1914

Moses 4:1–2
 Alma 42:14–15

125

Oändlig är kärleken

Tankfullt ♩ = 66-84

duett

1. O - änd - lig är kär - lek - en Je - sus för - un - nar mig.
 2. För - und - rad jag är, att han ned - steg från him - lens sfär,
 3. Jag tän - ker på hän - der, som stung - na har blött för mig.

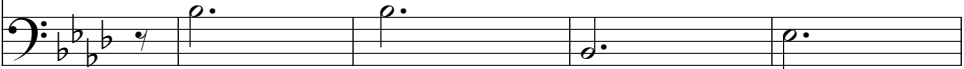
Jag kan ej för - stå all den nåd han för - kun - nar mig.
 att räd - da min själ, som så stolt och så själv - isk är,
 Ej nå - den jag glöm - mer, ej kär - le - ken in - ner - lig.

Jag bä - var vid tan - ken att kors - fäst för mig han var,
 och skän - ka mig kär - lek, jag o - vär - dig ej för - stod.
 O låt mig i vörd - nad få till - bed - ja vid hans fot,

att en gång på kor - set han o - skyl - dig bör - dan bar.
 Att gi - va för - loss - ning för min skull han göt sitt blod.
 då li - vet och kro - nan jag lyck - lig får ta e - mot.

stämsång
 O vil - ken kär - lek stor att han till jord kom ned och för mig

dö - den led! O vil - ken kär - lek stor, him - melsk kär - lek stor!

Text och musik: Charles H. Gabriel, 1856–1932

Mosiah 3:5–8
 Johannes 15:13

126 Jag ser långt bort en kulle grön

Vörtnadsfullt ♩ = 72-84

1. Jag ser långt bort en kul - le grön, dit
 2. Det ej av män - ska kan för - stås den
 3. Blott han var god till und - ret stort att
 4. Du äls - kat oss så rent och ömt. Vårt

sta - dens mur ej når. Vår Her - re där led
 pi - na han ut - stod. Vi ve - ta dock det
 so - na synd och död. Blott han fick öpp - na
 tack, o Her - re, tag! Din å - ter - lös - ning

kor - sets rön, nu värl - den fräls - ning får.
 var för oss som fritt han gav sitt blod.
 him - lens port. Blott han oss li - vet bjöd.
 vi ej glömt. Vi ly - da vill din lag.

Text: Cecil Frances Alexander, 1818-1895
 Musik: John H. Gower, 1855-1922

Johannes 19:16-20
 Hebreerbrevet 13:12

Jesus, krubbans barn en gång

127

Allvarligt ♩ = 76-88

1. Je - sus, krub - bans barn en gång, kom - mer nu vid
 2. En gång men - lös som ett lamm, nu som Ko - nung
 3. Se - ger ö - ver dö - den vanns, Kris - tus krönts med
 4. En gång blö - dan - de och böjd, nu till him - lens

ju - bel - sång. En gång led han kval, för - akt, kom - mer
 trä - der fram. Kor - sets död en gång han led, sti - ger
 se - ger - krans. Av sitt folk för - smådd en gång ä - ras
 tron upp - höjd. Världens skuld han öd - mjukt bar, nu han

nu med glans och makt, kom - mer nu med glans och makt.
 nu i eld - stod ned, sti - ger nu i eld - stod ned.
 han med äng - lars sång, ä - ras han med äng - lars sång.
 e - vig all - makt har, nu han e - vig all - makt har.

Text: Parley P. Pratt, 1807-1857

Musik: Giacomo Meyerbeer, 1791-1864, adapterad.

Lukas 2:7
Matteus 25:31

128

O huvud, blodigt, sårat

Tankfullt ♩ = 60-76

1. O hu - vud, blo - digt, så - rat, av hån och små - lek höljt.
 2. Den bör - da du har bu - rit min synd och ond - ska är,
 3. Jag vill hos dig för - bli - va som å - ter - lös - te mig
 4. Dig tac - kar allt mitt hjär - ta, min Her - re Je - sus god,

O hu - vud, sla - get, få - rat, i kamp och ång - est böjt.
 den skörd som du har sku - rit jag såd - de, Her - re kär.
 och dig mitt hjär - ta gi - va och all - tid äl - ska dig.
 för all din dju - pa smär - ta och allt ditt tå - la - mod.

O hu - vud som skall si - ras med ä - rans krans en dag,
 När skul - dens tyngd mig bö - jer hos dig jag sö - ker råd.
 När Her - re, du mig slu - ter ut - i din kär - leks famn,
 Du vän, för e - vigt tro - gen, dig vill jag mig för - tro.

men nu med tör - ne vi - ras, dig öd - mjukt häl - sar jag.
 Till dig mitt rop jag hö - jer: se ned till mig i nåd!
 jag lugn och trygg - het nju - ter i den - na säl - la hamn.
 När jag till skörd är mo - gen, mig bär - ga till din ro.

Text: A. av Löwen 1200-talet, P. Gerhardt, 1656.

Musik: Hans Leo Hassler, 1564–1612; bearbetad J.S. Bach, 1685–1750.

2 Nephi 2:6–9

Matteus 27:26–31, 34–35

Jesus för världen givit sitt liv

129

Ödmjukt ♩ = 56-68

1. Je - sus för värl - den gi - vit sitt liv:
 2. O vil - ken kär - lek, un - der - bar, sann!
 3. Tag mig då, Her - re, upp till ditt barn,

öpp - na - de ö - gon, Her - re, mig giv. Mig att för - los - sa
 Ald - rig har nå - gon äls - kat som han. Frälst ge - nom ho - nom,
 lös mig från al - la fres - tar - ens garn. Lär mig att le - va,

off - rar han sig, då han på kor - set dör ock för mig.
 lyck - lig och fri, vill jag hans e - gen e - vigt nu bli.
 le - va för dig, glad i din kär - lek, off - ran - de mig.

Text: Lina Sandell-Berg, 1832-1903
 Musik: Fredrik A. Ekström, 1819-1901

Läran och förbunden 76:41
 Läran och förbunden 6:13

130 Han som dog är nu uppstånden

Värdigt ♩ = 92-104

1. Han som dog är nu upp - stån - den, kun - gör det med
 2. Kom och sjung till Her - rens ä - ra, sti - ge sång till
 3. Han som dog är nu upp - stån - den, han har öpp - nat

gläd - jens ljud! Hos de fång - na lös - te ban - den,
 him - lens Gud! Nu och e - vigt är han nä - ra,
 him - lens port. Han oss ta - ga skall vid han - den,

he - la värl - den lo - ve Gud! Han i kär - lek
 kläd dig, jord, i mor - gon - skrud! Him - lens strå - lan -
 då vårt verk vi här full - gjort. Där vi i vår

ren och sann död och ond - ska ö - ver - vann.
 de ku - pol, pås - kens se - ger och sym - bol!
 Fa - ders hus ser en hög - tid e - vigt ljus.

Text: Cecil Frances Alexander, 1818-1895
 Musik: Joachim Neander, 1650-1680

Markus 16:6-7
 Mosiah 16:7-9

Frälsaren uppstånden är

131

Jublande ♩ = 96-108

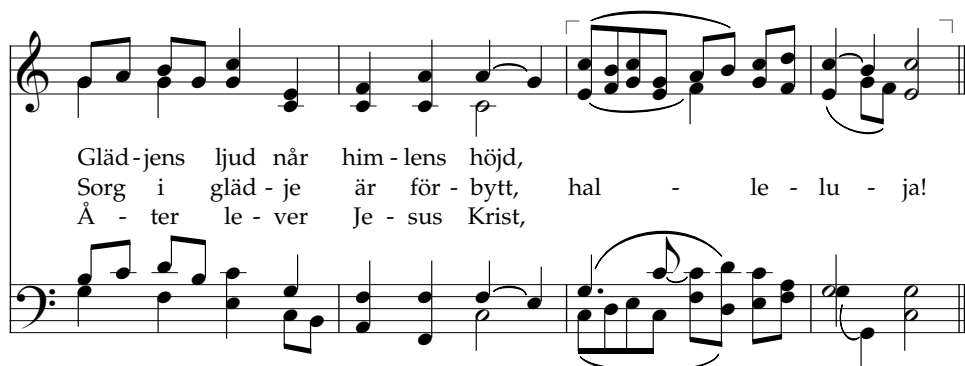

1. Fräl - sa - ren upp - stån - den är,
 2. Han, vars blod för värl - den rann, hal - le - lu - ja!
 3. Dö - den nu be - seg - rad är,

Jub - len, jord och äng - lars här,
 Ö - ver gra - ven se - ger vann, hal - le - lu - ja!
 Se, han le - ver, är oss när,

Je - sus le - ver, o vad fröjd,
 Jor - dens mör - ker har nu flytt, hal - le - lu - ja!
 Du, o död, din udd har mist,

Gläd - jens ljud når him - lens höjd,
 Sorg i gläd - je är för - bytt, hal - le - lu - ja!
 Å - ter le - ver Je - sus Krist,

Text: Charles Wesley, 1707-1788
 Musik: Anonym, ur *Lyra Davidica*, 1708

Matteus 28:5-6
 1 Korintierbrevet 15:20, 53-57

132 Det är en ros utsprungen

Högtidligt ♩ = 76-90

1. Det är en ros ut - sprung - en av Da - vids rot och
 2. Om den - na ros al - le - na ljud förr Je - sa - jas
 3. Den spä - da ro - sen fi - na som dof - tar sa - lig -

stam, av fä - der - na be - sjung - en, en
 ord, att född av jung - frun re - na han
 het, i mörk - ret skall den ski - na, be -

ros i Ju - da land, en blom - ma skär och blid, mitt
 fräl - sa skall vår jord. Av Her - rens nåd och makt oss
 seg - ra dun - kel - het. Sann Gud och män - ska sann, oss

i den kal - la vin - ter i mid-natts mör - ka tid.
 det - ta un - der sked - de som oss pro - fe - ten sagt.
 ar - ma män - skor fräl - sa från synd och död han kan.

Text: Vers 1 och 2 efter en tysk katolsk julsång 1588.
 Vers 3 okänd tysk författare, 1831. T. Knös 1867,
 lätt bearbetad.
 Musik: 1400-talet, Köln 1599

Jesaja 7:14
 Jesaja 9:6-7

O du saliga, o du heliga

133

Med glädje ♩ = 64-76

1. O du sa - li - ga, o du he - li - ga,
 2. Född är Fräl - sa - ren och För - los - sa - ren,
 3. O du sa - li - ga, o du här - li - ga,

nå - de - bring - an - de ju - le - dag!
 Kris - tus, Her - ren, i Da - vids stad.
 nå - de - bring - an - de ju - le - tid!

Ä - ra ske Her - ran nä - ra och fjär - ran!
 Kom - men är fri - den, him - mels - ka ti - den
 Krist va - re häl - sad! Värld - den är fräl - sad.

Äng - lar för - kun - nar Guds väl - be - hag.
 nu är full - bor - dad. Min själ, var glad.
 Fröj - da, fröj - da dig, o kris - ten - het.

Text: Johannes D. Falk, 1768–1826. Johann C. H. Holzscher, 1798–1847.
 Musik: Siciliansk folkmelodi

Johannes 1:13

134 Bereden väg för Herran

Majestätiskt ♩ = 60-76

1. Be - re - den väg för Her - ran! Berg,
 2. Guds folk, för dig han trä - der, en
 3. Gör di - na por - tar vi - da för
 4. Den tron, som han be - sti - ger, är

sjun - ken, djup, stå opp! Han kom - mer, han som
 e - vig ko - nung opp. Strö pal - mer, bred ut
 Her - rens här - lig - het. Se, fol - ken kring dig
 i hans Fa - ders hus. Det väl - de han in -

fjär - ran var sedd av fäd - rens hopp. Rätt -
 klä - der, sjung ditt upp - fyll - da hopp. Guds
 bi - da att nå din sa - lig - het. Kring
 vi - ger är kär - lek blott och ljus. Hans

fär - dig - he - tens förs - te, av Da - vids hus den
 löf - ten ä - ro san - na, nu ro - pa: Ho - si -
 jor - dens län - der al - la skall den - na lov - sång
 lov av spä - da mun - nar blott nåd och frid för -

störs - te.
 an - na! Vål - sig - nad va - re
 skal - la:
 kun - nar.

han som kom i Her - rens namn!

Text: Frans Mikael Franzén, 1772–1847
 Musik: Tysk folkmelodi, 1693

Markus 1:3
 Markus 11:7–10

135

Hosianna

Värdigt ♩ = 84-100

Ho - si - an - na, Da - vids Son! Väl -

The first system of musical notation for 'Hosianna' is written in 4/4 time with a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat). It consists of a treble and a bass staff. The treble staff begins with a repeat sign and contains a series of eighth and quarter notes, with a half note followed by a quarter rest. The bass staff follows a similar pattern, also starting with a repeat sign and ending with a half note and a quarter rest. The lyrics 'Ho - si - an - na, Da - vids Son! Väl -' are positioned below the notes.

sig - nad va - re han, väl - sig - nad Da - vids

The second system of musical notation continues the piece. It features a treble and a bass staff. The treble staff has a series of eighth and quarter notes, followed by a half note and a quarter rest, and then more eighth and quarter notes. The bass staff mirrors this with eighth and quarter notes, a half note and quarter rest, and further eighth and quarter notes. The lyrics 'sig - nad va - re han, väl - sig - nad Da - vids' are placed below the notes.

Son, som kom - mer i Her - rens namn!

The third system of musical notation concludes the piece. It includes a treble and a bass staff. The treble staff features a half note, a quarter rest, eighth and quarter notes, and ends with a half note tied to the next measure. The bass staff follows with a half note, a quarter rest, eighth and quarter notes, and ends with a half note tied to the next measure. The lyrics 'Son, som kom - mer i Her - rens namn!' are written below the notes.

Ho - si - an - na, i höj - den, ho - si -

Väl - sig - nad, väl - sig - nad, väl -
Ho - si - an - na, i höj - den, ho - si -

Väl - sig - nad, väl - sig - nad, väl -

an - na, ho - si - an - na!

sig - nad, Da - vids Son! Väl - sig - nad Da - vids
an - na, ho - si - an - na! Väl - sig - nad Da - vids

sig - nad, Da - vids Son!

Son, som kom - mer i Her - rens namn!
Son, som kom - mer i Her - rens namn!

Text och musik: Georg J. Vogler, 1749-1814

Matteus 21:9

136 Var hälsad, sköna morgonstund

Hängivet ♩ = 60-76

1. Var hälsad sköna morgonstund, som av pro -
 2. Guds väsens avbild, och likväl en män - sko -
 3. Han tårar fälla skall som vi, förstå vår
 4. Han kommer, till vår frälsning sänd, och nådens

fe - ters hel - ga mun är oss be - bådad vor - den!
 son, på det var själ må glad till ho - nom län - da.
 nöd och stå oss bi med kraf - ten av sin An - da,
 sol, av ho - nom tänd, skall sig ej me - ra döl - ja.

Du stora dag, du sälla dag, på vilken himlens
 Han kommer, följd av frid och hopp, de vilade att
 förkunn oss sin Faders råd och sötman av en
 Han själv vår herde vara vill att vi må honom

väl - be - hag än - nu be - sö - ker jor - den!
 sö - ka opp och hjäl - pa de e - län - da.
 e - vig nåd i sor - ge - kal - ken blan - da,
 hö - ra till och ho - nom ef - ter - föl - ja,

Ung - a sjung - a med de gam - la, sig för - sam - la
 Vär - ma, när - ma till var - and - ra dem som van - dra
 stri - da, li - da dö - dens smär - ta att vårt hjär - ta
 nöj - da, höj - da ö - ver ti - den, och i fri - den

jor - dens bö - ner kring den störs - te av dess sö - ner.
 kär - leks - lö - sa och ur us - la brun - nar ö - sa.
 frid må vin - na och en öpp - nad him - mel fin - na.
 av hans ri - ke en gång var - da ho - nom li - ke.

Text: Johan Olof Wallin, 1779–1839
 Musik: Philipp Nicolai, 1556–1608

Jesaja 7:14
 Läran och förbunden 50:44

137

Ett barn är fött

Ömt ♩ = 86-96

1. Ett barn är fött på den - na dag, så var Guds väl - be -
 2. Om värl - den än - nu stör - re var, av guld och pär - lor

hag. Det föd - des av en jung - fru skär, Guds
 klar, så vo - re den dock allt - för klen till

Son det bar - net är. Här vi - lar du i
 säng åt dig al - len. Dock vi - lar du i

ring-het klädd på fat - tig - do - mens bädd. Väl -
 ring-het klädd på fat - tig - do - mens bädd. Väl -

kom - men var, o Her - re kär! Vår gäst du vor - den är.
kom - men var, o Her - re kär! Vår gäst du vor - den är.

Text: Martin Luther, 1483–1546. J. O. Wallin, 1779–1839
Musik: Melodi från medeltiden

Lukas 2:11–12
3 Nephi 1:19–21

Nu tändas tusen juleljus

138

Fridsamt ♩ = 76–90

1. Nu tän - das tu - sen ju - le - ljus på
2. Och ö - ver stad och land i kväll går
3. Du stjär - na ö - ver Bet - le - hem, o,
4. I var - je hjär - ta armt och mörkt sänd

jor - dens mör - ka rund. Och tu - sen, tu - sen
ju - lens gla - da bud att född är Her - ren
låt ditt mil - da ljus få ly - sa in med
du en strå - le blid, en strå - le av Guds

strå - la ock på him - lens djup - blå grund.
Je - sus Krist, vår Fräl - sa - re och Gud.
hopp och frid i var - je hem och hus.
kär - leks ljus i sig - nad ju - le - tid.

Text och musik: Emmy Köhler, 1858–1925

Lukas 2:11

139

Gläd dig, o jord

Jublande ♩ = 76-96

1. Gläd dig, o jord, han kom - ma skall, din Ko - nung
 2. Gläd dig, o jord, vid å - rens gång; Guds Son dig
 3. Från synd och sorg vår jord är fri, och berg och
 4. Gläd dig, o gläd dig Is - ra - el, o, se din

ä - ra ske! Låt äng - lars kör och värl - den
 kär - lek lär! Stäm upp, Guds folk, till ju - bel -
 dal och flod i pa - ra - dis och har - mo -
 Ko - nung här, i Si - ons land i trygg - het

all sitt lov vår Ko - nung ge, sitt lov vår Ko - nung
 sång: Vår jord ett Si - on är! Vår jord ett Si - on
 ni till - bed - ja Her - ren god, till - bed - ja Her - ren
 bo. Vår jord hans ri - ke är, vår jord hans ri - ke

sitt lov vår Ko - nung ge, sitt

ge, sitt lov, sitt lov vår Ko - nung ge!
 är, vår jord, vår jord ett Si - on är!
 god, till - bed - ja, till - bed - ja Her - ren god!
 är, vår jord, vår jord hans ri - ke är!

lov vår Ko - nung ge,

Text: Isaac Watts, 1674–1748, ändr. William W. Phelps, 1792–1872.
 Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Georg F. Händel, 1685–1759, arr. Lowell Mason, 1792–1872.

Alma 5:50
 Psaltaren 97:1, 98:4–9

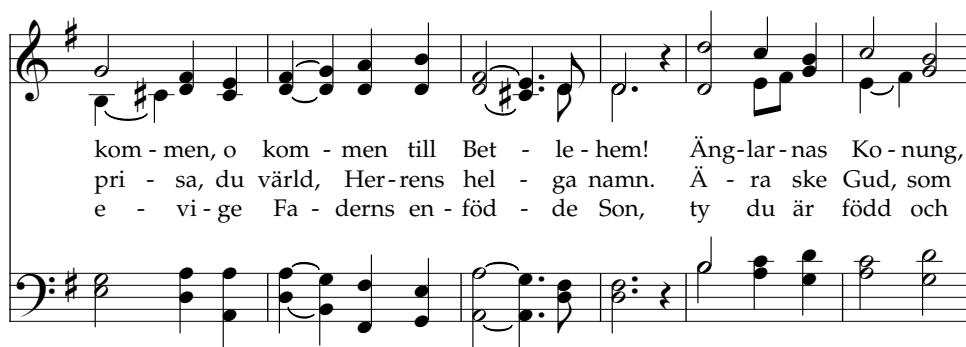
Församlens I trogne

140

Majestätiskt ♩ = 88-104

1. För - sam - lens I trog - ne, ju - bel - sång - er hö - jen! O
 2. Hör äng - lar - nas lov - sång lju - da ö - ver jor - den; så
 3. Så bor - de ock vi med ju - bel - sång dig häl - sa, den

kom - men, o kom - men till Bet - le - hem! Äng - lar - nas Ko - nung,
 pri - sa, du värld, Her - rens hel - ga namn. Ä - ra ske Gud, som
 e - vi - ge Fa - derns en - föd - de Son, ty du är född och

vid hans krub - ba drö - jen. O kom - men att till - bed - ja, o kom - men
 män - ni - ska är vor - den! O, låt - om oss nu ä - ra, o låt - om
 kom - men oss att fräl - sa. Tack, lov och pris och ä - ra, tack, lov och

att till - bed - ja, o kom - men att till - bed - ja Fräl - sa - ren!
 oss nu ä - ra, o låt - om oss nu ä - ra Fräl - sa - ren!
 pris och ä - ra, av här - tat vi hem - bä - ra Fräl - sa - ren!

Text: Tillskriven John F. Wade, c:a 1711-1786
 Musik: Tillskriven John F. Wade

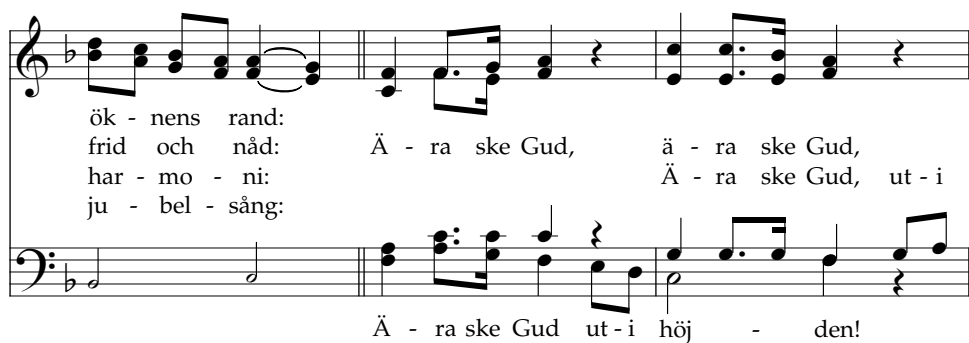
Lukas 2:8-20
 Psaltaren 95:6

141 Långt härifrån i Judeens land

Med glädje ♩ = 92-112

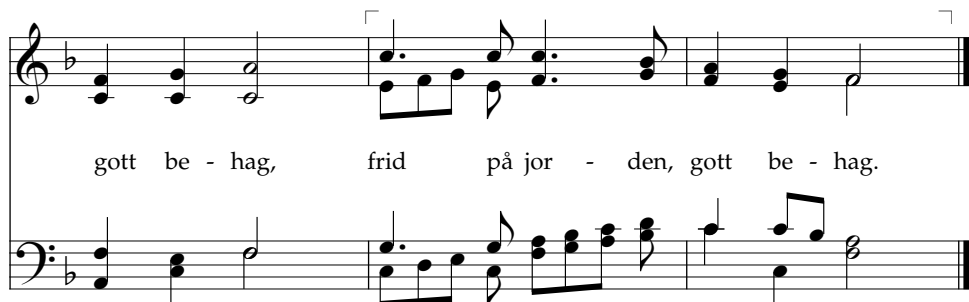
1. Långt här - i - från i Ju - de - ens land her - dar-na hör - de vid
 2. Äng - lar-nas sång i - från him-me-lens råd kom med ett bud - skap om
 3. Her - re, med äng-lar-na jub - la vi. Hjälp oss att sjung - a i
 4. Kom snart, o tid, då allt folk en gång sjung-er till-sam-mans i

ök - nens rand:
 frid och nåd: Ä - ra ske Gud, ä - ra ske Gud,
 har - mo - ni: Ä - ra ske Gud, ut - i
 ju - bel - sång:
 Ä - ra ske Gud ut - i höj - den!

ä - ra ske Gud ut - i höj - den! Frid på jor - den,
 höj - den!
 Ä - ra ske Gud ut - i höj - den!

gott be - hag, frid på jor - den, gott be - hag.

Text och musik: John Menzies Macfarlane, 1833-1892

Lukas 2:8-20
Läran och förbunden 45:71

Se här uti stallet

142

Vörtnadsfullt ♩ = 60-80

1. Se här ut - i stal - let av halm är hans bädd.
 2. Se, få - ren och ox - ar - na stå vid din bädd,
 3. Jag ber dig, o Je - sus, att stan - na hos mig.

Se Je - sus - bar - net i ring - het klädd.
 men Je - sus - bar - net, du är ic - ke rädd.
 För e - vigt jag öns - kar att föl - ja din stig.

Den stjär - nan på him - mel - en ser ned på dig,
 Jag äls - kar bar - net i krub - ban där,
 Väl - sig - na oss Her - re med kär - leks - full hand,

till Je - sus - bar - net den le - der mig.
 hans blick så mild är oss al - la så kär.
 och för oss till - ba - ka till him - mel - ens land.

Text: Anonym c:a 1883, Philadelphia
 Musik: William J. Kirkpatrick, 1838-1921
 arrangerad av Rosalee Elser, f. 1925.

© 1980 Rosalee Elser. Använd med
 tillstånd. Kopiering för enskilda
 icke kommersiella tillfällen tillåten.

Lukas 2:7
 Lukas 18:15-17

143 Änglasång från himlens höjd

Jublande ♩ = 96-116

1. Äng - la - sång från him - lens höjd, kling - an - de bland oss på jord.
 2. Ju - bel - to - ner har oss nått, her - dar var - för sjung - er ni?
 3. Värld - dens Ko - nung kom - men är, ny - född ut - i Bet - le - hem.

Fylld av gläd - je och av fröjd, ö - ver nej - den löd dess ord.
 Vad är bu - det som ni fått? Skall vi fröj - das ock - så vi?
 Pri - sas nu av äng - lars här. Höj din röst och sjung med dem.

Glo - ri - a

in ex - cel - sis De - o. Glo - ri - a

- ri - a in ex - cel - sis De - o.

Text: Fransk julvisa, c:a 1862
Musik: Fransk julvisa

Lukas 2:8-20
Psaltaren 95:6

Stilla natt

144

Fridsamt ♩ = 80-100

1. Stil - la natt, he - li - ga natt! Allt är frid. Stjär - nan blid
2. Sto - ra stund, he - li - ga stund! Äng - lars här slår sin rund
3. Stil - la natt, he - li - ga natt! Mörk - ret flyr, da - gen gryr.

ski - ner på bar - net i stal - lets strå och de va - kan - de from - ma två.
kring de vak - tan - de her - dars hjord, rym - den lju - der av gläd - jens ord:
Rädd - nings - tim - man för värl - den slår, nu be - gyn - ner vårt ju - bel - år,

Kris - tus till jor - den är kom - men. Oss är en Fräl - sa - re född.
Kris - tus till jor - den är kom - men. E - der är Fräl - sa - ren född.
Kris - tus till jor - den är kom - men. Oss är en Fräl - sa - re född.

Text: Joseph Mohr, 1792-1848
Musik: Franz Gruber, 1787-1863

Lukas 2:7-14
Alma 7:10-12

145 Vid midnatt ljud den sången klar

Glatt ♩ = 44-54

1. Vid mid - natt ljud den sång - en klar, som frid på jor - den bjöd.
2. Den ska - ran kom från him - lens sky att sjung - a gläd - jens ord,
3. Ty se, snart kom - ma skall den dag pro - fe - ter för - ut - sagt:

Vid har - pors klang så un - der - bar av äng - lars mun den löd:
 och hop - pets mor - gon än skall gry för trött och dys - ter jord.
 Då jor - den når en hög - re lag och kläds i him - melsk prakt.

"Åt jor - den frid och väl - be - hag!" I still - het stjärn - be - strödd
 Till värl - den det - ta fri - dens ljud nu kom - mer än en gång,
 Ny jord och him - mel då den gång sin ko - nung hö - ra skall,

ljöd sång - en skön: "Se, den - na dag en Fräl - sa - re är född!"
 än når oss him - lens gläd - je - bud i äng - la - ska - rors sång.
 och å - ter lju - der äng - lars sång om frid på jor - den all.

Text: Edmund H. Sears, 1810-1876
 Musik: Richard S. Willis, 1819-1900

Lukas 2:8-17
 Alma 5:50

O Betlehem, du lilla stad

146

Fridfullt ♩ = 84-100

1. O Bet - le - hem, du lil - la stad, så tyst du slum - rar där!
 2. Ma - ri - a, jung - frun, föd - de där vår Ko - nung Her - ren Krist.
 3. Hur tyst, hur tyst har und - ret skett, o, him - lens störs - ta gärd!

Högt ö - ver dig på dröm - mars stig går nat - tens stjär - ne - här.
 Kring hel - gad trakt står äng - la - vakt i und - ran djup för - visst.
 Så Gud i nåd och kär - leks råd ger ljus åt mörk - nad värld.

Dock ly - ser di - na grän - der av ljus, en e - vig skatt,
 Upp - stäm - men, mor - gon - stjär - nor: Han föd - des den - na dag!
 Må vi i kär - lek vand - ra med rent och öd - mjukt sinn',

och hopp och strid från e - vig tid här mö - tas den - na natt.
 Så sjung, du jord, med ju - bel - ord till män - skan gott be - hag!
 Må bön och tro i hjär - tat bo, då Her - ren trä - der in.

Text: Phillips Brooks, 1835-1893
 Musik: Lewis H. Redner, 1831-1908

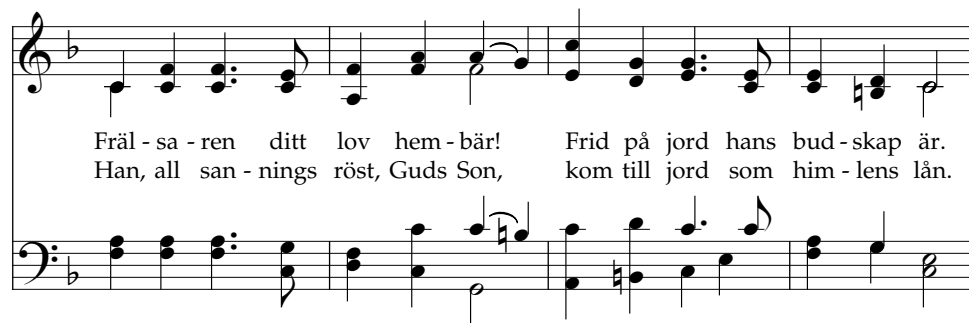
Mika 5:2
 Lukas 2:4-16

147 Lyss till änglars bud och sjung

Livligt ♩ = 92-112

1. Lyss till äng-lars bud och sjung: Ä - ra va - re ny-född Kung!
2. Fri-dens Furs - te, häl-sad var! Ljus och liv till oss han bar!

Fräl - sa - ren ditt lov hem - bär! Frid på jord hans bud - skap är.
Han, all san - nings röst, Guds Son, kom till jord som him - lens lån.

Jor - dens folk, stäm upp med fröjd ju - bel-sång mot him-lens höjd!
Född att stil - la kamp och kiv, född att skän-ka e - vigt liv,

Äng - la - ska - ror, sjung med dem: Kris-tus född i Bet - le - hem!
född att värl-den fräls-ning ge, män-ni-skans upp - stån-del - se.

Text: Charles Wesley, 1707-1788
Musik: Felix Mendelssohn, 1809-1847

Lukas 2:8-14
3 Nephi 25:2

O kärlek, som Guds Son kan ge 148

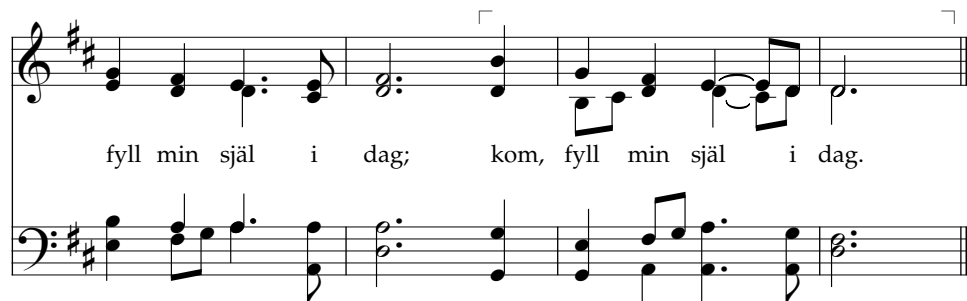
Fridsamt ♩ = 66-88

1. O kär - lek, som Guds Son kan ge, som sä - ger: Gud, din
2. O kär - lek, sprung - en ur Guds hand, som e - vigt kny - ter
3. O kär - lek, styrk när jag är trött. O kär - lek, gör det
4. O Her - re, som i he - lig - het och all - makt här - tats

vil - ja ske, som skän - ker Guds för - lå - tel - se — Kom,
släk - ters band, som för oss hem till him - lens land — Kom,
bitt - ra sött. Du mång - a sjä - lar på - nytt - fött — Kom,
ängs - lan vet, o led mig du i e - vig - het — Kom,

fyll min själ i dag; kom, fyll min själ i dag.

Text och musik: Lorin F. Wheelwright, 1909-1987. © 1969, 1985
Lorin F. Wheelwright. Denna psalm får kopieras för tillfällig,
icke kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.

Moroni 7:45-48
Johannes 17:20-23

149 Så rikt har du välsignat mig

Milt $\text{♩} = 48-58$

unison

1. Så rikt har du väl-sig-nat mig, o Her-re kär.
 2. Så ömt har du be-skyd-dat mig, o Her-re kär.
 3. Din kär-lek har jag upp-nått i så rik-ligt mått.

Jag vill nu de-la med mig så som du mig lär.
 Men jag kan in-te le-va så som du mig lär,
 Jag vill så gär-na de-la gläd-jen som jag fått.

Till var-je bro-der på min stig som kan be-hö-va hjälp av mig
 om jag ej ger ut-av mitt bröd, om jag ej hjäl-per och ger stöd.
 Ty när jag gör allt jag för-mår för den vars väg är mörk och svår,

vill jag ge av det jag fått från dig.
 Må jag se mitt sto-ra ö-ver-flöd.
 först då mitt tack till him-len når.

Text: Grace Noll Crowell, 1877–1969,
 ur *Light of the Years*, © 1936
 Harper and Row. Förnyad 1964
 av Grace Noll Crowell.

Musik: Philip Landgrave, f. 1935.
 © 1975 Broadman Press.

Alla rättigheter förbehålls. Internationell
 copyright utverkad. Använd med
 tillstånd. Kopiering utan skriftligt
 tillstånd från copyrightägaren förbjuden.

MB Jakob 2:17–19
 Mosiah 18:27–29

Lär mig att följa dig

150

Milt ♩ = 76-96

1. Her - re, lär mig äl - ska dig och gå den väg du vi - sat har.
 2. Hjälp mig ald - rig dö - ma and - ra — är jag själv från syn - der fri?
 3. Jag vill skän - ka tröst och lind - ring, he - la var - je hjär - te-sår;
 4. Her - re, lär mig äls - ka al - la så som du mig äls - kat har.

Ge mig kraft att lyf - ta an - dra, att till kär - lek va - ra snar.
 Jag vill glöm - ma och för - lå - ta in - nan stun - den är för - bi.
 ta min bro - ders hand i kär - lek när hans väg är mörk och svår.
 När du kal - lar mig att tjä - na, mot - tag då mitt gla - da svar:

Gör mitt hjär - ta rent och öd - mjukt, lär mig att föl - ja dig.
 Hjälp mig ald - rig dö - ma and - ra, lär mig att föl - ja dig.
 Her - re, hjälp mig skän - ka lind - ring, lär mig att föl - ja dig.
 Her - re, lär mig äls - ka al - la, lär mig att föl - ja dig.

Text: Susan Evans McCloud, f. 1945. ©1985 IRI
 Musik: K. Newell Dayley, f. 1939. ©1985 IRI

Johannes 13:34–35
 1 Johannesbrevet 3:16–19; 4:21

151 O du salighetens klippa

Med övertygelse ♩ = 84-100

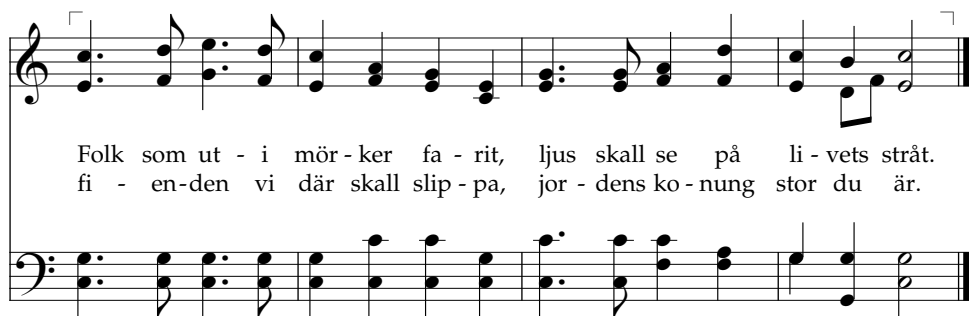
1. O du sa - lig - he - tens klip - pa, Je - sus, värl - dens Fräl - sa - re!
 2. Upp, Guds folk, mot ond - skan käm - pa, san - nings - lju - set seg - ra skall.
 3. Fram - åt, fram - åt vi vill sjung - a, när vi mo - digt tå - gar ut.
 4. När till sist vi se - gern vun - nit, när vår bä - van är för - bi,

Från din hjord låt mig ej slip - pa, värl - den ditt ba - ner skall se.
 Ing - en makt Guds ord kan däm - pa. Syn - den går mot så - kert fall.
 Vi ej fin - ner ste - gen tung - a, stri - dens mö - da snart är slut.
 när vi må - lets him - mel hun - nit, jor - den då från strid är fri.

1. 2. 3. Sam - las, käm - par, kring stan - da - ret! Sam - la kraft och gå fram - åt!
 4. Då, o sa - lig - he - tens klip - pa, värl - dens Fräl - sa - re så kär,

Folk som ut - i mör - ker fa - rit, ljus skall se på li - vets stråt.
 fi - en - den vi där skall slip - pa, jor - dens ko - nung stor du är.

Text: Joseph L. Townsend, 1849-1942
 Musik: William Clayson, 1840-1887

Helaman 5:12
 Psaltaren 62:2-3

Herre, sänd till mig din Ande

152

Tankfullt ♩ = 69-84

1. Her-re, sänd till mig din An-de att mig le-da på min stig,
 2. Och när jag mitt mål full-bor-dat, var-för du mig sän-de ned,

så att vad som än må hän-da, jag må håll-la mig till dig.
 måt-te jag få hö-ra or-den: "Kom och njut ut-av min fred!"

Ty du är mitt värn, min styr-ka, u-tan dig jag in-tet kan.
 Dig, o Gud, jag öns-kar tjä-na. Ack, för-låt du all min brist!

Hjälp mig där-för rätt dig dyr-ka, du min Gud och Fa-der sann.
 Sänd din Hel'-ge An-de re-na att mig le-da först och sist.

Text: Anonym

Musik: Philip Paul Bliss, 1838-1876

Matteus 25:21

Läran och förbunden 51:19

153 Herren om fåren sig vårdar

Lugnt $\text{♩} = 40-52$

Duett

1. Her - ren om få - ren sig vår - dar dyr-bart vart lamm ho-nom
 2. Her - ren om få - ren sig vår - dar, dyr - ba - ra lam-men de
 3. Gröns-kan-de mark han dem bju - der, vat - ten från kla - ras - te

är. Stor är den kär - lek han ger dem,
 små. Mång-a från be - tet ses strö - va,
 flod. Her - re, vårt svar är: Vi öns - kar

hjør-den är Her - ren så kär. Her-ren om få - ren sig
 fa - ror och pröv-ning de får. Her-den, den go - de, dem
 tjä - na dig, Mäs - ta - re god. Gör oss till tro - fas - ta

vår - dar, äls - kar de sking - ra - de får.
 sö - ker, sö - ker de ir - ran - de lamm.
 her - dar, sänd oss, med gläd - je vi går

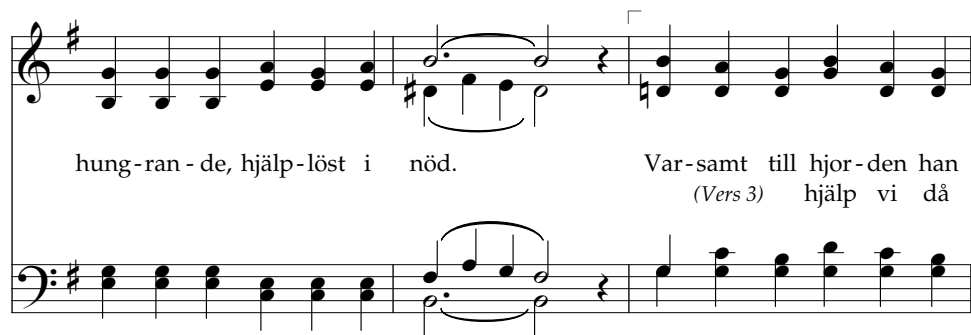
Högt ö - ver berg han dem föl - jer, längs stri - da ström-mar han
Tro - fast han sö - ker och fin - ner, slu - ter dem ömt i sin
vart-helst i värl-den att sö - ka di - na för - vil - la - de

går.
famn.
får.

Stämsång

Långt bort i ök - nen de vand - rar,

hung-ran - de, hjälp-löst i nöd. Var-samt till hjo - ren han
(Vers 3) hjälp vi då

för dem, skän-ker dem led-ning och stöd.
kom - mer, skän-ker dem led-ning och stöd.

Text: Mary B. Wingate, f. 1899
Musik: William J. Kirkpatrick, 1838-1921

Lukas 15:4-7
1 Petrusbrevet 5:2-4

154

I denna ljuva sommartid

Med glädje ♩ = 84-94

1. I den - na lju - va som - mar - tid gå ut, min själ, och
 2. Vi skul - le jag al - le - na då i den - na tid o -
 3. Ack, är det re - dan här så skönt, är det så här - ligt

gläd dig vid den stor - re Gu - dens gå - vor! Se,
 tack-sam gå, när allt sitt lov dig bring - ar? O
 och så grönt på den - na ring - a jor - den, vad

hur i pryd - ning jor - den står, se, hur för dig och
 Gud, som ä - ran hö - rer till, med lov till dig jag
 skall det då ej va - ra där, i här - lig - he - ten,

mig hon får så un - der - ba - ra hå - vor!
 hö - ja vill i tron min an - des ving - ar.
 när jag är en gång för - kla - rad vor - den!

Text: Paul Gerhardt, 1607–1676. Joachim von Düben,
 1671–1730. Christoffer O. Angeldorff, 1808–1866.
 Musik: Nathan Söderblom, 1866–1931. © AB Nordiska
 Musikförlaget. Tryckt med tillstånd av Erlingförlagen AB.
 Kopiering utan copyrightägarers tillstånd förbjuden.

2 Korintierbrevet 3:11
 Läran och förbunden 78:19

Den blomstertid nu kommer

155

Med glädje ♩ = 74-84

1. Den bloms - ter - tid nu kom - mer med lust och fäg - ring
 Du nal - kas, lju - va som - mar, då gräs och grö - da
 2. De fag - ra bloms - ter - äng - ar och å - kerns äd - la
 de ri - ka ör - te - säng - ar och lun - dens grö - na

stor.
 gror.
 säd,
 träd,
 Med blid och liv - lig vär - ma till
 de sko - la oss på - min - na Guds

allt som va - rit dött sig so - lens strå - lar
 god - hets ri - ke - dom, att vi den nåd be -

när - ma, och allt blir å - ter - fött.
 sin - na som räck - er å - ret om.

Text: Israel Kolmodin, 1643–1709.

Johan O. Wallin, 1779–1839.

Musik: Svensk folkvisa, 1693

Psaltaren 67:7

Läran och förbunden 136: 27–28

156

Ta vara på var timma

Lätt ♩ = 60-76

1. Ta va - ra på var tim - ma, den snabbt skall has - ta bort.
 2. De has - tigt svun - na da - gar vi ald - rig få i - gen.
 3. Som vin - ter-mörk - ret föl - jer den lju - sa som - mar - tid,
 4. Ta va - ra på var tim - ma, då skall du sä - ker stå.

När so - len ski - ner, ver - ka, ty li - vet är så kort.
 Ta stun - der-na till va - ra, till - fäl - let i - lar hän.
 så gläd - jen kan för - svin - na, vän - das i sorg och strid.
 Var fli - tig i din gär - ning, lyc - kan du då skall nå.

Vi kan ej tving - a so - len att stan - na hos oss här,
 Och ti - den flyr på ving - ar, om ej vi pas - sa på,
 Så var - för då ej strä - va att va - ra till be - hag,
 Var är - lig i ditt hjär - ta, låt klok - het le - da dig.

ej hel - ler bju - da skug - gan att ej oss va - ra när.
 ty som en dag är li - vet, av Gud det ska - pats så.
 och le - va rent och dyg - digt och hel - ga var - je dag?
 Dig då Guds An - de hjäl - per att vand - ra på hans stig.

Text och musik: Robert B. Baird, 1855-1916

Alma 34:32-33
Psaltaren 119:60

Det är solsken i min själ idag

157

Med glädje ♩ = 88-104

1. Det är sol - sken i min själ i - dag, en glimt av Her - rens hus,
 2. Det är sång ut - i min själ i - dag, en lov - sång i mitt bröst,
 3. Det är vår ut - i min själ i - dag med blom och him - mel skön,
 4. Det är gläd - je i min själ i - dag och kär - lek, hopp och tro.

mer skönt än him - lens kla - ra sken, ty Je - sus är mitt ljus.
 och en - dast Her - ren hö - ra kan mitt hjär - tas stil - la röst.
 och lyc - ka till min själs be - hag, och frid och nåd och bön.
 Mig led - ning skän - ker Her - rens lag, väl - sig - nel - ser och ro.

Lju - va sol - sken, var - ma sol - sken, du mitt ljus, mitt hopp i ve och väl!

När Her - ren ler från him - len ner, är det sol - sken i min själ!

Text: Eliza E. Hewitt, 1851-1920
 Musik: John R. Sweney, 1837-1899

Jesaja 60:19
 Psaltaren 16:9, 11

158 Du kan sprida himmelskt ljus

Glatt ♩ = 88-108

1. Du kan spri - da him - melskt ljus ö - ver sti - gens kal - la grus,
 2. Du kan ge en var - ning mild åt en vän av vre - de vild,
 3. Du kan ge en hjälp - sam hand åt en nöd - ställd själ i - bland,
 4. Du kan nju - ta ro och frid trots all värl - dens larm och strid,

är det sol - sken i din själ. Natt till dag du gö - ra kan,
 är det sol - sken i din själ. Fast dess ljus ej mär - kas må,
 är det sol - sken i din själ. Du hans bör - da lind - ra kan,
 är det sol - sken i din själ. Du kan bli på kär - lek rik,

mörk - ret skyr en lju - sets man, är det sol - sken i din själ i dag.
 him - melsk lön du dock skall få, är det sol - sken i din själ i dag.
 ge be - vis på kär - lek sann, är det sol - sken i din själ i dag.
 mer och mer din Fa - der lik, är det sol - sken i din själ i dag.

Fyll med kär - leks sol ditt bröst, låt dess
kär - lek i ditt bröst

strå-lar i - la ut att på mörk-ret gö - ra slut, all din

ängs - lan skall få tröst, är det sol-sken i din själ i dag.
skall und - få tröst,

Text: Helen Silcott Dungan, c:a 1899
Musik: James M. Dungan, 1851-1925

Mosiah 2:17, 41
1 Petrusbrevet 3: 8-12

159 Blott en dag, ett ögonblick i sänder

Förtröstansfullt ♩ = 60-76

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder, vilken
 2. Själv han är mig alladagar nära, för var
 3. Hjälp mig då att vilatryggt och stil-la blott vid

tröst, vad än som kommer på! Allt ju vilas i min Faders
 särskild tid med särskild nåd. Varje dags bekymmer vill han
 dina löften, Herre kär, ej min tro och ej den tröst för-

händer, skulle jag, som barn, väl ängslas då?
 bära, han som heter både Kraft och Råd.
 spilla som i ordet mig förvarad är.

Han som bär för mig en fa - ders här - ta, han ju
 Mor - gon - da - gens om - sorg får jag spa - ra, om än
 Hjälp mig, Her - re, att vad helst mig hän - der, ta - ga

ger åt var - je ny - född dag dess be - skär - da del av fröjd och
 o - viss syns min vand - rings stig. "Som din dag, så skall din kraft ock
 ur din trog - na fa - ders - hand, blott en dag, ett ö - gon - blick i

smär - ta, mö - da, vi - la och be - hag.
 va - ra", det - ta löf - te gav han mig.
 sän - der, tills jag nått det go - da land.

Text: Lina Sandell-Berg, 1832–1903, lätt bearbetad.
Musik: Oscar Ahnfelt, 1813–1882

Ordspråksboken 16:20
 Matteus 6:34

160

Gör vad är rätt

Bestämt ♩ = 96-116

1. Gör vad är rätt; nu om - vand - las värl-den. Fri - het och
 2. Gör vad är rätt, snart fal - ler ty - ran-nen, tor - ka de
 3. Gör vad är rätt, var ald - rig för - fä - rad. Fram - åt, se

san - ning skall häv - da sin rätt! Äng - lar - na teck - na vårt
 tå - rar som kin - der-na vätt. O - ket ej tryck - er den
 må - let gör ar - be - tet lätt. Sa - lig-hets - kro - nan skall

livs-verk på fär-den, se hur vi hand - la, gör vad är rätt.
 är - li - ge man-nen. San - ning skall seg - ra, gör vad är rätt.
 bli dig för - ä - rad, lö - nen dig vän - tar, gör vad är rätt.

Gör vad är rätt vad än följ - der - na bli - va. Käm - pa för

fri - het, för san-ning och rätt. Trygg du åt san - ning-en

kan dig hän - gi - va. Gud dig be - va - rar, gör vad är rätt.

Text: Anonym, *The Psalms of Life*, Boston 1857
 Musik: George Kaillmark, 1781-1835

5 Moseboken 6:17-18
 Helaman 10:4-5

När jag beder och studerar

161

Bedjande ♩ = 66-88

1. När jag be - der och stu - de - rar, när jag lä - ser skrif - tens ord,
 2. När jag be - der och stu - de - rar, ta - la till min an - de då,
 3. När jag be - der och stu - de - rar, hjälp mig se din sto - ra nåd.
 4. När jag be - der och stu - de - rar, hjälp mig ly - da och för - stå.

skänk mig vis - dom, go - de Fa - der, för min vand - ring här på jord.
 så att jag, när jag dig sö - ker, li - vets frå - gor kan för - stå.
 Lug - na ock - så o - rons an - de, giv mig dag - li - gen ditt råd.
 I ditt ord finns kraf - ten gi - ven, att jag e - vigt liv kan nå.

Text och musik: C. Marianne Johnson Fisher, f. 1932
 © 1985 IRI

2 Timoteusbrevet 3:14-17
 Romarbrevet 15:4

162

Gör rätt val

Glatt ♩ = 84-96

1. Gör rätt val på din vand-ring ge-nom li-vet. I allt
 2. Gör rätt val! Då du väl-jer blott det rät-ta, seg-rar
 3. Gör rätt val! Sök att bed-ja och att va-ka, him-melsk

rätt Guds an-de le-der dig, och dess ljus skall dig
 du i fres-tel-ser-nas stund. Her-den god skall din
 frid ditt hjär-ta då skall få. Kär-lek ge, så

all-tid bli-va gi-vet, när du vill gå den rät-ta stig.
 lev-nads bör-da lät-ta, le-da dig tryggt på sä-ker grund.
 får du det till-ba-ka, att du Guds him-mel fin-na må.

Gör rätt val! Gör rätt val! Med vis-dom välj den väg du går.

Text: Joseph L. Townsend, 1849–1942
Musik: Henry A. Tuckett, 1852–1918

Moroni 7:16–17
2 Nephi 2:27–28

Kommen alla, stora, små

163

Allvarligt ♩ = 76–88

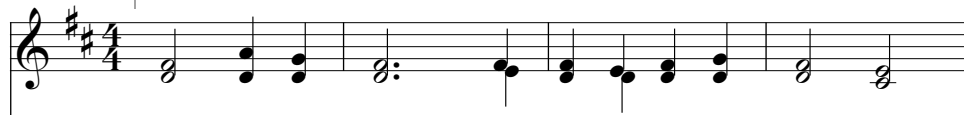
Text: C. C. A. Christensen, 1831–1912
Musik: Giacomo Meyerbeer, 1791–1864, adapterad

Apostlagärningarna 2:38
2 Nephi 9:23

164

Kommen till mig

Milt ♩ = 74-84

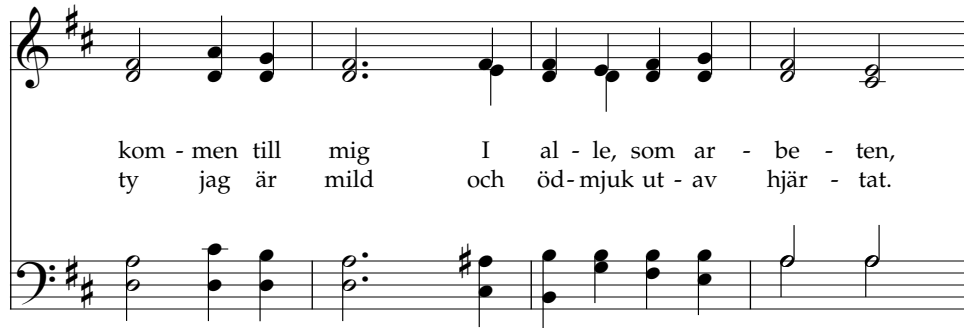
1. Kom - men till mig, till mig, så sä - ger Her - ren,
 2. Ta - gen mitt ok, mitt ok på ed - ra skuld - ror.

kom - men till mig, så sä - ger Her - ren Gud,
 Lä - ren av mig, så sä - ger Her - ren Gud,

kom - men till mig I al - le, som ar - be - ten,
 ty jag är mild och öd - mjuk ut - av hjär - tat.

al - le, som ä - ren be - tung - a - de.
 I sko - len fin - na ro till sjä - len,

Jag vill e - der ve - der - kvic - ka, ja,
I sko - len fin - na ro till sjä - len, ja,

kom - men, kom - men, sä - ger Her - ren Gud.
lä - ren, lä - ren, sä - ger Her - ren Gud.

Text och musik: Merrill Bradshaw, f. 1929

Matteus 11:28-30
2 Nephi 26:33

Vår hymn, o Herre hör

165

Innerligt ♩ = 84-92

1. Vår hymn, o Her - re hör, ur tack - samt bröst den går!
2. O, hjälp oss att för - stå ditt e - vigt san - na ord.

Hjälp oss dig tjä - na, hjälp oss gå den väg, som till dig når.
Led - sa - ga med din An - des ljus vår vand - ring här på jord.

Text och musik: Frank W. Asper, 1892-1973. © 1948 IRI

Psaltaren 86:6, 11

166

Låt oss sträva fram

Livligt ♩ = 92-108

1. Låt oss strä - va fram ut - i e - nig-het och ljus,
 2. Med vår ring - a här slår vi ald - rig till re-trätt,
 3. Om vi hand - lar rätt finns ej fruk - tan i vår själ,

så att när vi än dör vi kan nå Fa - derns hus.
 trots att mot - stån - dets tal - ri - ka ska - ra vi sett,
 ty då vet vi att all - ting till slut skall gå väl.

Låt oss hö - ja san - ning - ens svärd i vår kamp
 ty vi vet att Her - ren skall le - da vår kamp
 Vå - ra pröv - nings - da - gar vi mö - ter med kraft

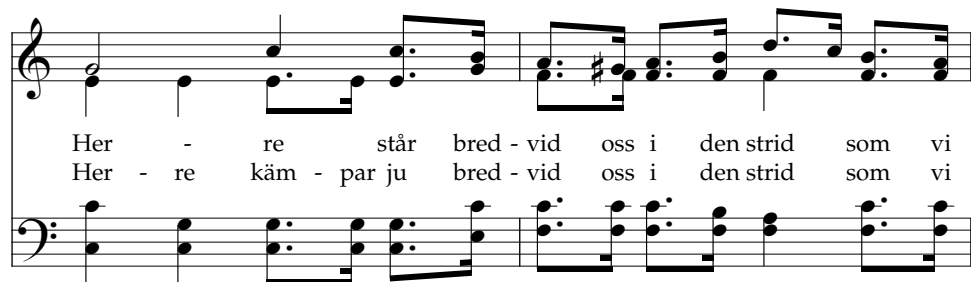
att spri - da Guds ord och bud.
 för san - ning - ens ord och bud.
 och fröjd i Guds ord och bud.

Fruk - ta ic - ke ond - skans hån och hot;
Fruk - ta ic - ke trots den on - des hån och hot; med o -

mo - digt går vi fi - en - den e - mot; ty vår
änd - lig styr - ka går vi fi - en - den e - mot; ty vår

Her - re står bred - vid oss i den strid som vi
Her - re käm - par ju bred - vid oss i den strid som vi

käm - par den - na sis - ta tid.
käm - par tro - get för vår Fa - der den - na sis - ta tid.

Text och musik: Evan Stephens, 1854–1930

Läran och förbunden 6:33–37
1 Nephi 22:15–17

167

Räkna Guds gåvor

Glatt ♩ = 80-96

1. När i li - vets stor - mar hårt du prö - vas här,
 2. Är din bör - da tung, där du be - kym - rad går?
 3. Sök ej värl - dens skat - ter, ty din e - gen lön
 4. Tröt - tas du i stri - den, står du ned - stämd kvar?

och du mod - lös tror, att allt för - lo - rat är,
 Tyng - es du av kor - set och syns vä - gen svår?
 blir en skatt i him - len, me - ra rik och skön.
 Tap - pa in - te mo - det, Her - ren all makt har.

räk - na då Guds gå - vor, nämn dem en och en,
 Räk - na då Guds gå - vor var - je mor - gon ny,
 Räk - na då Guds gå - vor; ing - a peng - ar kan
 Räk - na då Guds gå - vor, äng - lar vet din nöd,

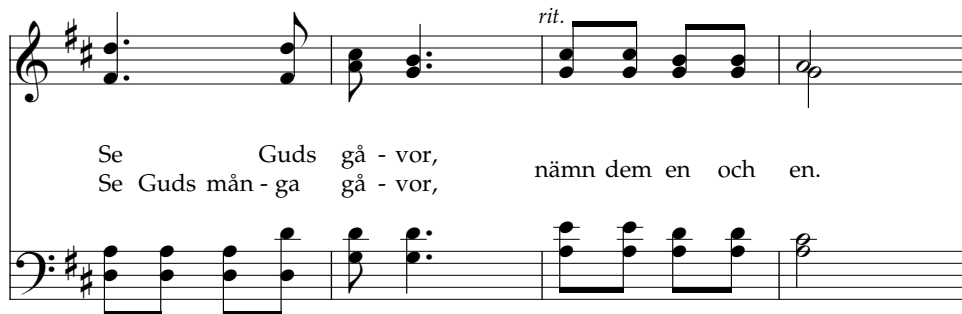
se, vad Gud dig gi - vit och dig gi - ver än.
 låt din själ i tack - sam bön till Her - ren fly.
 kö - pa här - tats frid och him - lens gläd - je sann.
 och de skall dig all - tid gi - va kraft och stöd.

Se Guds gå - vor, nämn dem en och en.
Se Guds mån - ga gå - vor; nämn dem en och en.

Se Guds gå - vor och hans god - het känn.
Se Guds mån - ga gå - vor, och hans god - het känn.

rit.
Se Guds gå - vor, nämn dem en och en.
Se Guds mån - ga gå - vor,

a tempo
Se, vad Gud dig gi - vit och dig gi - ver än.

Text: Johnson Oatman jr, 1856–1922
Musik: Edwin O. Excell, 1851–1921

Läran och förbunden 78:17–19
Alma 34:38

168

Nu Sions fana höjen

Livligt ♩ = 76-84

1. Nu Si - ons fa - na hö - jen, att al - la den kan se.
 2. I kamp mot mörk - rets rän - ker nu lju - sets hä - rar gå.
 3. Då sorg och nöd ej rå - da; var tro - fast lö - nen får.

Vid do - pets port ej drö - jen, Guds vil - ja låt så ske.
 Ty Si - ons ko - nung tän - ker den on - da makt ned - slå.
 All värl - den får be - skå - da att Si - on upp - höjt står.

Om he - la värl - den räm - nar, och li - vets storm är svår,
 Snart him - lens Gud an - län - der i här - lig - het och makt;
 Ty Kris - tus då skall tro - na, vår vän och Her - re kär,

den tryggt åt Gud sig läm - nar som på hans vä - gar går.
 och folk från fjär - ran län - der ned - fal - la som han sagt.
 och skän - ka li - vets kro - na till dem som käm - pat här.

Text: William W. Phelps, 1792-1872
 Musik: C. Becker

Läran och förbunden 64:41-43
 Jesaja 24:14-16, 23

Israels hopp

169

Energiskt ♩ = 100-120

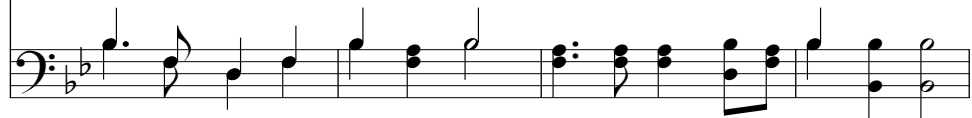
1. Is - rael's hopp, o kām - pe - ska - ra, barn av löf - tets skö - na dag,
2. Mörk - rets hä - rar mot dig tå - ga, rus - ta - de i synd och last.
3. Upp till kamp, Guds verk skall le - va, ö - ver o - vän sväng ditt svärd.
4. Snart skall stri - den lyk - tad va - ra, san - nings o - vän sla - gen står.

möt med fri - mod var - je fa - ra, Her - ren le - der da - gens slag!
 Is - rael's hopp, nu sla - get vå - ga, se - gern vinns, blott du står fast.
 Mörk - ret flyr, dess mak - ter bä - va; se - gers mål: en fräl - sad värld.
 Fram - åt, Si - ons ung - a ska - ra, se - gers kro - na då du får.

Is - rael's hopp, stå upp med hast, rätts och san - nings svärd håll fast!

Höj ditt strids - rop: va - ka, bed! Mo - digt dig till strid be - red!

Text: Joseph L. Townsend, 1849–1942
Musik: William Clayson, 1840–1887

Efesierbrevet 6:10–18
 2 Nephi 28:7–8, 20–28

170 Framåt, Herrens kämpar

Kraftfullt ♩ = 92-112

1. Fram - åt, Her - rens kämp - par! För Guds san - ning strid!
 2. Mäk - tig är den styr - ka som Guds ord för fram:
 3. Fram - åt! Folk, kom sam - man, ju - bel - sång stäm upp!

Gå att värl - den fräl - sa, me - dan än är tid!
 Je - su san - na kyr - ka, grund - lagd av Guds lamm.
 Sjung med fröjd och gam - man med vår gla - da grupp!

Vår kap - ten är Her - ren, le - der oss fram - åt.
 Som en e - nad ska - ra, klädd i san - nings svärd,
 Vi Guds bud vill lä - ra, kam - pen Her - ren vet.

Se - gern vin - ner vi trots fi - en - dens för - såt.
 går vi att för - kla - ra fräls - ning för en värld.
 Sjung, allt liv, Guds ä - ra i all e - vig - het!

Fram-åt, Her-rens käm-par! För Guds san-ning strid! Lyss' o

Lyss' o värld, till fräls-ning, me-dan än är tid!
värld, till fräls-ning,

Text: Sabine Baring-Gould, 1834–1924
Musik: Arthur S. Sullivan, 1842–1900

5 Moseboken 31:6
2 Timoteusbrevet 2:3

Pris vare Gud

171

Majestätiskt ♩ = 58-72

Pris va-re Gud, vårt värn och väl. Allt liv sjung pris! Sjung män-sko-själ

och äng-lars kör i him-lens land: Pris Fa-der, Son och Hel-ge And'!

Text: Thomas Ken, 1637–1711
Musik: Louis Bourgeois, ca 1510–1561,
ur *Genfer Psalter*, 1500-talet

Psaltaren 148:1–2, 10–14
Efesierbrevet 1:3

172

Vi har valt att tjäna

Med övertygelse ♩ = 84-116

1. Vi har valt att him - lens Ko - nung tjä - na, vi har valt att
2. Vi har valt att gi - va ho - nom ä - ra, barn till Fa - dern,

vitt - na om hans namn; kun - skap sann vi män - skan vill för - lä - na,
sö - ner till vår Gud. Vi vill all - tid va - ra ho - nom nä - ra,

vitt - na om hans öpp - na famn. Fram - åt, 3 all - tid
och vår gläd - je är hans bud.

Kören kan spelas i oktaver

fram - åt, 3 vill vi gå på san - nings stig;

fram - åt, ³ all - tid fram - åt, ³ vill vi gå på san - nings

stig. Fram - åt, ³ strä - va fram - åt ³ till

gläd - je - sång - ens ljud; gläd - jen ger oss

kraft; gå all - tid fram - åt, du som tjä - nar Gud. Gud.

Text: Grace Gordon, rev.
Musik: Adam Geibel, 1855-1933

Läran och förbunden 4:2-3
Läran och förbunden 20:17-19

173

Modigt skall vi kämpa

Energiskt ♩ = 88-108

1. Mo - digt skall vi käm - pa till dess stri - den är slut!
 2. Mång-a mo - digt käm - pat som i stri - den var med.
 3. Käm-pa för Guds ri - ke, ja, mot våld och mot list!

Gla - da vi är, gla - da vi är! Se - ger skall vi vin - na, om vi
 Stri - den var svår! Stri - den var svår! Mång-a sågs där fal - la ut - i
 Gud är vår vän! Gud är vår vän! Fi - en - de och ond - ska skall då

fast hål - ler ut och för - trös - tar på vår Fa - der kär.
 strids - män - nens led, men de se - ger - kran - sen sä - kert får.
 vi - ka till sist, ö - ver - makt de ald - rig får i - gen!

Fram - åt! Vi räds ej het - ta och köld, mod är vår hjälm och
 Hör! Nu vår Her - re kal - lar till slag, ti - den är kort, för -
 Fa - ror kan kom - ma, dock ej vi räds, Je - sus, vår Her - re,

tro är vår sköld, dygd är vår fa - na, äng - lar vår vakt, så
spill ej din dag! Gud är vår Ko - nung, äng - lar vår vakt. Vi
le - der oss städs. Där - för vi mo - digt käm - par mot dem, tills

fram - åt vi gla - da går ut - i Her - rens makt.
käm - par för Fräl - sa - ren nu av all vår makt.
må - let vi hin - na skall: Him - lens lju - sa hem.

Mo - digt skall vi käm - pa till dess stri - den är slut! Gla - da vi

är, gla - da vi är! Se - ger skall vi vin - na, om vi

fast håll - ler ut och för - trös - tar på vår Fa - der kär.

Text: Anonym, *The New Golden Chain*, New York, 1866
Musik: William B. Bradbury, 1816-1868

2 Timoteusbrevet 2:3; 4:7-8
Efesierbrevet 6:10-18

174 Sätt din hand till Herrens verk

Energiskt ♩ = 96-116

1. Vår värld be - hö - ver män - ni - skor med flit och kraft och mod.
 2. Guds verk be - hö - ver vil - lig hand och hjär - tan som för - står.
 3. Stå ej bred-vid och tit - ta på; håll ut i tro och bön.

Kom, hjälp Guds verk att gå fram-åt, tro-fast följ din Her-de god.
 Så ver - ka iv - rigt för Guds sak; ing-en upp-gift är för svår.
 Be - käm - pa syn-den med all kraft, då skall him-len bli din lön.

Sätt din hand till Her - rens verk och skjut på. Och skjut på.

Är din bör - da tung och stor, sjung än - då. Sjung än - då.

Dra dig ej bort, din dag är kort. Sätt din hand till Her - rens verk.

Text och musik: Will L. Thompson, 1847-1909

Läran och förbunden 58:26-28

Läran och förbunden 107:99

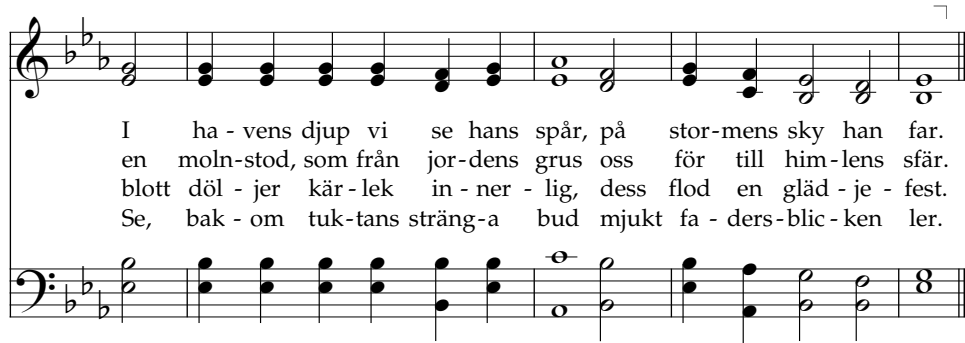
Guds väg i dunkel ofta går

175

Värdigt ♩ = 58-69

1. Guds väg i dun-kel of - ta går men för till käl - lan klar.
2. Hans vil - ja är vårt väl; ett ljus i nat-tens djup han är;
3. Guds folk, med mod om-gär-da dig, det moln du fruk - tar mest
4. O män-ska, kland-ra ic - ke Gud, då da - gen mörk sig ter.

I ha - vens djup vi se hans spår, på stor-mens sky han far.
 en moln-stod, som från jor-dens grus oss för till him-lens sfär.
 blott döl - jer kär - lek in - ner - lig, dess flod en gläd - je - fest.
 Se, bak - om tuk-tans sträng-a bud mjukt fa - ders-blic - ken ler.

Text: William Cowper, 1731-1800

Musik: William B. Bradbury, 1816-1868

Psaltaren 107:23-31

Romarbrevet 8:28

176 Skall väl Sions ungdom vackla

Livligt ♩ = 96-104

1. Skall väl Si - ons ung-dom vack - la i sin kamp för san-ning, rätt?
 2. Mörk-rets käm-pardjävrt o - re - ra om att Her-rens verk ned - slå;
 3. Vi vår lev-nads upp-gift ve - ta, i Guds san-ning vi stå fast;
 4. Låt oss vär - di - ga nu va - ra av en plats vid ri - kets bord

Hö - jer o - vän vål-dets fack - la, sko - la vi slå till re - trätt? Nej!
 sko - la löf-tets barn ej me - ra en - ligt gyll-ne re - geln gå? Jo!
 va - ka, bed - ja och ar - be - ta u - tan vi - la el - ler rast? Ja!
 bland de å - ter - lös - tas ska - ra, som har hört och följt Guds ord. Ja!

Fas - ta i tron vå - ra fä - der för - fäk - tat, trog - na den

sak, var - för hel - gon för - smäk - tat. Åt Her - rens lag,

var natt och dag sko - la vi äg - na vart an - de - tag.

Text och musik: Evan Stephens, 1854–1930

1 Timoteusbrevet 4:12
Alma 53:18–21

177 Starka som bergen i Norden

Beslutsamt ♩ = 96-116

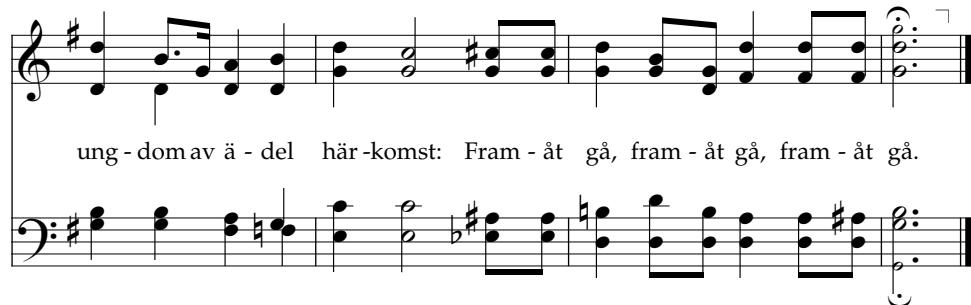
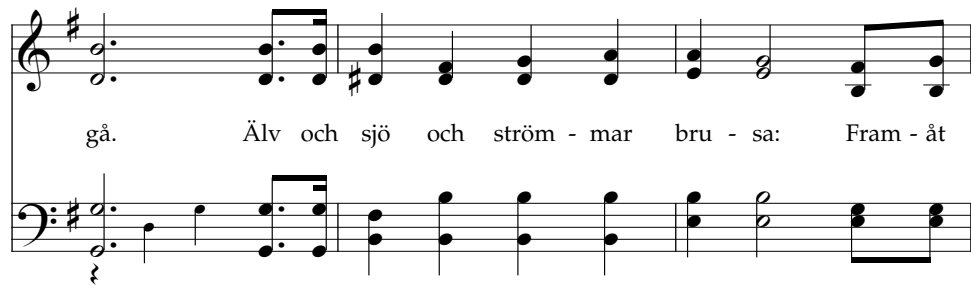
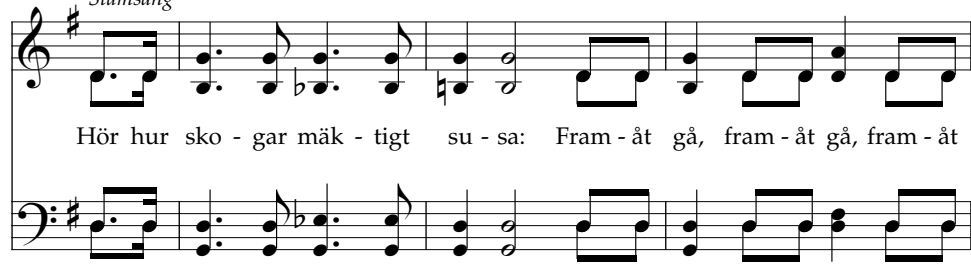
Unisont

1. — Star - ka som ber - gen i Nor - den, mo - digt och fast vi stå.
 2. Pa - lat - set på klip - pan vi grun - dat, vi byg - ga det till vår Gud.

Vå - ra fä - der klip - pan grun - dat att vi Her - rens väg må gå.
 Och ge - nom vack - ra sa - lar vi hö - ja vår lov - sångs ljud.

På dyg - dens och ä - rans klip - pa vi tro på den san - na Gud.
 Den ar - ve - del han skänkt oss mer än dy - ras - te guld är värd.

Det ba - ne - ret ta - ga vi med oss: Vi ly - da vill hans bud.
 I kär - lek, häl - sa och lyc - ka vi se en e - vig värld.

Stämsång

Text: Ruth May Fox, 1853–1958. ©1948 IRI
 Musik: Alfred M. Durham, 1872–1957. ©1948 IRI

1 Nephi 2:10
 Alma 57:27

178 Kanhända ej uppå stormigt hav

Beslutsamt ♩. = 48-58

1. Kan - hän - da ej up - på stor - migt hav, ej hel - ler på berg - ig
 2. Kan - hän - da Fräl - sa - ren vill att jag skall sä - ga ett ord till
 3. Visst finns på Mäs - ta - rens skör - de - fält en plats vid de ring - as

stig, kan - hän - da ej ut - i stri - dens brand min
 tröst. Kan - hän - da vand - ra - ren vil - se - förd skall
 stig, där jag kan ver - ka en livs - dag kort för

Her - re be - hö - ver mig. Men kal - lar han mig med
 lyss - na till vän - lig röst. O Fräl - sa - re, om du
 Je - sus, som dog för mig. Allt läg - ger jag i din

stäm - ma mild att vand - ra o - känd väg, jag
 le - der mig på vä - gen mörk och svår, min
 öm - ma vård, din kär - lek stark mig gör. Jag

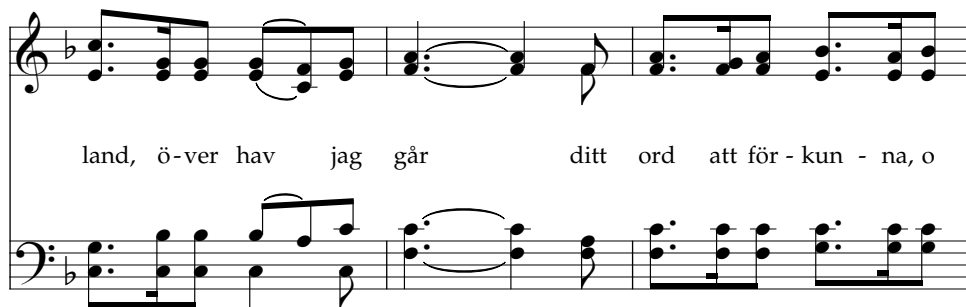

sva - rar: Her - re, med hand i din jag går vart du styr mi - na steg.
röst skall e - ka ditt gla - da bud: Jag vitt - nar om dig vart jag går.
ver - ka vill ut - i öd - mjuk tro, din hand mig till him - me - len för.

Jag går vart du kal - lar mig, Her - re kär, ö - ver

land, ö - ver hav jag går ditt ord att för - kun - na, o

Her - re kär, och vand - ra ut - i di - na spår.

Text: Mary Brown, 1856–1918
Musik: Carrie E. Rounsefell, 1861–1930

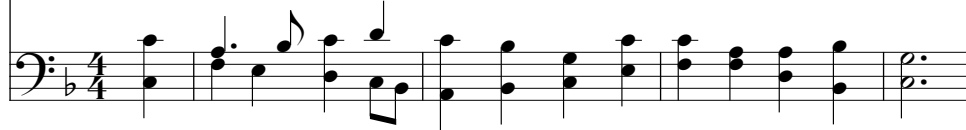
1 Nephi 3:7
Läran och förbunden 4:2

179

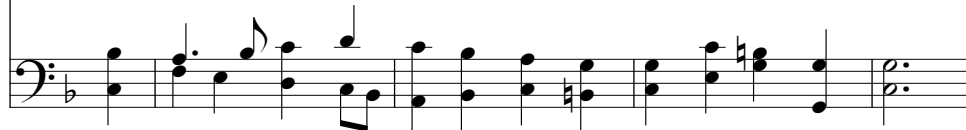
Gå ut med tro

Energiskt ♩ = 92-112

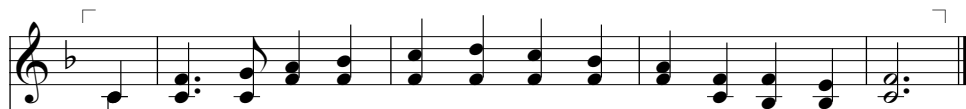
1. Gå ut med tro och om-vänd värl-den i vår Her-res namn.
2. För - kla - ra att fa - mil - jer kan be - stå i e - vig - het,
3. Guds san - ning-ar har å - ter-ställts i den - na sis - ta tid.

Bär vitt - ne att han är Guds Son, som för till sä - ker hamn.
 att vi kan fin - na kär - le - ken som ing - a grän-ser vet.
 För - kun - na dem med flit och kraft, att värl-den må få frid.

Gå ut med hopp och mod och tro - fast sprid det gla - da bud
 Gå ut och tjä - na Her - ren u - tan tan - ke att få lön;
 Pre - di - ka e - van - ge - li - et, stäm upp med lov - sångs ljud,

att män - ni-skor av al - la folk-slag blott är barn till Gud.
 med hjär - tat fyllt av tack-sam - het, för Her - ren hör din bön.
 att al - la som vill tro Guds ord må pri - sa Her - ren Gud.

Text: Ruth M. Gardner, 1927-1999. © 1985 IRI
 Musik: Lyall J. Gardner, f. 1926. © 1985 IRI

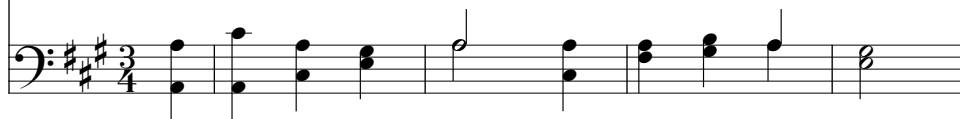
Läran och förbunden 42:6
 Matteus 24:14

Hur stort och hur skönt

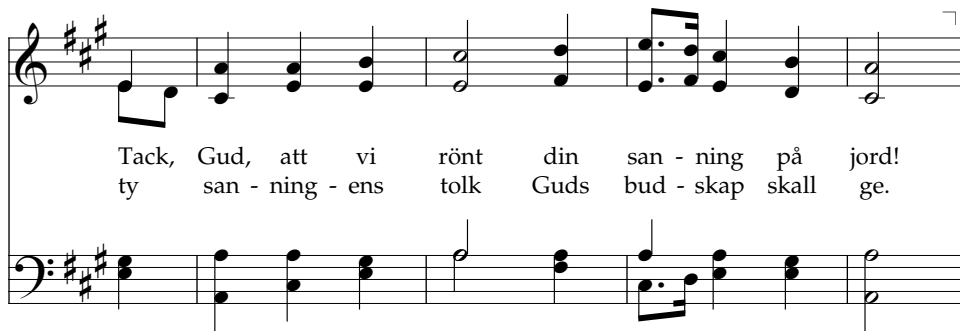
180

Majestätiskt ♩ = 80-96

1. Hur stort och hur skönt är ic - ke ditt ord!
 2. Ett vil - se - fört folk ett ljus - sken skall se,

Tack, Gud, att vi rönt din san - ning på jord!
 ty san - ning - ens tolk Guds bud - skap skall ge.

Vem skall ic - ke fruk - ta och ä - ra ditt namn,
 Ditt folk skall då kän - na ditt e - vi - ga råd,

du he - li - ge Ko - nung, och sö - ka din hamn?
 var tung - a be - kän - na din vis - dom och nåd.

Text: Henry U. Onderdonk, 1789-1858
 Musik: Tillskriven Johann Michael Haydn, 1737-1806

Uppenbarelseboken 15:3-4
 Romarbrevet 14:11

181 Folk och nationer, hör himlens röst

Kraftfullt ♩ = 92-108

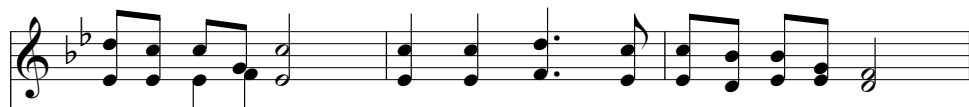
1. Folk och na - tio - ner, hör him - lens röst! Bu - det skall nå vart
 2. Mörk - ret har sking - rats. Tyst - na - den bröts. Nu i hans kär - lek
 3. Ut - val - da till att tjä - na vår Gud går vi till var - je

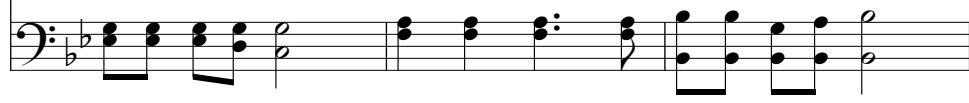
män - ni - sko-bröst. Kun - skap och ljus och san - ning - ens ord
 gla - da vi möts. Vän - tan är slut, vi törs - tar ej mer.
 land med hans bud. Tro - fast pre-di - kas san - ning - ens ord

finns å - ter på vår jord.
 San - ning - ens ljus vi ser. Kris - ti re - na
 för var - je själ på jord.

e - van - ge - li - um ly - ser klart i - ge - nom tid och rum.

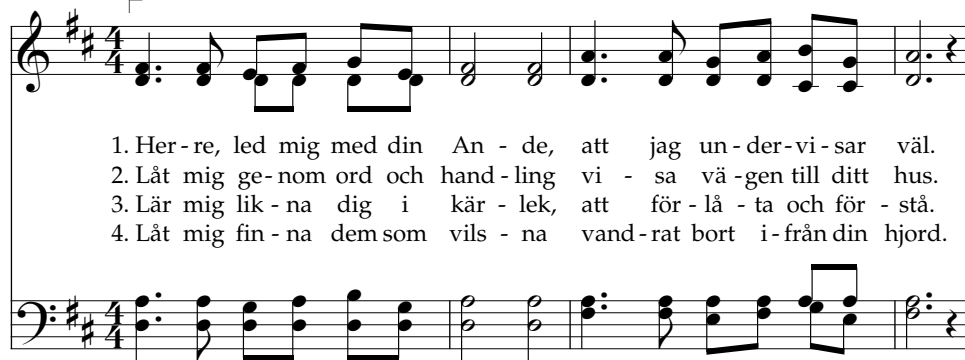
Kun - skap från höj - den når oss i dag. Her - re, vårt tack mot - tag.

Text: Baserad på tysk text av Louis F. Mönch,
1847-1916. © 1985 IRI
Musik: George F. Root, 1820-1895

Läran och förbunden 133:36-38
Läran och förbunden 128:19-21

Herre, led mig med din Ande 182

Innerligt ♩ = 66-80

1. Her - re, led mig med din An - de, att jag un - der - vi - sar väl.
2. Låt mig ge - nom ord och hand - ling vi - sa vä - gen till ditt hus.
3. Lär mig lik - na dig i kär - lek, att för - lå - ta och för - stå.
4. Låt mig fin - na dem som vils - na vand - rat bort i - från din hjord.

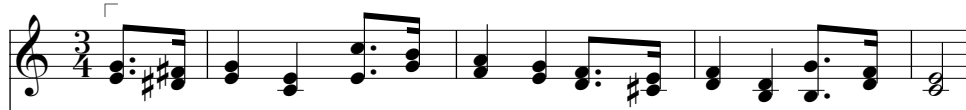
Lär mig lyss - na till din ma - ning; då jag hjäl - pa kan var själ.
Hjälp mig nå en vän i mör - ker ge - nom An - dens var - ma ljus.
Hjälp mig på min jor - de - vand - ring blott den go - da så - den så.
Hjälp mig bli en tro - fast her - de, all - tid le - va av ditt ord.

Text och musik: Lorin F. Wheelwright, f. 1909. © 1958,
1985 Lorin F. Wheelwright. Denna hymn får kopieras
för tillfällig, icke kommersiell användning.

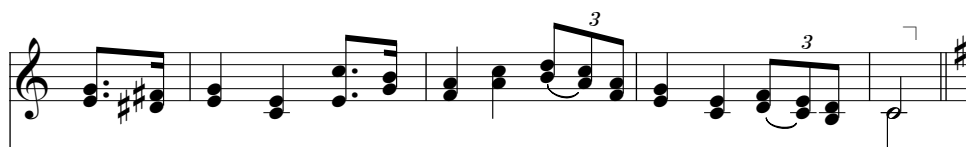
Läran och förbunden 43:15-16
Johannes 21:15-17

183 Vi dig hälsa, sabbatsmorgon

Glatt ♩ = 76-92

1. Vi dig hä - sa, sab - bats - mor - gon, tag oss bort från da - gens strid.
2. Hör hur sab - bats - kloc - kor ring - a, rym - den fylls av gläd - jens ljud.
3. Här vi an - dakts - fullt oss bö - ja, här i sång vi lo - va Gud.

Du oss gi - ver kraft och gläd - je, bö - nens stund och sjä - lens frid!
 Lyss hur bar - na - rös - ter kling - a i en lov - sång till vår Gud.
 Vid vart san - nings - ord vi drö - ja för att lä - ra Her - rens bud.

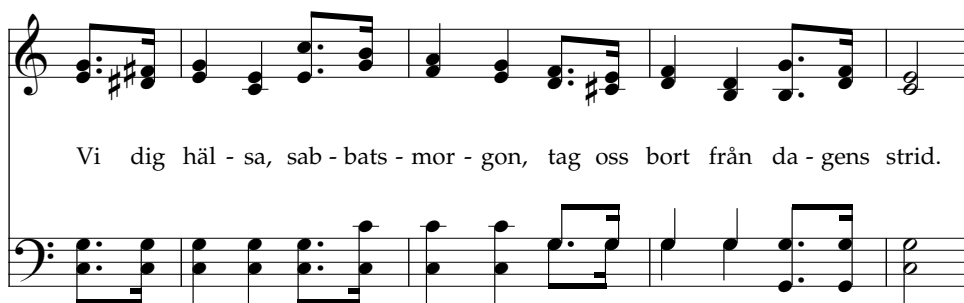

Här vi Bi - belns ord få lä - ra, Sön - dags - sko - lan är oss kär.
 Hör, hur var - je ton dig bju - der: Nu till Sön - dags - sko - lan gå!
 Sorg och pröv - ning skänkt oss styr - ka, san - ning ren vår kro - na är.

Kär - lek till var - and - ra bä - ra, Je - su gyll - ne re - gel är.
 Varmt till häls - ning sång - en lju - der, här vi gläds att sam - las få!
 Her - rens ord ut - i hans kyr - ka li - vets me - ning helt oss lär.

Vi dig häls - sa, sab - bats - mor - gon, tag oss bort från da - gens strid.

Du oss gi - ver kraft och gläd - je, bö - nens stund och sjä - lens frid!

Text: Robert B. Baird, 1855–1916
 Musik: Ebenezer Beesley, 1840–1906

Läran och förbunden 59:9–10
 Mosiah 4:15

184

O säg, vad är sanning

Bestämt ♩ = 72-96

1. O säg, vad är san - ning? Den äd - las - te sten på
 2. O säg, vad är san - ning? En gå - va så dyr som var
 3. Väl spi - ran må fal - la ur härs - ka - rens hand, och
 4. Ja, säg vad är san - ning? Den först är och sist, den är

jord och bland värl - dar - nas prakt. Ja, him - me - lens san - ning är
 män - ni - ska läng - tar att få. Sök i svind - lan - de djup, där den
 gäc - kas må värl - dens för - akt, men san - ning - ens tem - pel ej
 tid - lös, be - stän - dig och rik. Fast him - mel och jord må för -

he - lig och ren, men den jor - dis - ka skatt har för -
 glim - mar så ny, el - ler högt ö - ver him - me - lens
 bygg - des på sand u - tan res - tes i him - me - lens
 svin - na för - visst, skall dock san - ning - en mot - stå all

gäng - el - sensken och stoft bli - ver ko - nung - ars makt.
 blå - nan - de sky; det må - let vi strä - va att nå.
 e - vi - ga land ge - nom Her - rens o - änd - li - ga makt.
 pröv - ning till sist. Guds san - ning är e - vigt sig lik.

Text: John Jaques, 1827-1900

Musik: Ellen Knowles Melling, 1820-1905

Läran och förbunden 93:23-28

Johannes 18:37-38

Nu höres åter Jesu bud

185

Med glädje ♩ = 92-112

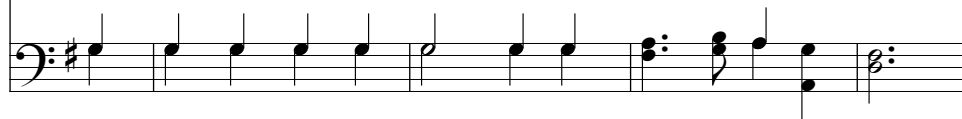
1. Nu hö - res å - ter Je - su bud som då han gick på jord,
 2. Men den som o - rätt - får - dig är och ej om - vän - der sig,
 3. Vår Her - re själv har gått den väg som här - lig - he - ten når.

han sän - des hit av him - lens Gud att spri - da ut hans ord.
 då do - mens dag en gång är här, han går på syn - dens stig.
 Till synd och mör - ker av - sked säg och gå i Je - su spår!

Nu san - nings - rö - sen lju - der: "Om - vän - del - se och dop!"
 Ty him - lens dörr är do - pet, som ta - lats har av Gud,
 Du li - vets me - ning fin - ner i ar - be - te och bön

Och var - je själ den bju - der: "Dig skilj från Sa - tans hop!"
 så lyss - na nu till ro - pet: "O, följ din Her - res bud!"
 och se - ger - kro - nan vin - ner, då him - len är din lön.

Text: George Manwaring, 1854-1889
 Musik: Ebenezer Beesley, 1840-1906

Mosiah 18:23, 25
 Lärnan och förbunden 43:8

186 Sanningsljus, o bliv vår fackla

Tankfullt ♩ = 69-76

1. San-nings-ljus, o bliv vår fack - la, skänk oss led - ning på vår färd.
2. Je - sus sa - de: Var för - sik - tig att till do - mar va - ra snar.
3. Jag min bro - der of - ta kland - rat, i hans ö - ga gran - det sett,

Giv oss kraft att vi ej vack - la i vår kamp mot syn - dens värld.
 Blott till kär - lek är du plik - tig och till stil - la, mju - ka svar.
 då jag själv med bjäl - ken vand - rat; dö - ma and - ra är så lätt.

Gån som brö - der att för - kla - ra Kris - ti e - van - ge - li - um.
 Ja, det for - dras att vi strä - va och vår näs - ta äls - ka mer,
 Go - da ord och kär - lek he - la mång - et här - te - sår för - må.

Han ditt star - ka stöd skall va - ra, Her - re ö - ver tid och rum.
 att vi rent och he - ligt le - va, då vårt liv oss gläd - je ger.
 Her - re, hjälp oss, när vi fe - la, att i bön till dig vi nå.

Stämsång

Her - re kär, du vill oss vi - sa vä - gen hem till him - lens hamn.

Där med äng - lar få vi pri - sa i all e - vig - het ditt namn.

Text: Eliza R. Snow, 1804–1887. Kör: M. E. Abbey
Musik: Charles Davis Tillman, 1861–1943

Matteus 7:1–5
Alma 41:14–15

Vi älskar, Gud, ditt hus

187

Vörtnadsfullt ♩ = 72–88

1. Vi äls - kar, Gud, ditt hus, dess hel - ga frid och ord;
2. När där i öd - mjuk bön din ska - ra sam - lad är,
3. Vi äls - kar li - vets ord, som skän - ker tröst och frid,

dess gläd - je, en - dräkt, ljus ej mäts på den - na jord.
du gi - ver him - melsk lön, då du, o Gud, är när.
vår gläd - je här på jord, vår kraft i li - vets strid.

Text: William Bullock, 1797–1874
Musik: Leroy J. Robertson, 1896–1971. © 1948 IRI

Psaltaren 26:8
Läran och förbunden 84:43–44

188 Heliga och sköna tempel

Kraftfullt ♩ = 92-108

1. He - li - ga och skö - na tem - pel up - på Si - ons höj - der stå.
 2. Nå - di - ge och go - de Fa - der, re - na vå - ra hjär - tan då.
 3. Sjung - en lov, I him - lens kö - rer, och du män - sko - själ, o sjung

De som temp - lets löf - ten håll - la, Fa - derns ri - ke är - va få.
 Hel - ga vår mis - sion och hand - ling i ditt hus, när - helst vi gå,
 ju - bel - hym - ner, e - vigt skö - na, till E - ma - nu - el, vår Kung!

Temp - lets hel - ga por - tar bju - da oss till stil - la frid och bön.
 till dess vå - ra nä - ra kä - ra ha be - seg - lats till oss här,
 Låt i gläd - je ber - gen ro - pa, da - lar - na sig fröj - da må.

Löf - tets barn där tro - get ver - ka ut - i hel - gad stund så skön.
 i för - bund av e - vig kär - lek till ditt pris, o Fa - der kär.
 Fängs - let öpp - nar si - na por - tar, och de fång - na fri - a gå.

Text: Archibald F. Bennett, 1896-1965. ©1948 IRI
 Musik: Alexander Schreiner, 1901-1987. ©1948 IRI

Läran och förbunden 138:47-48
 Läran och förbunden 128:22-24

Hemmet blir som himmelen

189

Glatt ♩ = 88-108

1. Hem - met blir som him - me - len när kär - le - ken är där.
 2. Var - je vec - ka sam - las vi till - sam - mans som fa - milj,
 3. Bö - ner - na vi håll - ler där när dag - li - gen vår Gud.

Hem - met blir väl - sig - nat då av Fräl - sa - ren så kär.
 tjä - nar Gud med bön och sång och lär oss det han vill.
 Stu - di - er av skrif - tens ord ger kun - skap om hans bud.

Frid och lyc - ka, hopp och tro, trygg - het, kär - lek, lugn och ro
 Bar - nen kän - ner akt - ning stor. Vä - gen vi - sar far och mor,
 Fa - der, vi vill tac - ka dig för din kär - lek in - ner - lig.

gör vårt hem till him - lens spe - gel och där vill vi bo.
 vä - gen till vår Fa - ders ri - ke, där de trog - na bor.
 Led oss till ditt him - mel - ri - ke; led oss hem till dig.

Text: Carolyn Hamilton Klopfer, f. 1936. © 1985 IRI
 Musik: W. Herbert Klopfer, f. 1936. © 1985 IRI

Efesierbrevet 6:1-4
 Mosiah 4:13-15

190

O min Fader

Innerligt ♩ = 42-56

1. O min Fa - der, du som tro - nar i din
 2. I en av - sikt vis och här - lig har du
 3. Dig jag lärt att kal - la Fa - der ge - nom
 4. När min sva - ga hyd - da läg - ges ned i

bo - ning o - van skyn! När får jag din när - het
 mig på jor - den satt, him - melsk börd och släkt och
 An - den från dig sänd, men förr'n kun - skaps - nyc - keln
 jor - dens kal - la grus, Fa - der, Mo - der, låt mig

nju - ta och å - ny - o se din syn?
 vän - ner, allt är gömt i glöm - skans natt.
 skänk - tes, grun - den här - till var ej känd.
 mö - ta e - der i ert kung - a - hus!

Från din hel - ga him - la - bo - ning an - den
 Mång - en gång en hem - lig tan - ke vis - kat:
 Ic - ke är det fä - der en - dast ut - i
 När till sist jag har full - än - dat det var -

har i ti - den gått, i min förs - ta spä - da
 "Du är främ - ling här." Och jag kän - ner, att jag
 him - len! Hör det svar som för - nuft och san - ning
 till jag sän - des ner, låt med öm - se - si - dig

barn - dom, där din öm - ma vård jag fått.
 vand - rat från en ö - ver - jor - disk sfär.
 gi - va: "Där du ock en Mo - der har."
 vil - ja mig få kom - ma hem till er!

Text: Eliza R. Snow, 1804–1887
 Musik: James McGranahan, 1840–1907

Romarbrevet 8:16–17
 Apostlagärningarna 17:28–29 (22–31)

191 Frid och glädje finns på jord

Innerligt ♩ = 88-108

1. Frid och gläd - je finns på jord i ett äls - kat hem.
 2. Här vi a - nar him - lens frid i ett äls - kat hem.
 3. Him - me - len i gläd - je ser på ett äls - kat hem.

Lyc - kan ler i var - je ord i ett äls - kat hem.
 Ald - rig hö - res kiv och strid i ett äls - kat hem.
 Värld - den blott i kär - lek ler i ett äls - kat hem.

Lugn och en - dräkt tri - ves här, E - dens skön - het jor - den bär,
 Ro - sor blom - ma vid vår fot, in - tet ont kan gå oss mot,
 Her - rens god - het städ - se spord för vårt väl i hand - ling, ord.

ti - dens gång så ljuv - lig är, i ett äls - kat
 fjär - ran vi - ker hån och hot i ett äls - kat
 Frid och gläd - je finns på jord i ett äls - kat

hem. Äls - kat hem! Äls - kat hem!
 hem. Äls - kat hem! Äls - kat hem!
 hem. Äls - kat hem! Äls - kat hem!

Ti - dens gång så ljuv - lig är, i ett äls - kat hem.
 Fjär - ran vi - ker hån och hot i ett äls - kat hem.
 Frid och gläd - je finns på jord i ett äls - kat hem.

Text och musik: John Hugh McNaughton, 1829–1891

Mosiah 4:14–15
 Predikaren 9:9

192 Himlens Gud är städs oss nära

Milt ♩ = 92-112

1. Him - lens Gud är städs oss nä - ra, oss be - skyd - dar
 2. Him - lens äng - lar oss be - skå - da, de på allt som
 3. Låt oss Her - ren trog - na va - ra, lyss - na till hans

natt och dag, om vi sö - ka skrif - tens lä - ra,
 sker ge akt. Låt det go - da all - tid rå - da,
 An - des röst. Han som var - nar oss för fa - ra

om vi föl - ja Her - rens lag. Han väl - sig - nar,
 då det on - da har ej makt. Äl - ska dyg - den,
 skän - ker ock i sor - gen tröst. O, var tro - fast,

han väl - sig - nar, den får styr - ka, som är svag.
 äl - ska dyg - den och var sann — så Her - ren sagt.
 o, var tro - fast, frid då fyl - la skall ditt bröst.

Text: Charles L. Walker, 1832-1904
 Musik: John Menzies Macfarlane, 1833-1892

Psaltaren 37:3-5
 Läran och förbunden 41:1; 76:5

Tryggare kan ingen vara

193

Innerligt ♩ = 58-72

1. Tryg - ga - re kan ing - en va - ra än Guds
 2. Her - ren si - na trog - na vår - dar ut - i
 3. Ing - en nöd och ing - en lyc - ka skall ut -
 4. Vad han tar och vad han gi - ver, sam - me

lil - la bar - na - ska - ra, stjär - nan ej på him - la -
 Si - ons hel - ga går - dar; ö - ver dem han sig för -
 ur hans hand dem ryc - ka. Han, vår vän för and - ra
 Fa - der han dock bli - ver, och hans mål är blott det

fäs - tet, få - geln ej i kän - da näs - tet.
 bar - mar, bär dem up - på fa - ders - ar - mar.
 vän - ner, si - na barns be - kym - mer kän - ner.
 e - na: bar - nets san - na väl al - le - na.

Text: Lina Sandell-Berg, 1832-1903
Musik: Svensk variant av tysk folkmelodi

Läran och förbunden 61:36
 Psaltaren 145:9, 14-20

194 Jag är Guds lilla barn

Innerligt ♩ = 80-96

1. Jag är Guds lil - la barn, och han har satt mig här;
 2. Jag är Guds lil - la barn, och när jag bor på jord,
 3. Jag är Guds lil - la barn, väl - sig - nel-ser och ro

han gi - vit mig ett jor - diskt hem med far och mor så kär.
 och in - nan ti - den flyr för - bi, lär mig för - stå hans ord.
 han lo - vat mig, om jag gör rätt, och sen hos ho - nom bo.

Led mig, stöd mig, gå bred - vid mig, så att jag en dag

å - ter - vän - da kan till Gud, om jag har lytt hans lag.

Text: Naomi W. Randall, 1908–2001. © 1957 IRI
 Musik: Mildred T. Pettit, 1895–1977. © 1957 IRI

Psaltaren 82:6; Mosiah 4:15
 Läran och förbunden 14:7

Håll alla buden

195

Milt ♩ = 46-63*Duett*

Håll al - la bu - den. Håll al - la bu - den, då fin - ner du

trygg - het, då fin - ner du frid. Her - ren väl - sig - nar

al - la som föl - jer ma - ning-en till oss ge - nom pro-

fe - ten: Håll bu - den; då fin - ner du frid.

Text och musik: Barbara A. McConochie, f. 1940
© 1975 IRI

Mosiah 2:22
Läran och förbunden 59:23

196 Lär mig att vandra i ljuset

Bedjande ♩ = 84-100

Unisont

1. Lär mig att vand-ra i Guds kär-leks ljus. Led mig i
 2. Kom lil-la barn och till-sam-mans med mig lär dig att
 3. Fa-der i him-len, vi tac-kar i dag för nåd och

trygg-het till-baks till hans hus. Lär mig att le-va på
 vand-ra på lyd-na-dens stig. Då till Guds bo-ning i
 kär-lek att ge oss en lag. Tack-samt vi hö-jer en

Fräl-sa-rens sätt. Lär mig, lär mig att själv väl-ja rätt.
 him-len vi når. All-tid, all-tid i lju-set vi går.
 jub-lan-de sång. Gla-da, gla-da vi kom-mer en gång.

Text och musik: Clara W. McMaster, 1904-1997 © 1985 IRI

Jesaja 2:5
Efesierbrevet 5:8

Han lever, Fader vår

197

Milt ♩ = 76-96

Unisont

1. Han le - ver, Fa - der vår, och äls - kar al - la
 2. Jag föl - ja vill hans plan och va - ra god och

små. Ty An - den vis - kar det till mig och
 sann. Och An - den vis - kar så till mig och

sä - ger det är så, och sä - ger det är så.
 sä - ger att jag kan, och sä - ger att jag kan.

Text och musik: Reid N. Nibley, f. 1923. © 1969 IRI
 Vid framförande på orgel används endast manualer (ej pedaler).

Moroni 10:5
 Abraham 3:22-28

198 Älska varandra

Vörtnadsfullt ♩. = 46-56

Duett

Äls - ka var - and - ra, så sa - de Je - sus.

Det är ett nytt bud: Äls - ka var - and - ra.

Där - av skall al - la se att ni är mi - na;

om ni har kär - lek till var - and - ra.

Text och musik: Luacine Clark Fox, f. 1914, arr.
 © 1961 Luacine C. Fox. Denna psalm får kopieras
 för tillfällig, icke kommersiell användning.

Johannes 13:34-35
 1 Johannesbrevet 4:11

Som systrar i Sion

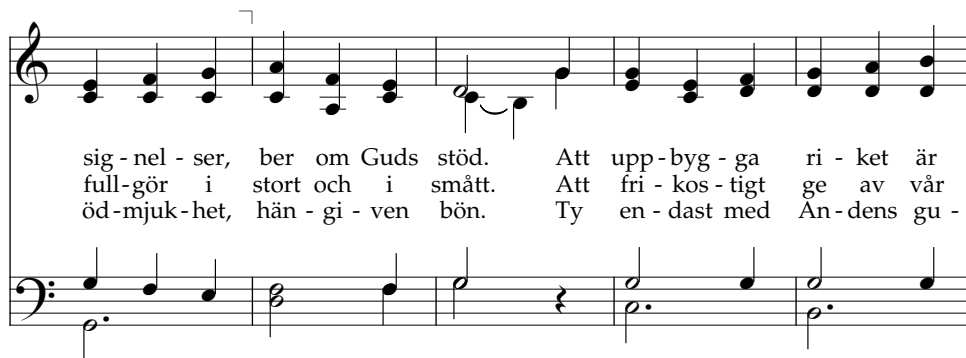
199

Beslutsamt ♩ = 88-108

(Kvinnor)

1. Som syst-rar i Si-on vi ver-kar till-sam-mans. Vi ber om väl-
 2. Den upp-gift vi fått är att tjä-na likt äng-lar, ett kall som vi
 3. Ja, stor är mis-sio-nen och vid-sträckt vi-sio-nen av tjä-nan-de,

sig-nel-ser, ber om Guds stöd. Att upp-byg-ga ri-ket är
 full-gör i stort och i smått. Att fri-kos-tigt ge av vår
 öd-mjuk-het, hän-gi-ven bön. Ty en-dast med Än-dens gu-

he-la vår strä-van, samt trös-ta och lind-ra de li-dan-des nöd.
 kär-lek till and-ra ger gläd-je och lyc-ka i ri-kas-te mått.
 dom-li-ga led-ning kan vis-dom och fram-gång bli e-vigt vår lön.

Text: Emily H. Woodmansee, 1836-1906
 Musik: Janice Kapp Perry, f. 1938. © 1985 IRI

Galaterbrevet 6:2, 9-10
 Läran och förbunden 11:12-14

200

Gån, Israels äldste

(Manskör)

Kraftfullt $\text{♩} = 60-76$

1. Gån, Is - ra - els älds - te, och sö - ken de får,
 2. Se, skör - den är stor och vi skör - de - män få.
 3. Vi gå till de ar - ma, som Je - sus oss bjöd,

som vils - na ej fin - na sin Mäs - ta - res spår,
 Men ä - ro vi ett, kan vi all - ting för - må.
 de tröt - ta, de hung - ran - de li - dan - de nöd.

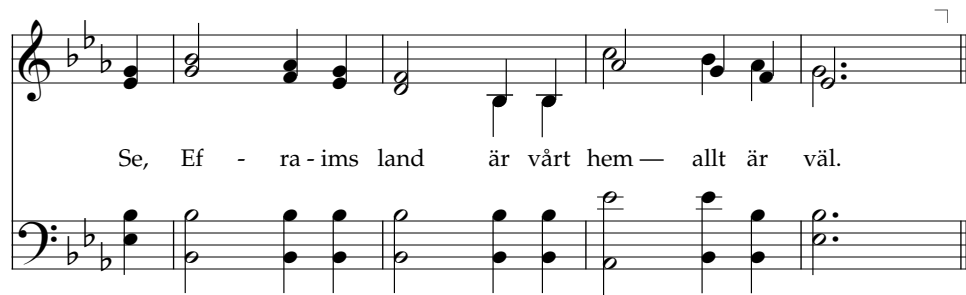
och le - den dem in på den väg som dem för
 Från ag - nar - na ve - tet vi skil - ja för - visst,
 Med bud - skap vi kom - ma i gläd - je och sång,

till Ef - ra - ims land, där ej o - frid dem stör.
och sam - la de trog - na i Si - on till sist.
de miss - led - da gav han det - sam - ma en gång.

O Ba - by-lon, o Ba - by-lon, far - väl nu, far - väl!

Se, Ef - ra - ims land är vårt hem — allt är väl.

Text: Cyrus H. Wheelock, 1813–1894
Musik: Thomas H. Bayly, 1797–1839, bearbetad

Läran och förbunden 133:7–9, 14
Läran och förbunden 75:2–5

201

O kommen, I Guds män

Kraftfullt ♩ = 63-80

(Manskör)

1. O kom - men, I Guds män, gån ut hans namn att ä - ra!
 2. Och nu man Her - den hör de sprid - da få - ren kal - la.
 3. Nu om - vänd dig och tro, så blir din synd för - lå - ten.
 4. När prøv - ning är för - bi och in - tet ö - ga grå - ter,

Gån ut i värl - den än att al - la folk - slag lä - ra,
 Till Si - on han dem för, där sam - lar han dem al - la.
 Din själ blir fylld av ro, din synd ej mer be - grå - ten.
 din själ, från smär - ta fri, upp - stån - den sam - las å - ter

att Gud har ta - lat till vår jord i den - na tid och nu hans ord
 Vad Guds pro - fe - ter för - ut - sagt vi sko - la se till full - het bragt.
 Se, Her - ren tar din sorg lik - väl, han hör din bön, han vill dig väl.
 med Her - rens hjord. O själ, dig gläd att nju - ta tu - sen - å - rig fred

kun - gö - ra vi för al - la som lyss - na vill!
 Att byg - ga upp Guds Si - on vi hjäl - pa vill.
 Han för dig hem till Si - on: Guds Lamm ske pris!
 i Si - on. Sjung till Her - ren: Guds Lamm ske pris!

Text: Thomas Davenport, 1815-1888
 Musik: Orson Pratt Huish, 1851-1932

Läran och förbunden 33:5-11
 Läran och förbunden 133:7-8, 56

Frälsare god

202

Vördnadsfullt ♩ = 84-96

1. Fräl - sa - re god, som sol - ens ljus din kär - lek är,
 2. Tyd - ligt jag hör din An - des stil - la, tys - ta röst.
 3. Tack Fa - der vår, som i din him - mel o - van bor.

vär - mer vår jord, och hop - pet med sig bär.
 Den vis - kar frid och ger mitt hjär - ta tröst.
 Tack för ditt verk, din Sons för - so - ning stor.

Led du min fot, ett öd-mjukt hjär - ta, Her - re giv,
 An - den mig lär att le - va och att väl - ja rätt.
 Tack för din lag, vi äl - skar och vi ly - der dig.

att jag en dag hos Gud får e - vigt liv.
 Du är mig när och gör min bör - da lätt.
 Tack att du hör vår bön så in - ner - lig.

Text: Edward L. Hart, f. 1916. © 1977 IRI
 Musik: Crawford Gates, f. 1921. © 1977 IRI

Johannes 15:12-14
 Läran och förbunden 34:1-4

203

Min själ, dig gläd

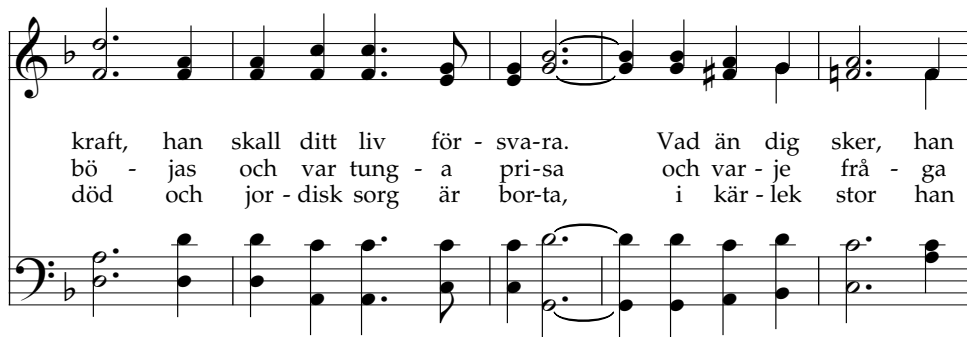
Fridfullt ♩ = 84-96

1. Min själ, dig gläd! Din Gud skall dig be - va - ra.
 2. Min själ, dig gläd! Din Gud skall tryggt dig vi - sa
 3. Min själ, dig gläd! Gud skall den tid för - kor - ta,

Med tå - la - mod bär på ditt kors, din sorg. Han ger dig
 din fram - tids stig, så som han gjort för - ut. Vart knä skall
 då mörk - ret rår. Kom till hans öpp - na famn. När synd och

kraft, han skall ditt liv för - sva - ra. Vad än dig sker, han
 bö - jas och var tung - a pri - sa och var - je frå - ga
 död och jor - disk sorg är bor - ta, i kär - lek stor han

är din säk - ra borg. Min själ, dig gläd! Han är din Gud och
 skall få svar till slut. Min själ, dig gläd! Och lyss - na till hans
 vis - kar ömt ditt namn. Min själ, dig gläd! Vid him - mel - ri - kets

Vän och för dig hem till him-lens land i - gen.
ord som stor - men gör - de då han gick på jord.
grind han tor - kar al - la tå - rar från din kind.

Text: Katharina von Schlegel, f. 1697;
Engelsk text: Jane Borthwick, 1813-1897
Musik: Jean Sibelius, 1865-1957. © 1900
Breitkopf & Härtel. Arr. © 1933,
by the Presbyterian Board of

Christian Education förnyad, 1961; Psaltaren 37:3-9
från *The Hymnal*. Använd med tillstånd Läran och förbunden
av The Westminster/John Knox Press, 101:14-16, 35-38
Philadelphia, PA. Kopiering utan skriftligt
tillstånd från copyrightinnehavaren förbjuden.

Tack för de goda människor

204

Tankfullt ♩ = 80-96

1. Tack för de go da män - ni - skor som vi - sar
2. Ri - ka - re gå - va finns väl ej än vän - ner
3. När des - sa vän - ner läm - nar oss, så finns allt -
4. Tack för de go - da män - ni - skor som å - ter -

kär - lek in - ner - lig. Fa - der, du vet vår
som på Kris - tus tror, vän - ner som går i
jämt i hjär - tat kvar ljus - as - te min - nen,
speg - lar him - lens ljus. Vi vill med dem i

själs be - hov, sän - der oss vän - ner på vår stig.
Je - su spår vän - ner som skän - ker kär - lek stor.
hopp och tro. Din hand i allt blir upp - en - bar.
tro - fast - het van - dra på vä - gen till ditt hus.

Text: Karen Lynn Davidson, f. 1943. © 1985 IRI
Musik: A. Laurence Lyon, f. 1934. © 1985 IRI

Ordspråksboken 17:17; 4:18
Läran och förbunden 42:45-46

205 O må min själ i bön dig nå

Immerligt ♩ = 69-88

1. O må min själ i bön dig nå trots värl-dens larm och strid.
 2. Väl - sig - na mig i bön - ens stund att jag i hjärt - at hör
 3. Så led mig tryggt i An - dens ljus, min bön är in - ner - lig.
 4. Min o - ro stil - la Her - re kär, din re - na kär - lek giv.

Be - fri - a mig från räds - lans ok, o skänk mitt hjär - ta frid.
 din An - des stil - la, tys - ta röst som sjä - lens djup be - rör.
 Jag sö - ka skall din vil - ja blott och van - dra på din stig.
 O må min själ i bön dig nå, o skänk mitt hjär - ta frid.

Text och musik: Lorin F. Wheelwright, 1909-1987

© 1958, 1985 Lorin F. Wheelwright. Denna psalm får kopieras
 för tillfällig, icke kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.

Alma 37:36-37

Läran och förbunden
 19:23, 38

206 Guds dagliga omsorg

Vörtnadsfullt ♩ = 72-84

Unisont

1. Lång-samt stig - er so - len opp, ger åt ny - a dag - en hopp.
 2. Fa - der, lyss - na till min bön: Tack för den - na värld så skön.

Ren och stark är kär - le - ken som mig når från him - me - len.
 Tack för om - sorg, Fa - der god, om oss, di - na barn på jord.

Text: Marie C. Turk. © 1951 IRI

Musik: Willy Reske, 1897-1991. © 1951 IRI

Psaltaren 68:19

Psaltaren 36:7

Allas hjärtan snart skall vändas

207

Glatt ♩ = 80-96

1. Al - las hjär - tan snart skall vän - das, bjöd pro - fet - en
 2. När E - li - a å - ter - vän - der en - ligt Her - rens
 3. Hjär - tan vänds till fä - der kä - ra, släk - ten i en
 4. Hjär - tan vänds till bar - nen kä - ra, ba - na väg att

Ma - la - ki. Her - ren kom - mer, för - be - red er, le - van -
 fräls - nings - plan, han er lär och han på - min - ner om de
 svun - nen tid. Her - rens om - sorg å - ter - speg - la: Sök och
 de må se hur ert liv och er för - vand - ling, tem - pel -

de och dö - da, gläd er, Her - ren gör den bund - ne fri.
 löf - ten som er bin - der sam - man med Guds al - la barn.
 finn och låt be - seg - la dem till er i temp - lets frid.
 tjäns - tens kär - leks - hand - ling, blir dem till väl - sig - nel - se.

Text: Paul L. Anderson, f. 1946. © 1983 Paul L.

Anderson och Lynn R. Carson

Musik: Gaylen Hatton, f. 1928. © 1985 IRI

Denna psalm får kopieras för tillfällig, icke
kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.

Läran och förbunden 138:46-48

Läran och förbunden 128:17-18, 22-24

208 Familjer kan vara tillsammans för evigt

Glatt ♩ = 80-96

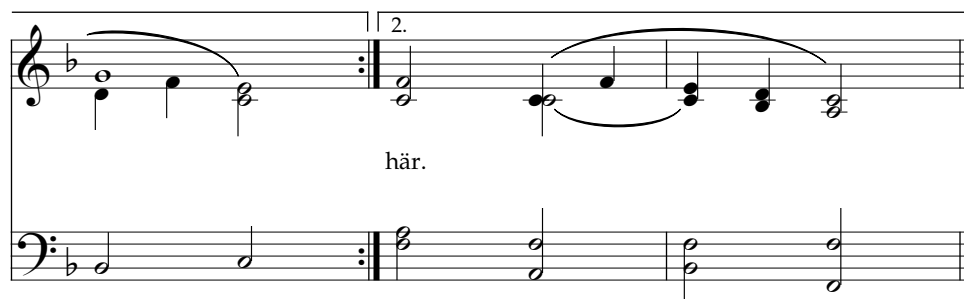
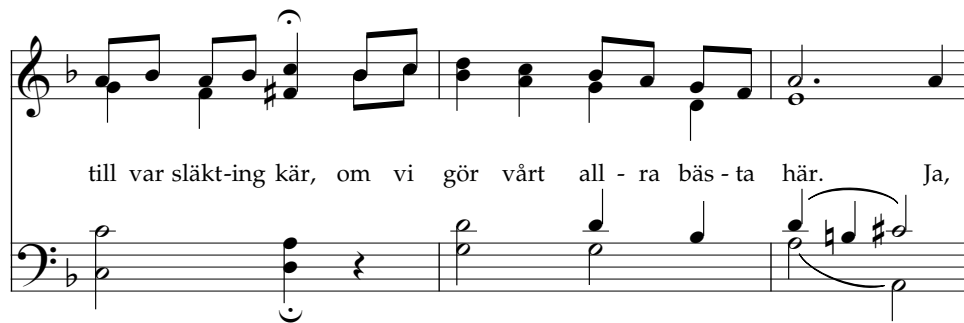
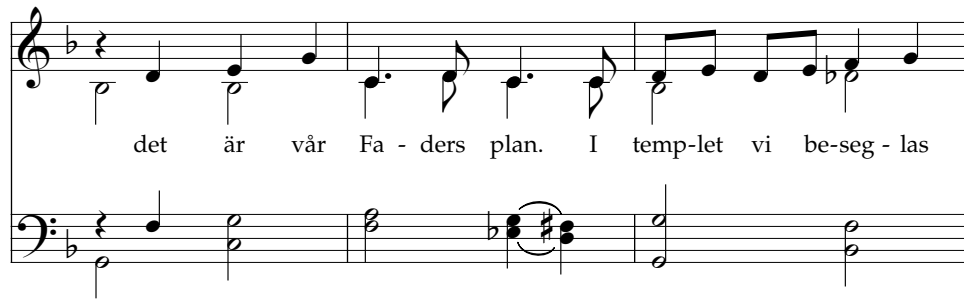
Introduktion

Unisont

1. Jag är så glad för min fa - milj, som mig kär - ast
 2. Ti - digt vill jag be - re - da mig att till Her - rens

är på jord. Vi vill till - sam - mans bo för e - vigt
 tem - pel gå, vi - gas för tid och e - vig - het och

hos vår Fa - der god. Att vår fa - milj hör sam - man för e - vigt,
 till Guds ri - ke nå.

Text: Ruth M. Gardner, 1927-1999. © 1980 IRI
Musik: Vanja Y. Watkins, f. 1938. © 1980 IRI

Läran och förbunden 138:47-48
Alma 37:35